

eul_wid: fsm-ay

Δημοσθένης ὁ Ἀθηναῖος · Demosthenes of Athens

Against Meidias-The Club

κατὰ Μειδίου περὶ τοῦ Κονδύλου

Period: Κλασική Classical

Dialect: Ἀττική Attic

Domain: Ῥητορική Oratory

Format: Λόγος Oration

Or21 1 Τὴν μὲν ἀσέλγειαν, ᾧ ἄνδρες δικασταί, καὶ τὴν ὕβριν, ἣ πρὸς ἅπαντας ἀεὶ χρῆται Μειδίας, οὐδέν' οὐθ' ὑμῶν οὔτε τῶν ἄλλων πολιτῶν ἀγνοεῖν οἶομαι. ἐγὼ δ', ὅπερ ἂν καὶ ὑμῶν ἕκαστος ὕβρισθεις προείλετο πρᾶξαι, τοῦτο καὶ αὐτὸς ἐποίησα, καὶ προὔβαλόμην ἀδικεῖν τοῦτον περὶ τὴν ἐορτήν, οὐ μόνον πληγὰς ὑπ' αὐτοῦ λαβὼν τοῖς Διονυσίοις, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ βίαια παθὼν παρὰ πᾶσαν τὴν χορηγίαν. ἐπειδὴ δὲ καλῶς καὶ τὰ δίκαια ποιῶν ὁ δῆμος ἅπας οὕτως ὠργίσθη καὶ παρωξύνθη καὶ σφόδρ' ἐσπούδασεν ἐφ' οἷς ἡδικομένῳ μοι συνήδει, ὥστε πάντα ποιῶντος τούτου καὶ τινῶν ἄλλων ὑπὲρ αὐτοῦ, οὐκ ἐπείσθη οὐδ' ἀπέβλεψεν εἰς τὰς οὐσίας τὰς τούτων οὐδὲ τὰς ὑποσχέσεις, ἀλλὰ μιᾷ γνώμῃ κατεχειροτόνησεν αὐτοῦ, πολλοὶ μοι προσιόντες, ᾧ ἄνδρες δικασταί, καὶ τῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ νῦν ὄντων ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν ἡξίου καὶ παρεκκελεύοντ' ἐπεξελεῖν καὶ παραδοῦναι τοῦτον εἰς ὑμᾶς, ὥς μὲν ἐμοὶ δοκεῖ, δι' ἀμφοτέρ', ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νῆ τοὺς θεοὺς, καὶ δεινὰ πεπονθέναι νομίζοντες ἐμὲ καὶ δίκην ἅμα βουλόμενοι λαβεῖν ὧν ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐτεθέαντο θρασὺν ὄντα καὶ βδελυρὸν καὶ οὐδὲ καθεκτὸν ἔτι. ^[10]

Or21 3 οὕτω δὲ τούτων ἐχόντων, ὅσα μὲν παρ' ἐμοῦ προσήκε φυλαχθῆναι, πάντα δικαίως ὑμῖν τετήρηται, καὶ κατηγορήσων, ἐπειδὴ τις εἰσάγει, πάρειμι, ὥς ὁρᾶτε, πολλὰ μὲν, ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χρήματα, ἐξόν μοι λαβεῖν ὥστε μὴ κατηγορεῖν, οὐ λαβὼν, πολλὰς δὲ δεήσεις καὶ χάριτας καὶ νῆ Δί' ἀπειλὰς ὑπομείνας. ^[5]

Or21 4 ἃ δ' ἐν ὑμῖν μετὰ ταῦτ' ἔσθ' ὑπόλοιπα, ὅσῳ πλείοσιν οὗτος ἠνώχληκε καὶ παρήγγελκεν (ἐώρων γὰρ αὐτὸν ἄρτι πρὸ τῶν δικαστηρίων οἷ' ἐποίει), τοσοῦτ' ἄλλο ἐλπίζω τὸ δίκαιον ἔξειν. οὐ γὰρ ἂν καταγνοίην ὑμῶν οὐδενὸς οὐθ' ὥς περὶ ὧν πρὸς ἔμ' ἐσπουδάσατ' αὐτοί, τούτων ἀμελήσετε, οὐθ' ὥς, ἵνα Μειδίας ἀδεῶς τὸ λοιπὸν ὑβρίζη, ψηφιεῖται τις ὑμῶν ὁμωμοκῶς ἄλλο τι πλὴν ὅ τι ἂν δίκαιον ἡγήται. ^[5]

Or21 5 εἰ μὲν οὖν, ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, παρανόμων ἢ παραπρεσβείας ἢ τινος ἄλλης αἰτίας ἔμελλον αὐτοῦ κατηγορεῖν τοιαύτης, οὐδὲν ἂν ὑμῶν ἡξίου δεῖσθαι, νομίζων τῷ μὲν κατηγορῶ περὶ τῶν τοιούτων προσήκειν ἐλέγχειν μόνον, τῷ δὲ φεύγοντι καὶ παραιτεῖσθαι. ἐπειδὴ δὲ τοὺς τε κριτὰς διαφθείραντος τούτου καὶ διὰ τοῦτο τῆς φυλῆς ἀδίκως ἀφαιρεθείσης τὸν τρίποδα, καὶ αὐτὸς πληγὰς εἰληφὼς καὶ ὕβρισμένος οἷ' οὐκ οἶδ' εἴ τις ἄλλος πώποτε χορηγὸς ὕβρισθη, ἣν ὑπὲρ τούτων ἀγανακτήσας καὶ συνοργισθεὶς καταχειροτονίαν ὁ δῆμος ἐποίησατο, ταύτην εἰσέρχομαι, οὐκ ὀκνήσω καὶ δεῖσθαι. ^[5]

- Or21 6 εἰ γὰρ οἷόν τε τοῦτ' εἰπεῖν, ἐγὼ νῦν φεύγω, εἴπερ ὕβρισθέντα μηδεμιᾶς δίκης τυχεῖν ἐστὶ τις συμφορά.
- Or21 7 δέομαι οὖν ὑμῶν ἀπάντων, ὧς ἄνδρες δικασταί, καὶ ἱκετεύω, πρῶτον μὲν εὐνοϊκῶς ἀκοῦσαί μου λέγοντος, ἔπειτ', ἐὰν ἐπιδείξω Μειδίαν τουτονὶ μὴ μόνον εἰς ἐμὲ ἀλλὰ καὶ εἰς ὑμᾶς καὶ εἰς τοὺς νόμους καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἅπαντας ὕβρικóta, βοηθῆσαι καὶ ἐμοὶ καὶ ὑμῖν αὐτοῖς. καὶ γὰρ οὕτω πως ἔχει, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι· ὕβρισμαὶ μὲν ἐγὼ καὶ προπεπηλάκισται τὸ σῶμα τοῦμὸν τότε, ἀγωνιεῖται δὲ καὶ κριθήσεται τὸ πρᾶγμα νυνί, πότερον ἐξεῖναι δεῖ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν καὶ εἰς τὸν τυχόνθ' ὑμῶν ἀδεῶς ὑβρίζειν ἢ μή. ^[5]
- Or21 8 εἴ τις οὖν ὑμῶν ἄρα καὶ τὸν ἔμπροσθεν χρόνον τῶν ἰδίων τινὸς εἵνεκα γίνεσθαι τὸν ἀγῶνα τόνδ' ὑπελάμβανεν, ἐνθυμηθεὶς νῦν ὅτι δημοσίᾳ συμφέρει μηδενὶ μηδὲν ἐξεῖναι τοιοῦτο ποιεῖν, ὡς ὑπὲρ κοινοῦ τοῦ πράγματος ὄντος καὶ προσέχων ἀκουσάτω, καὶ τὰ φαινόμεν' αὐτῷ δικαιότερ' εἶναι, ταῦτα ψηφισάσθω. ἀναγνώσεται δὲ πρῶτον μὲν ὑμῖν τὸν νόμον καθ' ὃν εἰσὶν αἱ προβολαί· μετὰ δὲ ταῦτα καὶ περὶ τῶν ἄλλων πειράσομαι διδάσκειν. Λέγε τὸν νόμον. ΝΟΜΟΣ. [Τοὺς πρυτάνεις ποιεῖν ἐκκλησίαν ἐν Διονύσου τῇ ὑστεραίᾳ τῶν Πανδίων. ἐν δὲ ταύτῃ χρηματίζειν πρῶτον μὲν περὶ ἱερῶν, ἔπειτα τὰς προβολὰς παραδιδότωσαν τὰς γεγενημένας ἔνεκα τῆς πομπῆς ἢ τῶν ἀγώνων τῶν ἐν τοῖς Διονυσίοις, ὅσαι ἂν μὴ ἐκτετισμέναι ᾖσιν.] Ὁ μὲν νόμος οὗτός ἐστιν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καθ' ὃν αἱ προβολαὶ γίνονται, λέγων, ὥσπερ ἠκούσατε, ποιεῖν τὴν ἐκκλησίαν ἐν Διονύσου μετὰ τὰ Πάνδια, ἐν δὲ ταύτῃ ἐπειδὴν χρηματίσωσιν οἱ πρόεδροι περὶ ὧν διώκηκεν ὁ ἄρχων, χρηματίζειν καὶ περὶ ὧν ἂν τις ἡδίκηκώς ἢ περὶ τὴν ἐορτὴν ἢ παρανενομηκώς, καλῶς, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ συμφερόντως ἔχων ὁ νόμος, ὡς τὸ πρᾶγμ' αὐτὸ μαρτυρεῖ. ^[5]
- Or21 9 ὅπου γὰρ ἐπόντος τοῦ φόβου τούτου φαίνονται τινες οὐδὲν ἥττον ὕβρισταί, τί χρή τοὺς τοιούτους προσδοκᾶν ἂν ποιεῖν, εἰ μηδεὶς ἐπὶ ἄγῶνι μὴδὲ κίνδυνος; Βούλομαι τοίνυν ὑμῖν καὶ τὸν ἐξῆς ἀναγῶναι νόμον τούτῳ· καὶ γὰρ ἐκ τούτου φανερά πᾶσιν ὑμῖν ἢ τε τῶν ἄλλων ὑμῶν εὐλάβεια γενήσεται καὶ τὸ τούτου θράσος. ^[10]
- Or21 10 Λέγε τὸν νόμον. ΝΟΜΟΣ. [Εὐήγορος εἶπεν· ὅταν ἡ πομπὴ ἢ τῷ Διονύσῳ ἐν Πειραιεὶ καὶ οἱ κωμῳδοὶ καὶ οἱ τραγωδοί, καὶ <ἡ> ἐπὶ Ληναίῳ πομπῇ καὶ οἱ τραγωδοὶ καὶ οἱ κωμῳδοὶ καὶ οἱ τραγωδοί, καὶ τοῖς ἐν ᾧσιν Διονυσίοις ἡ πομπὴ καὶ οἱ παῖδες καὶ ὁ κῶμος καὶ οἱ κωμῳδοὶ καὶ οἱ τραγωδοί, καὶ Θαρρηλίων τῇ πομπῇ καὶ τῷ ἀγῶνι, μὴ ἐξεῖναι μήτε ἐνεχυράσαι μήτε λαμβάνειν ἕτερον ἑτέρου, μὴδὲ τῶν ὑπερημέρων, ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις. ἐὰν δέ τις τούτων τι παραβαίνει, ὑπόδικος ἔστω τῷ παθόντι, καὶ προβολαὶ αὐτοῦ ἔστωσαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ ἐν Διονύσου ὡς ἀδικοῦντος, καθὰ περὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀδικούντων γέγραπται.] Ἐνθυμεῖσθ', ὧς ἄνδρες δικασταί, ὅτι ἐν τῷ προτέρῳ νόμῳ κατὰ τῶν περὶ τὴν ἐορτὴν ἀδικούντων οὕσης τῆς προβολῆς, ἐν τούτῳ καὶ κατὰ τῶν τοὺς ὑπερημέρους εἰσπραττόντων ἢ καὶ ἄλλ' ὅτιοῦν τινὸς λαμβανόντων ἢ βιαζομένων ἐποίησατε τὰς προβολὰς. ^[5]
- Or21 11 οὐ γὰρ ὅπως τὸ σῶμ' ὑβρίζεσθαι τινος ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις, ἢ τὴν παρασκευὴν ἣν ἂν ἐκ τῶν ἰδίων πορίσαιτο τις εἰς λητουργίαν, ὥεσθε χρῆναι, ἀλλὰ καὶ τὰ δίκη καὶ ψήφῳ τῶν ἐλόντων γιγνόμενα τῶν ἐαλωκότων καὶ κεκτημένων ἐξ ἀρχῆς τὴν γοῦν ἐορτὴν ἀπεδώκατ' εἶναι.
- Or21 12 ὑμεῖς μὲν τοίνυν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πάντες εἰς τοσοῦτον ἀφῆχθε φιλανθρωπίας καὶ εὐσεβείας ὥστε καὶ τῶν πρότερον γεγενημένων ἀδικημάτων τὸ λαμβάνειν δίκην ἐπέσχετε ταύτας τὰς ἡμέρας· Μειδίας δ' ἐν αὐταῖς ταύταις ταῖς ἡμέραις ἄξια τοῦ δοῦναι τὴν ἐσχάτην δίκην ποιῶν δειχθήσεται. βούλομαι δ' ἕκαστον ἀπ' ἀρχῆς ὧν πέπονθ' ἐπιδείξας καὶ περὶ τῶν πληγῶν εἰπεῖν ἅς τὸ τελευταῖον προσενέτεινέ μοι· ἐν γὰρ οὐδὲν ἐστὶν ἐφ' ᾧ τῶν πεπραγμένων οὐ δίκαιος ὧν ἀπολωλέναι φανήσεται. Ἐπειδὴ γὰρ οὐ καθεστηκότος χορηγοῦ τῇ Πανδιονίδι φυλῇ, τρίτον

ἔτος τουτί, παρούσης δὲ τῆς ἐκκλησίας ἐν ἧ τὸν ἄρχοντ' ἐπικληροῦν ὁ νόμος τοῖς χοροῖς τοὺς αὐλητὰς κελεύει, λόγων καὶ λοιδορίας γιγνομένης, καὶ κατηγοροῦντος τοῦ μὲν ἄρχοντος τῶν ἐπιμελητῶν τῆς φυλῆς, τῶν δ' ἐπιμελητῶν τοῦ ἄρχοντος, παρελθὼν ὑπεσχόμεν ἐγὼ χορηγήσειν ἐθελοντῆς, καὶ κληρουμένων πρῶτος αἰρεῖσθαι τὸν αὐλητὴν ἔλαχον, ὑμεῖς μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πάντες ἀμφοτέρ' ὡς οἶόν τε μάλιστ' ἀπεδέξασθε, τὴν τ' ἐπαγγελίαν τὴν ἐμὴν καὶ τὸ συμβὰν ἀπὸ τῆς τύχης, καὶ θόρυβον καὶ κρότον τοιοῦτον ὡς ἂν ἐπαινοῦντές τε καὶ συνησθέντες ἐποιήσατε, Μειδίας δ' οὐτοσὶ μόνος τῶν πάντων, ὡς ἔοικεν, ἠχθέσθη, καὶ παρηκολούθησε παρ' ὅλην τὴν λητουργίαν ἐπηρεάζων μοι συνεχῶς καὶ μικρὰ καὶ μεῖζω. ^[5]

Or21 15 ὅσα μὲν οὖν τοὺς χορευτὰς ἐναντιούμενος ἡμῖν ἀφεθῆναι τῆς στρατείας ἠνώχλησεν, ἢ προβαλλόμενος καὶ κελεύων ἑαυτὸν εἰς Διονύσια χειροτονεῖν ἐπιμελητὴν, ἢ τᾶλλα πάνθ' ὅσα τοιαῦτα, ἐάσω· οὐ γὰρ ἀγνοῶ τοῦθ' ὅτι τῷ μὲν ἐπηρεαζομένῳ τότε ἔμοι καὶ ὑβριζομένῳ τὴν αὐτὴν ὀργὴν ἕκαστον τούτων ἤνπερ ἄλλ' ὅτιοῦν τῶν δεινοτάτων παρίσται, ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοις, ἔξω τοῦ πράγματος οὖσιν, οὐκ ἂν ἴσως ἄξια ταῦτα καθ' αὐτ' ἀγῶνος φανείη· ἀλλ' ἂ πάντες ὁμοίως ἀγανακτήσετε, ταῦτ' ἐρῶ. ^[5]

Or21 16 ἔστι δ' ὑπερβολὴ τῶν μετὰ ταῦτα, ἃ μέλλω λέγειν, καὶ οὐδ' ἂν ἐπεχείρης' ἔγωγε κατηγορεῖν αὐτοῦ νῦν, εἰ μὴ καὶ τότε ἐν τῷ δήμῳ παραχρῆμ' ἐξήλεγξα. τὴν γὰρ ἐσθῆτα τὴν ἱερὰν (ἱερὰν γὰρ ἔγωγε νομίζω πᾶσαν ὅσῃν ἂν τις εἵνεκα τῆς ἑορτῆς παρασκευάσῃται, τέως ἂν χρησθῇ) καὶ τοὺς στεφάνους τοὺς χρυσοῦς, οὓς ἐποίησά μιν ἐγὼ κόσμον τῷ χορῷ, ἐπεβούλευσεν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, διαφθεῖραί μοι νύκτωρ ἐλθὼν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ χρυσοχόου. καὶ διέφθειρεν, οὐ μέντοι πᾶσάν γε· οὐ γὰρ ἐδυνήθη. καίτοι τοῦτο γ' οὐδεὶς πώποτ' οὐδένα φησὶν ἀκηκόεναι τολμήσαντ' οὐδὲ ποιήσαντ' ἐν τῇ πόλει. ^[10]

Or21 17 οὐκ ἀπέχρησε δ' αὐτῷ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸν διδάσκαλον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, διέφθειρέ μου τοῦ χοροῦ· καὶ εἰ μὴ Τηλεφάνης ὁ αὐλητῆς ἀνδρῶν βέλτιστος περὶ ἐμὲ τότε ἐγένετο, καὶ τὸ πρᾶγμ' αἰσθόμενος τὸν ἄνθρωπον ἀπελάσας αὐτὸς συγκροτεῖν καὶ διδάσκειν ὥετο δεῖν τὸν χορόν, οὐδ' ἂν ἠγωνισάμεθ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀλλ' ἀδίδακτος ἂν εἰσῆλθεν ὁ χορὸς καὶ πρᾶγματ' αἴσχιστ' ἂν ἐπάθομεν. καὶ οὐδ' ἐνταῦθ' ἔστη τῆς ὕβρεως, ἀλλὰ τοσοῦτον αὐτῷ περιῆν ὥστε τὸν ἐστεφανωμένον ἄρχοντα διέφθειρεν, τοὺς χορηγοὺς συνῆγεν ἐπ' ἐμέ, βῶν, ἀπειλῶν, ὁμνύουσι παρεστηκῶς τοῖς κριταῖς, τὰ παρασκήνια φράττων, προσηλῶν, ιδιώτης ὢν τὰ δημόσια, κακὰ καὶ πρᾶγματ' ἀμύθητά μοι παρέχων διετέλεσεν. ^[10]

Or21 18 καὶ τούτων, ὅσα γ' ἐν τῷ δήμῳ γέγον' ἢ πρὸς τοῖς κριταῖς ἐν τῷ θεάτρῳ, ὑμεῖς ἐστέ μοι μάρτυρες πάντες, ἄνδρες δικασταί. καίτοι τῶν λόγων τούτους χρὴ δικαιοτάτους ἡγεῖσθαι, οὓς ἂν οἱ καθήμενοι τῷ λέγοντι μαρτυρῶσιν ἀληθεῖς εἶναι. προδιαφθείρας τοίνυν τοὺς κριτὰς τῷ ἀγῶνι τῶν ἀνδρῶν, δύο ταῦθ' ὥσπερ κεφάλαι' ἐφ' ἅπασιν τοῖς ἑαυτῷ νεοεισπνευσμένοις ἐπέθηκεν, ἐμοῦ μὲν ὕβρισεν τὸ σῶμα, τῇ φυλῇ δὲ κρατούσῃ τὸν ἀγῶν' αἰτιώτατος τοῦ μὴ νικῆσαι κατέστη. τὰ μὲν οὖν εἰς ἐμὲ καὶ τοὺς φυλέτας ἡσεληγμένα καὶ περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικήματα τούτῳ πεπραγμένα, ἐφ' οἷς αὐτὸν προὑβαλλόμεν, ταῦτ' ἔστιν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ πόλλ' ἕτερα, ὧν ὅς' ἂν οἷός τ' ὧ διέξειμι πρὸς ὑμᾶς αὐτίκα δὴ μάλα. ^[5]

Or21 19 ἔχω δὲ λέγειν καὶ πονηρίας ἐτέρας παμπληθεῖς αὐτοῦ καὶ ὕβρεις εἰς πολλοὺς ὑμῶν καὶ τολμήματα τοῦ μισροῦ τούτου πολλὰ καὶ δεινὰ, ἐφ' οἷς τῶν πεπονθότων οἱ μὲν, ὧ ἄνδρες δικασταί, καταδείσαντες τοῦτον καὶ τὸ τούτου θράσος καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν ἐταίρους καὶ πλοῦτον καὶ τᾶλλ' ὅσα δὴ πρόσσεσι τούτῳ, ἡσυχίαν ἔσχον, οἱ δ' ἐπιχειρήσαντες δίκην λαμβάνειν οὐκ ἐδυνήθησαν, εἰσὶ δ' οἱ διελύσαντο, ἴσως λυσιτελεῖν ἡγούμενοι. ^[5]

Or21 20 τὴν μὲν οὖν ὑπὲρ αὐτῶν δίκην ἔχουσιν οἱ γε πεισθέντες τῆς δ' ὑπὲρ τῶν νόμων, οὓς παραβὰς οὗτος κάκείνους ἡδίκηκε καὶ νῦν ἐμὲ καὶ πάντας τοὺς ἄλλους, ὑμεῖς ἐστέ κληρονόμοι.

- Or21 21 πάντων οὖν ἀθρώων ἐν τίμημα ποιήσασθε, ὅ τι ἂν δίκαιον ἡγήσθε. ἐξελέγξω δὲ πρῶτον μὲν ὅς' αὐτὸς ὑβρίσθην, ἔπειθ' ὅς' ὑμεῖς μετὰ ταῦτα δὲ καὶ τὸν ἄλλον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, βίον αὐτοῦ πάντ' ἐξετάσω, καὶ δεῖξω πολλῶν θανάτων, οὐχ ἑνὸς ὄντ' ἄξιον. Λέγε μοι τὴν τοῦ χρυσοχόου πρῶτην λαβὼν μαρτυρίαν. MARTYRIA. [Παμμένης Παμμένους Ἐρχιεύς ἔχω χρυσοχοεῖον ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν ᾧ καταγίγνομαι καὶ ἐργάζομαι τὴν χρυσοχοϊκὴν τέχνην. ^[5]
- Or21 22 ἐκδόντος δέ μοι Δημοσθένους, ᾧ μαρτυρῶ, στέφανον χρυσοῦν ὥστε κατασκευάσαι καὶ ἱμάτιον διάχρυσον ποιῆσαι, ὅπως πομπεύσαι ἐν αὐτοῖς τὴν τοῦ Διονύσου πομπήν, καὶ ἐμοῦ συντελέσαντος αὐτὰ καὶ ἔχοντος παρ' ἐμαυτῷ ἔτοιμα, εἰσπηδήσας πρὸς με νύκτωρ Μειδίας ὁ κρινόμενος ὑπὸ Δημοσθένους, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἄλλους, ἐπεχείρησε διαφθεῖρειν τὸν στέφανον καὶ τὸ ἱμάτιον, καὶ τινὰ μὲν αὐτῶν ἐλυμήνατο, οὐ μέντοι πάντα γε ἡδυνήθη διὰ τὸ ἐπιφανέντα με κωλύσαι.] Πολλὰ μὲν τοίνυν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ περὶ ὧν τοὺς ἄλλους ἡδίκηκεν ἔχω λέγειν, ὥσπερ εἶπον ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου, καὶ συνείλοχ' ὕβρεις αὐτοῦ καὶ ἀτιμίας τοσαύτας ὅσας ἀκούσεσθ' αὐτίκα δὴ μάλα. ^[10]
- Or21 23 ἦν δ' ἡ συλλογὴ ῥαδία· αὐτοὶ γὰρ οἱ πεπονθότες προσῆσάν μοι.
- Or21 24 βούλομαι δὲ πρὸ τούτων εἰπεῖν οἷς ἐπιχειρήσειν αὐτὸν ἀκήκο' ἐξαπατᾶν ὑμᾶς· τοὺς γὰρ ὑπὲρ τούτων λόγους ἐμοὶ μὲν ἀναγκαιοτάτους προειπεῖν ἡγοῦμαι, ὑμῖν δὲ χρησιμωτάτους ἀκοῦσαι. διὰ τί; ὅτι τοῦ δικαίαν καὶ εὖορκον θέσθαι τὴν ψῆφον ὁ κωλύσας ἐξαπατηθῆναι λόγος ὑμᾶς οὗτος αἴτιος ἔσται. πολὺ δὴ μάλιστα πάντων τούτῳ τῷ λόγῳ προσέχειν ὑμᾶς δεῖ, καὶ μνημονεῦσαι τοῦτον, καὶ πρὸς ἕκαστον ἀπαντᾶν, ὅταν οὗτος λέγῃ. ^[5]
- Or21 25 ἔστι δὲ πρῶτον μὲν ἐκεῖν' οὐκ ἄδηλος ἐρῶν, ἐξ ὧν ἰδίᾳ πρὸς τινὰς αὐτὸς διεξιὼν ἀπηγγέλλετό μοι, ὡς εἶπερ ἀληθῶς ἐπεπόνθειν ταῦθ' ἃ λέγω, δίκας ἰδίας μοι προσῆκεν αὐτῷ λαχεῖν, τῶν μὲν ἱματίων καὶ τῶν χρυσῶν στεφάνων τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς περὶ τὸν χορὸν πάσης ἐπηρείας, βλάβης, ὧς δ' εἰς τὸ σῶμ' ὑβρίσθαι φημί, ὕβρεως, οὐ μὰ Δί' οὐχὶ δημοσίᾳ κρίνειν αὐτὸν καὶ τίμημ' ἐπάγειν ὅ τι χρή παθεῖν ἢ ἀποτεῖσαι. ^[5]
- Or21 26 ἐγὼ δ' ἐν μὲν ἐκεῖν' εὖ οἶδα, καὶ ὑμᾶς δ' εἰδέναι χρή, ὅτι εἰ μὴ προὔβαλόμην αὐτόν, ἀλλ' ἐδिकाζόμην, οὐναντίος ἦκεν ἂν εὐθύς μοι λόγος, ὡς εἶπερ ἦν τι τούτων ἀληθές, προβάλλεσθαι μ' ἔδει καὶ παρ' αὐτὰ τὰ δικήματα τὴν τιμωρίαν ποιεῖσθαι· ὅ τε γὰρ χορὸς ἦν τῆς πόλεως, ἢ τ' ἐσθῆς τῆς ἐορτῆς εἵνεκα πᾶσα παρεσκευάζετο, ἐγὼ θ' ὁ πεπονθὼς ταῦτα χορηγὸς ἦν· τίς ἂν οὖν ἐτέραν εἴλετο τιμωρίαν ἢ τὴν ἐκ τοῦ νόμου κατὰ τῶν περὶ τὴν ἐορτὴν ἀδικούντων οὔσαν; ταῦτ' εὖ οἶδ' ὅτι πάντ' ἂν ἔλεγεν οὗτος τότε. ^[5]
- Or21 27 φεύγοντος μὲν γάρ, οἶμαι, καὶ ἡδίκηκός τις ἐστὶ τὸ τὸν παρόντα τρόπον τοῦ δοῦναι δίκην διακρουόμενον τὸν οὐκ ὄνθ' ὡς ἔδει γενέσθαι λέγειν, δικαστῶν δὲ γε σωφρόνων τούτοις τε μὴ προσέχειν καὶ ὃν ἂν λάβωσιν ἀσελγαίνοντα κολάζειν. ^[5]
- Or21 28 μὴ δὴ τοῦτο λέγειν αὐτὸν ἔατε, ὅτι καὶ δίκας ἰδίας δίδως· ὁ νόμος μοι καὶ γραφὴν ὕβρεως· δίδωσι γάρ· ἀλλ' ὡς οὐ πεποίηκεν ἃ κατηγόρηκα, ἢ πεποιηκὼς οὐ περὶ τὴν ἐορτὴν ἀδικεῖ, τοῦτο δεικνύτω· τοῦτο γὰρ αὐτὸν ἐγὼ προὔβαλόμην, καὶ περὶ τούτου τὴν ψῆφον οἴσετε νῦν ὑμεῖς. εἰ δ' ἐγὼ τὴν ἐπὶ τῶν ἰδίων δικῶν πλεονεξίαν ἀφείς τῇ πόλει παραχωρῶ τῆς τιμωρίας, καὶ τοῦτον εἰλόμην τὸν ἀγῶν' ἀφ' οὗ μὴδὲν ἔστι λῆμμα λαβεῖν ἐμοί, χάριν, οὐ βλάβην δήπου τοῦτ' ἂν εἰκότως ἐνέγκοι μοι παρ' ὑμῶν. Οἶδα τοίνυν ὅτι καὶ τούτῳ πολλῶν χρησεται τῷ λόγῳ· μή με Δημοσθένης παραδῶτε, μὴδὲ διὰ Δημοσθένην μ' ἀνέλητε. ^[5]
- Or21 29 ὅτι τούτῳ πολεμῶ, διὰ τοῦτό μ' ἀναιρήσετε; τὰ τοιαῦτα πολλάκις οἶδ' ὅτι φθέγγεται, βουλόμενος φθόνον τιν' ἐμοὶ διὰ τούτων τῶν λόγων συνάγειν.
- Or21 30 ἔχει δ' οὐχ οὕτω ταῦτα, οὐδ' ἐγγύς. οὐδένα γὰρ τῶν ἀδικούντων ὑμεῖς οὐδενὶ τῶν κατηγόρων ἐκδίδετε· οὐδὲ γὰρ ἐπειδὰν ἀδικηθῇ τις, ὡς ἂν ἕκαστος ὑμᾶς ὁ παθὼν πείσῃ, ποιεῖσθε τὴν

τιμωρίαν, ἀλλὰ τούναντίον νόμους ἔθεσθε πρὸ τῶν ἀδικημάτων, ἐπ’ ἀδήλοις μὲν τοῖς ἀδικήσουσιν, ἀδήλοις δὲ τοῖς ἀδικησομένοις. οὗτοι δὲ τί ποιοῦσιν οἱ νόμοι; πᾶσιν ὑπισχνοῦνται τοῖς ἐν τῇ πόλει, δίκην, ἂν ἀδικηθῇ τις, ἔσσεσθαι δι’ αὐτῶν λαβεῖν. ὅταν τοίνυν τῶν παραβαινόντων τινὰ τοὺς νόμους κολάζητε, οὐ τοῖς κατηγοροῖς τοῦτον ἐκδίδετε, ἀλλὰ τοὺς νόμους ὑμῖν αὐτοῖς βεβαιοῦτε. ^[10]

Or21 31 ἀλλὰ μὴν πρὸς γε τὸ τοιοῦτον, ὅτι ‘Δημοσθένης’ φησὶν ‘ὑβρίζεται,’ δίκαιος καὶ κοινὸς καὶ ὑπὲρ πάντων ἔσθ’ ὁ λόγος. οὐ γὰρ εἰς Δημοσθένην ὄντα μ’ ἡσέλγαινε μόνον ταύτην τὴν ἡμέραν, ἀλλὰ καὶ εἰς χορηγὸν ὑμέτερον· τοῦτο δ’ ὅσον δύναται γινώγῃτ’ ἂν ἐκ τωνδί. ἴστε δήπου τοῦθ’ ὅτι τῶν θεσμοθετῶν τούτων οὐδενὶ θεσμοθέτης ἔστ’ ὄνομα, ἀλλ’ ὅτιδῆποθ’ ἐκάστω. ^[5]

Or21 32 ἂν μὲν τοίνυν ιδιώτην ὄντα τιν’ αὐτῶν ὑβρίσῃ τις ἢ κακῶς εἴπῃ, γραφὴν ὕβρεως καὶ δίκην κακηγορίας ἰδίαν φεύξεται, ἐὰν δὲ θεσμοθέτην, ἄτιμος ἔσται καθάπαξ. διὰ τί; ὅτι τοὺς νόμους ἤδη ὁ τοῦτο ποιῶν προσυβρίζει καὶ τὸν ὑμέτερον κοινὸν στέφανον καὶ τὸ τῆς πόλεως ὄνομα· ὁ γὰρ θεσμοθέτης οὐδενὸς ἀνθρώπων ἔστ’ ὄνομα, ἀλλὰ τῆς πόλεως. ^[5]

Or21 33 καὶ πάλιν γε τὸν ἄρχοντα, ταῦτ’ οὗτο, ἐὰν μὲν ἐστεφανωμένον πατάξῃ τις ἢ κακῶς εἴπῃ, ἄτιμος, ἐὰν δ’ ιδιώτην, ἰδίᾳ ὑπόδικος. καὶ οὐ μόνον περὶ τούτων οὕτω ταῦτ’ ἔχει, ἀλλὰ καὶ περὶ πάντων οἷς ἂν ἡ πόλις τιν’ ἄδειαν ἢ στεφανηφορίαν ἢ τινα τιμὴν δῶ. οὕτω τοίνυν καὶ ἐμέ, εἰ μὲν ἐν ἄλλαις τισὶν ἡμέραις ἡδίκησέ τι τούτων Μειδίας ιδιώτην ὄντα, ἰδίᾳ καὶ δίκην προσῆκεν αὐτῷ διδόναι· εἰ δὲ χορηγὸν ὄνθ’ ὑμέτερον ἱερομηνίας οὔσης πάνθ’ ὅς’ ἡδίκηκεν ὑβρίσας φαίνεται, δημοσίας ὀργῆς καὶ τιμωρίας δίκαιός ἐστι τυγχάνειν· ἅμα γὰρ τῷ Δημοσθένει καὶ ὁ χορηγὸς ὑβρίζετο, τοῦτο δ’ ἐστὶ τῆς πόλεως, καὶ τὸ ταύταις ταῖς ἡμέραις, αἷς οὐκ ἔωσιν οἱ νόμοι. ^[5]

Or21 34 χρὴ δ’, ὅταν μὲν τιθῇσθε τοὺς νόμους, ὁποῖοί τινές εἰσι σκοπεῖν, ἐπειδὰν δὲ θῆσθε, φυλάττειν καὶ χρῆσθαι· καὶ γὰρ εὖορκα ταῦθ’ ὑμῖν ἐστι καὶ ἄλλως δίκαια. ἦν ὁ τῆς βλάβης ὑμῖν νόμος πάλαι, ἦν ὁ τῆς αἰκείας, ἦν ὁ τῆς ὕβρεως.

Or21 35 εἰ τοίνυν ἀπέχρη τοὺς τοῖς Διονυσίοις τι ποιοῦντας τούτων κατὰ τούτους τοὺς νόμους δίκην διδόναι, οὐδὲν ἂν προσέδει τοῦδε τοῦ νόμου. ἀλλ’ οὐκ ἀπέχρη. σημείον δέ· ἔθεσθ’ ἱερὸν νόμον αὐτῷ τῷ θεῷ περὶ τῆς ἱερομηνίας. εἴ τις οὖν κάκείνοις τοῖς προϋπάρχουσι νόμοις καὶ τούτῳ τῷ μετ’ ἐκείνους τεθέντι καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς ἔστ’ ἔνοχος, ὁ τοιοῦτος πότερα μὴ δῶ διὰ τοῦτο δίκην ἢ <κᾶν> μείζω δοίῃ δικάως; ἐγὼ μὲν οἶομαι μείζω. Ἀπήγγελλε τοίνυν τίς μοι περιόντ’ αὐτὸν συλλέγειν καὶ πυνθάνεσθαι τίσι πώποτε συμβέβηκεν ὑβρισθῆναι, καὶ λέγειν τούτους καὶ διηγέσθαι πρὸς ὑμᾶς μέλλειν, οἷον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν πρόεδρον ὃν ποτέ φασιν ἐν ὑμῖν ὑπὸ Πολυζήλου πληγῆναι, καὶ τὸν θεσμοθέτην ὃς ἔναγχος ἐπλήγῃ τὴν αὐλητρίδ’ ἀφαιρούμενος, καὶ τοιούτους τινάς, ὥς, ἐὰν πολλοὺς ἐτέρους δεινὰ καὶ πολλὰ πεπονθότας ἐπιδείξῃ, ἦττον ὑμᾶς ἐφ’ οἷς ἐγὼ πέπονθ’ ὀργιζομένους. ^[5]

Or21 36 ἐμοὶ δ’ αὖ τούναντίον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δοκεῖτε ποιεῖν ἂν εἰκότως, εἴπερ ὑπὲρ τοῦ κοινῆ βελτίστου δεῖ μέλειν ὑμῖν.

Or21 37 τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμῶν τοῦ μὲν πολλὰ τοιαῦτα γίνεσθαι τὸ μὴ κολάζεσθαι τοὺς ἐξαμαρτάνοντας αἴτιον ὃν, τοῦ δὲ μηδέν’ ὑβρίζειν τὸ λοιπὸν τὸ δίκην τὸν ἀεὶ ληφθένθ’ ἦν προσήκει διδόναι μόνον αἴτιον ἂν γενόμενον; εἰ μὲν τοίνυν ἀποτρέψαι συμφέρει τοὺς ἄλλους, τοῦτον καὶ δι’ ἐκεῖνα κολαστέον, καὶ μᾶλλον γ’ ὅσῳ περ ἂν ἦ πλείω καὶ μείζω· εἰ δὲ παροξύναι καὶ τοῦτον καὶ πάντας, ἔατέον. ^[5]

Or21 38 ἔτι τοίνυν οὐδ’ ὁμοίαν οὔσαν τούτῳ κάκείνοις συγγνώμην εὐρήσομεν. πρῶτον μὲν γὰρ ὁ τὸν θεσμοθέτην πατάξας τρεῖς εἶχεν προφάσεις, μέθην, ἔρωτα, ἄγνοιαν διὰ τὸ σκότους καὶ νυκτός τὸ πρᾶγμα γενέσθαι. ἔπειθ’ ὁ Πολύζηλος ὀργῇ καὶ τρόπου προπετεῖα φθάσας τὸν λογισμὸν

ἀμαρτῶν ἔπαισεν· οὐ γὰρ ἐχθρός γ' ὑπῆρχεν ὧν, οὐδ' ἐφ' ὕβρει τοῦτ' ἐποίησεν. ἀλλ' οὐ Μειδία τούτων οὐδὲν ἔστ' εἶπεῖν· καὶ γὰρ ἐχθρὸς ἦν, καὶ μεθ' ἡμέραν εἰδὼς ὕβριζεν, καὶ οὐκ ἐπὶ τούτου μόνον, ἀλλ' ἐπὶ πάντων φαίνεται προηρημένος μ' ὕβριζειν. ^[5]

Or21 39 καὶ μὴν οὐδὲ τῶν πεπραγμένων ἐμοὶ καὶ τούτοις οὐδὲν ὅμοιον ὀρώ. πρῶτον μὲν γὰρ ὁ θεσμοθέτης οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν οὐδὲ τῶν νόμων φροντίσας οὐδ' ἀγανακτήσας φανήσεται, ἀλλ' ἰδίᾳ πεισθεὶς ὁπόσω δήποτ' ἀργυρίῳ καθυφαίνας τὸν ἀγῶνα· ἔπειθ' ὁ πληγεὶς ἐκεῖνος ὑπὸ τοῦ Πολυζήλου, ταῦτ' οὗτο, ἰδίᾳ διαλυσάμενος, ἐρρώσθαι πολλὰ τοῖς νόμοις εἰπὼν καὶ ὑμῖν, οὐδ' εἰσήγαγε τὸν Πολύζηλον. ^[5]

Or21 40 εἰ μὲν τοίνυν ἐκείνων κατηγορεῖν βούλεται τις ἐν τῷ παρόντι, δεῖ λέγειν ταῦτα· εἰ δ' ὑπὲρ ὧν ἐγὼ τούτου κατηγορῶν ἀπολογεῖσθαι, πάντα μᾶλλον ἢ ταῦτα λεκτέα. πᾶν γὰρ τούναντίον ἐκείνοις αὐτὸς μὲν οὔτε λαβὼν οὐδὲν οὔτ' ἐπιχειρήσας λαβεῖν φανήσομαι, τὴν δ' ὑπὲρ τῶν νόμων καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ θεοῦ καὶ τὴν ὑπὲρ ὑμῶν τιμωρίαν δικαίως φυλάξας καὶ νῦν ἀποδεδωκὼς ὑμῖν. μὴ τοίνυν ἔατε ταῦτ' αὐτὸν λέγειν, μηδ', ἂν βιάζεται, πείθεσθ' ὡς δίκαιόν τι λέγοντι. ^[5]

Or21 41 ἂν γὰρ ταῦθ' οὕτως ἐγνωσμέν' ὑπάρχη παρ' ὑμῖν, οὐκ ἐνέσται αὐτῷ λόγος οὐδὲ εἷς. ποία γὰρ πρόφασις, τίς ἀνθρωπίνη καὶ μετρία σκῆψις φανεῖται τῶν πεπραγμένων αὐτῷ; ὀργὴ νῆ Δία· καὶ γὰρ τοῦτο τυχὸν λέξει. ἀλλ' ἂ μὲν ἂν τις ἄφρων τὸν λογισμὸν φθάσας ἐξαχθῇ πρᾶξαι, κἂν ὕβριστικῶς ποιήσῃ, δι' ὀργὴν γ' ἔνι φῆσαι πεποικέναι· ἂ δ' ἂν ἐκ πολλοῦ συνεχῶς ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας παρὰ τοὺς νόμους πράττων τις φωρᾶται, οὐ μόνον δήπου τοῦ μὴ μετ' ὀργῆς ἀπέχει, ἀλλὰ καὶ βεβουλευμένως ὁ τοιοῦτος ὕβριζων ἐστὶν ἤδη φανερός. Ἀλλὰ μὴν ὀπηνίκα καὶ πεποικῶς ἂν κατηγορῶ καὶ ὕβρει πεποικῶς φαίνεται, τοὺς νόμους ἤδη δεῖ σκοπεῖν, ὧ ἄνδρες δικασταί· κατὰ γὰρ τούτους δικάσειν ὁμωμόκατε. ^[10]

Or21 42 καὶ θεωρεῖθ' ὅσω μείζονος ὀργῆς καὶ ζημίας ἀξιοῦσι τοὺς ἐκουσίως καὶ δι' ὕβριν πλημμελοῦντας τῶν ἄλλως πως ἐξαμαρτανόντων. ^[5]

Or21 43 πρῶτον μὲν τοίνυν οἱ περὶ τῆς βλάβης οὗτοι νόμοι πάντες, ἴν' ἐκ τούτων ἄρξωμαι, ἂν μὲν ἐκὼν βλάβῃ, διπλοῦν, ἂν δ' ἄκων, ἀπλοῦν τὸ βλάβος κελεύουσιν ἐκτίνειν. εἰκότως ὁ μὲν γὰρ παθὼν πανταχοῦ βοηθείας δίκαιος τυγχάνειν, τῷ δράσαντι δ' οὐκ ἴσην τὴν ὀργὴν, ἂν θ' ἐκὼν ἂν τ' ἄκων, ἔταξ' ὁ νόμος. ἔπειθ' οἱ φονικοὶ τοὺς μὲν ἐκ προνοίας ἀποκτινύνοντας θανάτῳ καὶ ἀειφυγίᾳ καὶ δημεύσει τῶν ὑπαρχόντων ζημιοῦσι, τοὺς δ' ἀκουσίως αἰδέσεως καὶ φιλάνθρωπίας πολλῆς ἠξίωσαν. ^[5]

Or21 44 οὐ μόνον δ' ἐπὶ τούτων τοῖς ἐκ προαιρέσεως ὑβρισταῖς χαλεποὺς ὄντας ἰδεῖν ἔστι τοὺς νόμους, ἀλλὰ καὶ ἐφ' ἀπάντων. τί γὰρ δή ποτ', ἂν τις ὀφλὼν δίκην μὴ ἐκτίνει, οὐκέτ' ἐποίησ' ὁ νόμος τὴν ἐξούλην ἰδίαν, ἀλλὰ προστιμᾶν ἐπέταξε τῷ δημοσίῳ; καὶ πάλιν τί δή ποτ', ἂν μὲν ἐκὼν παρ' ἐκόντος τις λάβῃ τάλαντον ἐν ἡ δὴ ἢ δέκα καὶ ταῦτ' ἀποστερήσῃ, οὐδὲν αὐτῷ πρὸς τὴν πόλιν ἐστίν, ἂν δὲ μικροῦ πάνυ τιμήματος ἄξιόν τις λάβῃ, βία δὲ τοῦτ' ἀφέληται, τὸ ἴσον τῷ δημοσίῳ προστιμᾶν οἱ νόμοι κελεύουσιν ὅσον περ δὴ τῷ ἰδιώτῃ; ὅτι πάνθ' ὅσα τις βιαζόμενος πράττει κοῖν' ἀδικήματα καὶ κατὰ τῶν ἔξω τοῦ πράγματος ὄντων ἡγεῖθ' ὁ νομοθέτης· τὴν μὲν γὰρ ἰσχὺν ὀλίγων, τοὺς δὲ νόμους ἀπάντων εἶναι, καὶ τὸν μὲν πεισθέντ' ἰδίας, τὸν δὲ βιασθέντα δημοσίας δεῖσθαι βοηθείας. ^[5]

Or21 45 διόπερ καὶ τῆς ὕβρεως αὐτῆς τὰς μὲν γραφὰς ἔδωκεν ἅπαντι τῷ βουλομένῳ, τὸ δὲ τίμημ' ἐποίησεν ὅλον δημόσιον· τὴν γὰρ πόλιν ἡγεῖτ' ἀδικεῖν, οὐ τὸν παθόντα μόνον, τὸν ὕβριζειν ἐπιχειροῦντα, καὶ δίκην ἱκανὴν τὴν τιμωρίαν εἶναι τῷ παθόντι, χρήματα δ' οὐ προσήκειν τῶν τοιούτων ἐφ' ἑαυτῷ λαμβάνειν.

Or21 46

καὶ τοσαύτη γ' ἐχρήσαθ' ὑπερβολῇ, ὥστε κἂν εἰς δοῦλον ὑβρίζη τις, ὁμοίως ἔδωκεν ὑπὲρ τούτου γραφήν. οὐ γὰρ ὅστις ὁ πάσχων ᾤετο δεῖν σκοπεῖν, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμ' ὁποῖόν τι τὸ γιγνόμενον· ἐπειδὴ δ' εὗρεν οὐκ ἐπιτήδειον, μήτε πρὸς δοῦλον μήθ' ὅλως ἔξεῖναι πράττειν ἐπέτρεψεν. οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστιν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν πάντων οὐδὲν ὕβρεως ἀφορητότερον, οὐδ' ἐφ' ὅτῳ μᾶλλον ὑμῖν ὀργίζεσθαι προσήκει. ἀνάγνωθι δ' αὐτόν μοι λαβὼν τὸν τῆς ὕβρεως νόμον· οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. ΝΟΜΟΣ. Ἐάν τις ὑβρίζη εἷς τινα, ἢ παῖδα ἢ γυναῖκα ἢ ἄνδρα, τῶν ἐλευθέρων ἢ τῶν δούλων, ἢ παράνομόν τι ποιήσῃ εἷς τούτων τινά, γραφέσθω πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ὁ βουλούμενος Ἀθηναίων οἷς ἔξεστιν, οἱ δὲ θεσμοθετῶνται εἰσαγόντων εἷς τὴν ἡλιαίαν τριάκοντα ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἂν γραφῇ, ἐὰν μὴ τι δημόσιον κωλύῃ, εἰ δὲ μή, ὅταν ἡ πρῶτον οἶόν τε. ^[5]

Or21 47 ὅτου δ' ἂν καταγνῶ ἡ ἡλιαία, τιμάτω περὶ αὐτοῦ παραχρῆμα, ὅτου ἂν δοκῇ ἄξιος εἶναι παθεῖν ἢ ἀποτεῖσαι. ὅσοι δ' ἂν γράφωνται γραφὰς ἰδίας κατὰ τὸν νόμον, ἐάν τις μὴ ἐπεξέλθῃ ἢ ἐπεξιὼν μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, ἀποτεισάτω χιλίας δραχμὰς τῷ δημοσίῳ. ἐὰν δὲ ἀργυρίου τιμηθῇ τῆς ὕβρεως, δεδέσθω, ἐὰν ἐλεύθερον ὑβρίσῃ, μέχρι ἂν ἐκτείσῃ. Ἀκούετ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦ νόμου τῆς φιланθρωπίας, ὃς οὐδὲ τοὺς δούλους ὑβρίζεσθαι ἀξιοῖ. ^[10]

Or21 48 τί οὖν πρὸς θεῶν; εἴ τις εἷς τοὺς βαρβάρους ἐνεγκὼν τὸν νόμον τοῦτον, παρ' ὧν τὰ ἀνδράποδ' εἷς τοὺς Ἕλληνας κομίζεται, ἐπαινῶν ὑμᾶς καὶ διεξιὼν περὶ τῆς πόλεως εἴποι πρὸς αὐτοὺς ὅτι 'εἰσὶν Ἕλληνές τινες ἄνθρωποι οὕτως ἡμεροὶ καὶ φιλάνθρωποι τοὺς τρόπους ὥστε πόλλ' ὑφ' ὑμῶν ἡδικημένοι, καὶ φύσει τῆς πρὸς ὑμᾶς ἔχθρας αὐτοῖς ὑπαρχούσης πατρικῆς, ὅμως οὐδ' ὅσων ἂν τιμὴν καταθέντες δούλους κτήσωνται, οὐδὲ τούτους ὑβρίζειν ἀξιοῦσιν, ἀλλὰ νόμον δημοσίᾳ τὸν ταῦτα κωλύσοντα τέθινται τουτονὶ καὶ πολλοὺς ἤδη παραβάντας τὸν νόμον τοῦτον ἐζημιώκασιν θανάτῳ, εἰ ταῦτ' ἀκούσειαν καὶ συνεῖεν οἱ βάρβαροι, οὐκ ἂν οἴεσθε δημοσίᾳ πάντας ὑμᾶς προξένους αὐτῶν ποιήσασθαι; τὸν τοίνυν οὐ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν μόνον εὐδοκιμοῦντα νόμον, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις εὖ δόξαντ' ἂν ἔχειν, σκοπεῖσθ' ὁ παραβὰς ἦντινα δοὺς δίκην ἀξίαν ἔσται δεδωκώς. ^[5]

Or21 51 Εἰ μὲν τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ χορηγὸς ὦν ταῦτ' ἐπεπόνθῃν ὑπὸ Μειδίου, ὕβριν ἂν τις μόνον κατέγνω τῶν πεπραγμένων αὐτῷ· νῦν δέ μοι δοκεῖ, κἂν ἀσέβειαν εἰ καταγιγνώσκοι, τὰ προσήκοντα ποιεῖν. ἴστε γὰρ δήπου τοῦθ' ὅτι τοὺς χοροὺς ὑμεῖς ἅπαντας τούτους καὶ τοὺς ὕμνους τῷ θεῷ ποιεῖτε, οὐ μόνον κατὰ τοὺς νόμους τοὺς περὶ τῶν Διονυσίων, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς μαντείας, ἐν αἷς ἀπάσαις ἀνηρημένον εὐρήσετε τῇ πόλει, ὁμοίως ἐκ Δελφῶν καὶ ἐκ Δωδώνης, χοροὺς ἰστάναι κατὰ τὰ πάτρια καὶ κνισᾶν ἀγυῖας καὶ στεφανηφορεῖν. ^[5]

Or21 52 ἀνάγνωθι δέ μοι λαβὼν αὐτὰς τὰς μαντείας. ΜΑΝΤΕΙΑΙ. Αὐδῶ Ἐρεχθεΐδῃσιν, ὅσοι Πανδίωνος ἄστῳ ναίετε καὶ πατρίοισι νόμοις ἰθύνεθ' ἐορτάς, μεμνησθαι Βάκχοιο, καὶ εὐρυχόρους κατ' ἀγυῖως ἰστάναι ὠραίων Βρομίῳ χάριν ἄμμιγα πάντας, καὶ κνισᾶν βωμοῖσι κάρη στεφάνοις πυκάσαντας. Περὶ ὑγείας θύειν καὶ εὐχεσθαι Διὶ ὑπάτῳ, Ἡρακλεῖ, Ἀπόλλωνι προστατηρίῳ· περὶ τύχας ἀγαθὰς Ἀπόλλωνι ἀγυιῇ, Λατοῖ, Ἀρτέμιδι, καὶ κατ' ἀγυῖας κρατῆρας ἰστάμεν καὶ χοροὺς καὶ στεφαναφορεῖν κατὰ πάτρια θεοῖς Ὀλυμπίοις πάντεσσι καὶ πάσαις, ἰδίας δεξιὰς καὶ ἀριστερὰς ἀνίσχοντας, καὶ μνασιδωρεῖν. ΕΚ ΔΩΔΩΝΗΣ ΜΑΝΤΕΙΑΙ. Τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων ὁ τοῦ Διὸς σημαίνει. ^[10]

Or21 53 ὅτι τὰς ὥρας παρηνέγκατε τῆς θυσίας καὶ τῆς θεωρίας, αἵρετοὺς πέμπειν κελεύει θεωροὺς ἔνεκα τούτου διὰ ταχέων, <καὶ> τῷ Διὶ τῷ Ναίῳ τρεῖς βοῦς καὶ πρὸς ἐκάστῳ βοῖ δύο οἷς, τῇ Διώνῃ βοῦν καλλιερεῖν, καὶ τράπεζαν χαλκῇν [καὶ] πρὸς τὸ ἀνάθημα ὁ ἀνέθηκεν ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων. Ὁ τοῦ Διὸς σημαίνει ἐν Δωδώνῃ, Διονύσῳ δημοτελεῖ ἱερὰ τελεῖν καὶ κρατῆρα κεράσαι καὶ χοροὺς ἰστάναι, Ἀπόλλωνι ἀποτροπαίῳ βοῦν θῦσαι, καὶ στεφαναφορεῖν

ἐλευθέρους καὶ δούλους, καὶ ἐλινύειν μίαν ἡμέραν. Διὶ κτησίῳ βοῦν λευκόν. Εἰσίν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ αὗται καὶ ἄλλαι πολλαὶ μαντεῖαι τῇ πόλει κάγαθαί. ^[10]

Or21 54 τί οὖν ἐκ τούτων ὑμᾶς ἐνθυμεῖσθαι δεῖ; ὅτι τὰς μὲν ἄλλας θυσίας τοῖς ἐφ' ἐκάστης μαντείας προφαινομένοις θεοῖς προστάττουσι θύειν, ἰστάναι δὲ χοροὺς καὶ στεφανηφορεῖν κατὰ τὰ πάτρια πρὸς ἀπάσαις ταῖς ἀφικνουμέναις μαντεῖαις προσαναιρουῖσιν ὑμῖν. ^[5]

Or21 55 οἱ τοίνυν χοροὶ πάντες οἱ γιγνόμενοι καὶ οἱ χορηγοὶ δῆλον ὅτι τὰς μὲν ἡμέρας ἐκείνας ἅς συνερχόμεθ' ἐπὶ τὸν ἀγῶνα, κατὰ τὰς μαντείας ταύτας ὑπὲρ ὑμῶν ἐστεφανώμεθα, ὁμοίως ὅ τε μέλλων νικᾶν καὶ ὁ πάντων ὕστατος γενήσεσθαι, τῇ δὲ τῶν ἐπινικίων ὑπὲρ αὐτοῦ τότ' ἤδη στεφανοῦται ὁ νικῶν. τὸν οὖν εἷς τινα τούτων τῶν χορευτῶν ἢ τῶν χορηγῶν ὑβρίζοντ' ἐπ' ἔχθρᾳ, καὶ ταῦτ' ἐν αὐτῷ τῷ ἀγῶνι καὶ ἐν τῷ τοῦ θεοῦ ἱερῷ, τοῦτον ἄλλο τι πλὴν ἀσεβεῖν φήσομεν; Καὶ μὴν ἴστε γε τοῦθ' ὅτι βουλόμενοι μηδέν' ἀγωνίζεσθαι ξένον οὐκ ἐδώκαθ' ἀπλῶς τῶν χορηγῶν οὐδενὶ προσκαλέσαντι τοὺς χορευτὰς σκοπεῖν, ἀλλ' ἐὰν μὲν καλέσῃ, πεντήκοντα δραχμάς, ἐὰν δὲ καθέζεσθαι κελεύσῃ, χιλίας ἀποτίνειν ἐτάξατε. ^[5]

Or21 56 τίνος εἵνεκα; ὅπως μὴ τὸν ἐστεφανωμένον καὶ λητουργοῦντα τῷ θεῷ ταύτην τὴν ἡμέραν καλῇ μὴδ' ἐπηρεάζῃ μὴδ' ὑβρίζῃ μηδεὶς ἐξεπίτηδες.

Or21 57 εἴτα τὸν μὲν χορευτὴν οὐδ' ὁ προσκαλέσας κατὰ τὸν νόμον ἀζήμιος ἔσται, τὸν δὲ χορηγὸν οὐδ' ὁ συγκόψας παρὰ πάντας τοὺς νόμους οὕτω φανερώς δώσει δίκην; ἀλλὰ μὴν οὐδέν ἐστ' ὄφελος καλῶς καὶ φιλανθρώπως τοὺς νόμους ὑπὲρ τῶν πολλῶν κεῖσθαι, εἰ τοῖς ἀπειθοῦσι καὶ βιαζομένοις αὐτοὺς ἢ παρ' ὑμῶν ὀργὴ τῶν ἀεὶ κυρίων μὴ γενήσεται. Φέρε δὴ πρὸς θεῶν κάκεῖνο σκέψασθε. ^[5]

Or21 58 παραιτήσομαι δ' ὑμᾶς μηδὲν ἀχθεσθῆναί μοι, ἐὰν ἐπὶ συμφορᾷ τινῶν γεγονότων ὀνομαστὶ μνησθῶ· οὐ γὰρ ὀνειδίσαι μὰ τοὺς θεοὺς οὐδενὶ δυσχερὲς οὐδὲν βουλόμενος τοῦτο ποιήσω, ἀλλὰ δεῖξαι τὸ βιάζεσθαι καὶ ὑβρίζειν καὶ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν ὡς ἅπαντες ὑμεῖς οἱ ἄλλοι φεύγετε. Σαννίων ἐστὶ δήπου τις ὁ τοὺς τραγικοὺς χοροὺς διδάσκων· οὗτος ἀστρατείας ἐάλω καὶ κέχρηται συμφορᾷ. ^[5]

Or21 59 τοῦτον μετὰ τὴν ἀτυχίαν ταύτην ἐμισθώσατό τις φιλονικῶν χορηγὸς τραγῳδῶν, οἶμαι, Θεοζοτίδης. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἡγανάκτουν οἱ ἀντιχορηγοὶ καὶ κωλύσειν ἔφασαν, ὡς δ' ἐπληρώθη τὸ θέατρον καὶ τὸν ὄχλον συνειλεγμένον εἶδον ἐπὶ τὸν ἀγῶνα, ὤκνησαν, εἶασαν, οὐδεὶς ἦψατο, ἀλλὰ τοσοῦτον τῆς εὐσεβείας ἐν ἐκάστῳ τις ἂν ὑμῶν ἴδοι τὸ συγκεχωρηκὸς ὥστε πάντα τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον διδάσκει τοὺς χοροὺς καὶ οὐδὲ τῶν ἰδίων ἐχθρῶν οὐδεὶς κωλύει· τοσοῦτ' ἀπέχει τῶν χορηγῶν. ^[5]

Or21 60 ἄλλος ἐστὶν Ἀριστείδης Οἰνήδος φυλῆς, ἡτυχηκῶς τι καὶ οὗτος τοιοῦτον, ὃς νῦν μὲν καὶ γέρων ἐστὶν ἤδη καὶ ἴσως ἦττων χορευτῆς, ἣν δὲ ποθ' ἡγεμὼν τῆς φυλῆς [κορυφαῖος]. ἴστε δὲ δήπου τοῦθ' ὅτι τὸν ἡγεμόν' ἂν ἀφέλῃ τις, οἴχεται ὁ λοιπὸς χορός. ἀλλ' ὅμως πολλῶν χορηγῶν φιλονικησάντων, οὐδεὶς πώποτε τοῦτ' εἶδε τὸ πλεονέκτημα, οὐδ' ἐτόλμησε τοῦτον ἐξαγαγεῖν οὐδὲ κωλύσαι· διὰ γὰρ τὸ δεῖν αὐτὸν ἐπιλαβόμενον τῇ χειρὶ τοῦτο ποιῆσαι καὶ μὴ προσκαλέσασθαι πρὸς τὸν ἄρχοντ' ἐξεῖναι, ὥσπερ ἂν εἰ ξένον τις ἐξαγαγεῖν ἐβούλετο, ἅπας τις ὥκνει τῆς ἀσελγείας ταύτης αὐτόχειρ ὀφθῆναι γιγνόμενος. οὐκ οὐκ δεινόν, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ σχέτλιον τῶν μὲν νικᾶν ἂν παρὰ τοῦτ' οἰομένων χορηγῶν, τῶν ἀνηλωκότων πολλάκις πάντα τὰ ὄντ' εἰς τὰς λητουργίας, μηδένα τολμῆσαι πώποτε μὴδ' ὧν οἱ νόμοι διδόασιν ἄψασθαι, ἀλλ' οὕτως εὐλαβῶς, οὕτως εὐσεβῶς, οὕτω μετρίως διακεῖσθαι ὥστ' ἀναλίσκοντας, ἀγωνιῶντας ὅμως ἀπέχεσθαι καὶ προορᾶσθαι τὰς ὑμετέρας βουλήσεις καὶ τὴν περὶ τὴν ἐορτὴν σπουδὴν, Μειδίαν δ' ἰδιώτην ὄντα, μηδὲν ἀνηλωκότα, ὅτι τῷ προσέκρουσεν καὶ ἐχθρὸς ὑπῆρχεν, τοῦτον ἀναλίσκοντα, χορηγοῦντα, ἐπίτιμον ὄντα προπηλακίζειν καὶ τύπτειν, καὶ

μήτε τῆς ἐορτῆς μήτε τῶν νόμων μήτε τί ὑμεῖς ἐρεῖτε μήτε τοῦ θεοῦ φροντίζειν; Πολλῶν τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, γεγενημένων ἐχθρῶν ἀλλήλοις, οὐ μόνον ἐξ ἰδίων ἀλλὰ καὶ ἐκ κοινῶν πραγμάτων, οὐδεὶς πώποτ' εἰς τοσοῦτ' ἀναιδεῖας ἀφίκεθ' ὥστε τοιοῦτόν τι τολμήσαι ποιεῖν. ^[10]

Or21 62 καίτοι φασὶν Ἰφικράτην ποτ' ἐκεῖνον Διοκλεῖ τῷ Πιθεῖ τὰ μάλιστ' ἐλθεῖν εἰς ἔχθραν, καὶ ἔτι πρὸς τούτῳ συμβῆναι Τεισίαν τὸν Ἰφικράτους ἀδελφὸν ἀντιχορηγῆσαι τῷ Διοκλεῖ. ἀλλ' ὅμως πολλοὺς μὲν ἔχων φίλους Ἰφικράτης, πολλὰ δὲ χρήματα κεκτημένος, φρονῶν δ' ἐφ' αὐτῷ τηλικούτον ἡλίκον εἰκὸς ἄνδρα καὶ δόξης καὶ τιμῶν τετυχηκόθ' ὧν ἐκεῖνος ἡξίωτο παρ' ὑμῶν, οὐκ ἐβάδιζ' ἐπὶ τὰς τῶν χρυσοχόων οἰκίας νύκτωρ, οὐδὲ κατερρήγγυνεν τὰ παρασκευαζόμεν' ἱμάτι' εἰς τὴν ἐορτήν, οὐδὲ διέφθειρε διδασκαλον, οὐδὲ χορὸν μανθάνειν ἐκώλυεν, οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδὲν ὧν οὗτος διεπράττετ' ἐποίει, ἀλλὰ τοῖς νόμοις καὶ τῇ τῶν ἄλλων βουλήσει συγχωρῶν ἡνείχετο καὶ νικῶντα καὶ στεφανούμενον τὸν ἐχθρὸν ὀρών, εἰκότως ἐν ἧ γὰρ αὐτὸς εὐδαίμων ἦδει γεγονῶς πολιτεία, ταύτη συγχωρεῖν τὰ τοιαῦτ' ἡξίου. ^[5]

Or21 64 πάλιν Φιλόστρατον πάντες ἴσμεν τὸν Κολωνῆθεν Χαβρίου κατηγοροῦντα, ὅτ' ἐκρίνετο τὴν περὶ Ὠρωποῦ κρίσιν θανάτου, καὶ πάντων τῶν κατηγορῶν πικρότατον γενόμενον, καὶ μετὰ ταῦτα χορηγοῦντα παισὶν Διονύσια καὶ νικῶντα, καὶ Χαβρίαν οὔτε τύπτοντα οὔτ' ἀφαρπάζοντα τὸν στέφανον οὔθ' ὅλως προσιόνθ' ὅποι μὴ προσῆκεν αὐτῷ. ^[5]

Or21 65 πολλοὺς δ' ἂν ἔχων εἰπεῖν ἔτι καὶ διὰ πολλὰς προφάσεις ἐχθροὺς γεγενημένους ἀλλήλοις, οὐδένα πώποτ' οὔτ' ἀκήκοα οὔθ' ἐόρακα ὅστις εἰς τοσοῦτον ἐλήλυθεν ὕβρεως ὥστε τοιοῦτόν τι ποιεῖν. οὐδέ γ' ἐκεῖν' οὐδεὶς ὑμῶν οἶδ' ὅτι μνημονεύει πρότερον, τῶν ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἢ καὶ τοῖς κοινοῖς ἐχθρῶν ἀλλήλοις οὐδέν' οὔτε καλουμένων τῶν κριτῶν παρεστηκότα, οὔθ' ὅταν ὁμνύωσιν ἐξορκοῦντα, οὔθ' ὅλως ἐπ' οὐδενὶ τῶν τοιούτων ἐχθρὸν ἐξεταζόμενον. ^[5]

Or21 66 ταῦτα γὰρ πάντα καὶ τὰ τοιαῦτ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φιλονικία μὲν ὑπαχθέντα χορηγὸν ὄντα ποιεῖν ἔχει τινὰ συγγνώμην· ἔχθρὰ δ' ἐλαύνοντά τινα, ἐκ προαιρέσεως, ἐφ' ἅπασι, καὶ τὴν ἰδίαν δύναμιν κρείττω τῶν νόμων οὔσαν ἐνδεικνύμενον, Ἡράκλεις, βαρὺ κούχι δίκαιόν ἐστιν οὐδὲ συμφέρον ὑμῖν. εἰ γὰρ ἐκάστῳ τῶν χορηγούντων τοῦτο πρόδηλον γένοιτο, ὅτι ἂν ὁ δεῖν' ἐχθρὸς ἦ μοι, Μειδίας ἢ τις ἄλλος θρασὺς οὕτω καὶ πλούσιος, πρῶτον μὲν ἀφαιρεθῆσομαι τὴν νίκην, κἂν ἄμεινον ἀγωνίσωμαί τινος, ἔπειτ' ἐφ' ἅπασιν ἐλαττωθῆσομαι καὶ προπηλακιζόμενος διατελῶ, τίς οὕτως ἀλόγιστος ἢ τίς οὕτως ἄθλιός ἐστιν, ὅστις ἐκὼν ἂν μίαν δραχμὴν ἐθελήσειεν ἀναλῶσαι; οὐδεὶς δῆπου. ^[10]

Or21 67 ἀλλ', οἶμαι, τὸ πάντας ποιοῦν καὶ φιλοτιμεῖσθαι καὶ ἀναλίσκειν ἐθέλειν ἐκεῖν' ἐστίν, ὅτι τῶν ἴσων καὶ τῶν δικαίων ἕκαστος ἡγεῖται ἑαυτῷ μετεῖναι ἐν δημοκρατίᾳ. ἐγὼ τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τούτων οὐκ ἔτυχον διὰ τοῦτον, ἀλλὰ χωρὶς ὧν ὑβρίσθην, καὶ τῆς νίκης προσαπεστερήθην. καίτοι πᾶσιν ὑμῖν ἐγὼ τοῦτο δείξω σαφῶς, ὅτι μὴδὲν ἀσελγὲς ἐξῆν ποιοῦντι Μειδίᾳ μὴδ' ὑβρίζοντι μὴδὲ τύπτοντι καὶ λυπεῖν ἐμὲ καὶ κατὰ τοὺς νόμους αὐτῷ φιλοτιμεῖσθαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ μὴδὲ διαῖραι περὶ αὐτοῦ τὸ στόμ' ἔχειν ἐμέ. ^[5]

Or21 68 ἐχρῆν γὰρ αὐτόν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτ' ἐγὼ τῆς Πανδιονίδος χορηγὸς ὑπέστην ἐν τῷ δήμῳ, τότε τῆς Ἐρεχθίδος ἀναστάντα, τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς, ἀνθυποστῆναι, καὶ καταστήσανθ' ἑαυτὸν ἐξ ἴσου καὶ τὰ ὄντ' ἀναλίσκονθ' ὥσπερ ἐγὼ, οὕτω μ' ἀφαιρεῖσθαι τὴν νίκην, ὑβρίζειν δὲ τοιαῦτα καὶ τύπτειν μὴδὲ τότε. νῦν δὲ τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησεν, ἐν ᾧ τὸν δῆμον ἐτίμησεν ἄν, οὐδ' ἐνεανιεύσατο τοιοῦτον οὐδέν· ἐμοὶ δ', ὅς εἴτε τις, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, βούλεται νομίσαι μανίαν (μανία γὰρ ἴσως ἐστὶν ὑπὲρ δύναμιν τι ποιεῖν), εἴτε καὶ φιλοτιμία χορηγὸς ὑπέστην, οὕτω φανερώς καὶ μιαρώς ἐπηρεάζων παρηκολούθησεν ὥστε μὴδὲ τῶν ἱερῶν ἱματίων μὴδὲ τοῦ χοροῦ μὴδὲ τοῦ σώματος τῷ χεῖρε τελευτῶν ἀποσχέσθαι μου. ^[5]

- Or21 70 Εἰ τοίνυν τις ὑμῶν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἄλλως πως ἔχει τὴν ὀργὴν ἐπὶ Μειδίαν ἢ ὡς δέον αὐτὸν τεθνάναι, οὐκ ὀρθῶς ἔχει. οὐ γάρ ἐστι δίκαιον οὐδὲ προσῆκον τὴν τοῦ παθόντος εὐλάβειαν τῷ μηδὲν ὑποστειλαμένῳ πρὸς ὕβριν μερίδ' εἰς σωτηρίαν ὑπάρχειν, ἀλλὰ τὸν μὲν ὡς ἀπάντων τῶν ἀνηκέστων αἴτιον κολάζειν προσήκει, τῷ δ' ἐπὶ τοῦ βοηθεῖν ἀποδιδόναι τὴν χάριν. ^[5]
- Or21 71 οὐδὲ γὰρ αὖ τοῦτ' ἔστιν εἰπεῖν, ὡς οὐ γεγενημένου πρόποτ' οὐδενὸς ἐκ τῶν τοιούτων δεινοῦ τῷ λόγῳ τὸ πρᾶγμ' ἐγὼ νῦν αἴρω καὶ φοβερὸν ποιῶ. πολλοῦ γε καὶ δεῖ. ἀλλ' ἴσασιν ἅπαντες, εἰ δὲ μή, πολλοί γε, Εὐθυνοῦν τὸν παλαίσαντά ποτ' ἐκείνῳ, τὸν νεανίσκον, [καὶ] Σώφιλον τὸν παγκρατιαστήν (ἰσχυρὸς τις ἦν, μέλας, εὖ οἶδ' ὅτι γιγνώσκουσιν τινες ὑμῶν ὃν λέγω,) τοῦτον ἐν Σάμῳ ἐν συνουσίᾳ τινὶ καὶ διατριβῇ οὕτως ἰδίᾳ, ὅτι [ὁ τύπτων] αὐτὸν ὑβρίζειν ᾤετο, ἀμυνάμενον οὕτως ὥστε καὶ ἀποκτεῖναι. ἴσασιν Εὐαίωνα πολλοὶ τὸν Λεωδάμαντος ἀδελφόν, ἀποκτείναντα Βοιωτὸν ἐν δεῖπνῳ καὶ συνόδῳ κοινῇ διὰ πληγὴν μίαν. ^[10]
- Or21 72 οὐ γὰρ ἡ πληγὴ παρέστησε τὴν ὀργήν, ἀλλ' ἡ ἀτιμία· οὐδὲ τὸ τύπτεσθαι τοῖς ἐλευθέροις ἐστὶ δεινόν, καίπερ ὃν δεινόν, ἀλλὰ τὸ ἐφ' ὕβρει. πολλὰ γὰρ ἂν ποιήσειεν ὁ τύπτων, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὣν ὁ παθὼν ἔνι' οὐδ' ἂν ἀπαγγεῖλαι δύναιθ' ἐτέρῳ, τῷ σχήματι, τῷ βλέμματι, τῇ φωνῇ, ὅταν ὡς ὑβρίζων, ὅταν ὡς ἐχθρὸς ὑπάρχων, ὅταν κονδύλοις, ὅταν ἐπὶ κόρρῃς. ταῦτα κινεῖ, ταῦτ' ἐξίστησιν ἀνθρώπους αὐτῶν, ἀήθεις ὄντας τοῦ προπηλακίζεσθαι. οὐδεὶς ἂν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ταῦτ' ἀπαγγέλλων δύναιτο τὸ δεινὸν παραστῆσαι τοῖς ἀκούουσιν οὕτως ὡς ἐπὶ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ πράγματος τῷ πάσχοντι καὶ τοῖς ὀρώσιν ἐναργῆς ἡ ὕβρις φαίνεται. ^[10]
- Or21 73 σκέψασθε δὴ πρὸς Διὸς καὶ θεῶν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ λογίσασθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς, ὅσω πλείον' ὀργὴν ἐμοὶ προσήκε παραστῆναι πάσχοντι τοιαῦθ' ὑπὸ Μειδίου ἢ τότε' ἐκείνῳ τῷ Εὐαίῳ τῷ τὸν Βοιωτὸν ἀποκτείναντι. ὁ μὲν γ' ὑπὸ γνωρίμου, καὶ τούτου μεθύοντος, ἐναντίον ἔξ ἢ ἔπτ' ἀνθρώπων ἐπλήγη, καὶ τούτων γνωρίμων, οἳ τὸν μὲν κακιεῖν οἷς ἔπραξε, τὸν δ' ἐπαινέσεσθαι μετὰ ταῦτ' ἀνασχόμενον καὶ κατασχόνθ' ἑαυτὸν ἔμελλον, καὶ ταῦτ' εἰς οἰκίαν ἐλθὼν ἐπὶ δεῖπνον, οἳ μὴδὲ βαδίζειν ἐξῆν αὐτῷ· ἐγὼ δ' ὑπ' ἐχθροῦ, νήφοντος, ἔωθεν, ὕβρει καὶ οὐκ οἴνῳ τοῦτο ποιοῦντος, ἐναντίον πολλῶν καὶ ξένων καὶ πολιτῶν ὑβριζόμεν, καὶ ταῦτ' ἐν ἱερῷ καὶ οἷ πολλή μοι ἦν ἀνάγκη βαδίζειν χορηγοῦντι. ^[5]
- Or21 74 καὶ ἐμαυτὸν μὲν γ', ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σωφρόνως, μᾶλλον δ' εὐτυχῶς οἶμαι βεβουλεῦσθαι, ἀνασχόμενον τότε καὶ οὐδὲν ἀνήκεστον ἐξαχθέντα πρᾶξαι· τῷ δ' Εὐαίῳ καὶ πᾶσιν, εἴ τις αὐτῷ βεβοήθηκεν ἀτιμαζόμενος, πολλὴν συγγνώμην ἔχω. ^[5]
- Or21 75 δοκοῦσι δέ μοι καὶ τῶν δικασάντων τότε πολλοί· ἀκούω γὰρ αὐτὸν ἔγωγε μιᾶ μόνον ἀλῶναι ψήφῳ, καὶ ταῦτ' οὔτε κλαύσαντ' οὔτε δεηθέντα τῶν δικαστῶν οὐδενός, οὔτε φιλάνθρωπον οὔτε μικρὸν οὔτε μέγ' οὐδ' ὅτιοῦν πρὸς τοὺς δικαστὰς ποιήσαντα. θῶμεν τοίνυν οὕτως, τοὺς μὲν καταγνόντας αὐτοῦ μὴ ὅτι ἡμύνατο, διὰ τοῦτο καταψηφίσασθαι, ἀλλ' ὅτι τοῦτον τὸν τρόπον ὥστε καὶ ἀποκτεῖναι, τοὺς δ' ἀπογνόντας καὶ ταύτην τὴν ὑπερβολὴν τῆς τιμωρίας τῷ γε τὸ σῶμ' ὑβρισμένῳ δεδωκέναι. ^[5]
- Or21 76 τί οὖν; ἐμοὶ τῷ τοσαύτῃ κεχρημένῳ προνοίᾳ τοῦ μηδὲν ἀνήκεστον γενέσθαι, ὥστε μὴδ' ἀμύνασθαι, παρὰ τοῦ τὴν τιμωρίαν ὣν πέπονθ' ἀποδοθῆναι προσήκει; ἐγὼ μὲν οἶμαι παρ' ὑμῶν καὶ τῶν νόμων, καὶ παράδειγμά γε πᾶσι γενέσθαι τοῖς ἄλλοις, ὅτι τοὺς ὑβρίζοντας ἅπαντας καὶ τοὺς ἀσελγεῖς οὐκ αὐτὸν ἀμύνεσθαι μετὰ τῆς ὀργῆς, ἀλλ' ἐφ' ὑμᾶς ἄγειν δεῖ, ὡς βεβαιούντων ὑμῶν καὶ φυλαττόντων τὰς ἐν τοῖς νόμοις τοῖς παθοῦσι βοηθείας. Οἶμαι τοίνυν τινὰς ὑμῶν, ὃ ἄνδρες δικασταί, ποθεῖν ἀκοῦσαι τὴν ἐχθραν, ἥτις ἦν ἡμῖν πρὸς ἀλλήλους· νομίζειν γὰρ οὐδέν'

ἂν ἀνθρώπων οὕτως ἀσελγῶς καὶ βιαίως οὐδενὶ τῶν πολιτῶν χρήσασθαι, μὴ μεγάλου τινὸς ὄντος ὃ αὐτῷ προωφείλετο. ^[5]

Or21 77 βούλομαι δὴ καὶ περὶ ταύτης ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς εἰπεῖν καὶ διηγῆσασθαι, ἵν' εἰδῇθ' ὅτι καὶ τούτων ὀφείλων δίκην φανήσεται. ἔσται δὲ βραχὺς περὶ αὐτῶν ὁ λόγος, κἂν ἄνωθεν ἄρχεσθαι δοκῶ.

Or21 78 ἡνίκα τὰς δίκας ἔλαχον τῶν πατρῶων τοῖς ἐπιτρόποις, μεираκύλλιον ὦν κοιμῶν καὶ τοῦτον οὐδ' εἰ γέγον' εἰδῶς οὐδὲ γινώσκων ὡς μηδὲ νῦν ὥφελον, τότε μοι μελλουσῶν εἰσιέναι τῶν δικῶν εἰς ἡμέραν ὡςπερὶ τετάρτην ἢ πέμπτην εἰσεπήδησαν ἀδελφὸς ὁ τούτου καὶ οὗτος εἰς τὴν οἰκίαν ἀντιδιδόντες τριηραρχίαν. τοῦνομα μὲν δὴ παρέσχευ ἐκεῖνος, καὶ ἦν ὁ ἀντιδιδούς Θρασύλοχος· τὰ δ' ἔργα πάντ' ἦν καὶ τὰ πραττόμενα ὑπὸ τούτου. ^[5]

Or21 79 καὶ πρῶτον μὲν κατέσχισαν τὰς θύρας τῶν οἰκημάτων, ὡς αὐτῶν ἤδη γιγνομένας κατὰ τὴν ἀντίδοσιν· εἴτα τῆς ἀδελφῆς, ἔτ' ἔνδον [οὔσης] τότε καὶ παιδὸς οὔσης κόρης, ἐναντίον ἐφθέγγοντ' αἰσχροῖ καὶ τοιαῦθ' οἷ' ἂν ἄνθρωποι τοιοῦτοι φθέγγαιντο (οὐ γὰρ ἔγωγε προαχθείην ἂν εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς τῶν τότε ῥηθέντων οὐδέν), καὶ τὴν μητέρα κάμει καὶ πάντας ἡμᾶς ῥητὰ καὶ ἄρρητα κάκ' ἐξεῖπον· ὃ δ' οὖν δεινότατον καὶ οὐ λόγος, ἀλλ' ἔργον ἤδη· τὰς δίκας ὡς αὐτῶν οὔσας ἀφίεσαν τοῖς ἐπιτρόποις. ^[5]

Or21 80 καὶ ταῦτ' ἐστὶ μὲν παλαιά, ὅμως δὲ τινὰς μνημονεύειν ὑμῶν οἴομαι· ὅλη γὰρ ἡ πόλις τὴν ἀντίδοσιν καὶ τὴν ἐπιβουλὴν τότε ταύτην καὶ τὴν ἀσέλγειαν ἥσθετο. καὶ γὰρ τότε παντάπασιν ἔρημος ὦν καὶ νέος κοιμῶν, ἵνα μὴ τῶν παρὰ τοῖς ἐπιτρόποις ἀποστερηθείην, οὐχ ὅς' ἐδυνήθην ἀνακομίσασθαι προσδοκῶν εἰσπράξειν, ἀλλ' ὅσων ἐμαυτῷ συνήδειν ἀπεστερημένῳ, δίδωμ' εἴκοσι μναῖς τούτοις, ὅσου τὴν τριηραρχίαν ἦσαν μεμισθωκότες. τὰ μὲν δὴ τόθ' ὑβρίσματα τούτων εἰς ἐμὲ ταῦτ' ἐστίν. ^[5]

Or21 81 δίκην δὲ τούτῳ λαχὼν ὕστερον τῆς κατηγορίας εἶλον ἐρήμην· οὐ γὰρ ἀπὴντα. λαβὼν δ' ὑπερήμερον καὶ ἔχων, οὐδενὸς ἠψάμην πώποτε τῶν τούτου, ἀλλὰ λαχὼν ἐξούλης πάλιν οὐδέπω καὶ τήμερον εἰσελθεῖν δεδύνημαι· τοσαύτας τέχνας καὶ σκήψεις οὗτος εὐρίσκων ἐκκρούει. καὶ γὰρ μὲν οὕτως εὐλαβῶς τῇ δίκῃ, τοῖς νόμοις ἅπαντα πράττειν ἀξιῶ· ὃ δ', ὡς ὑμεῖς ἀκούετε, ἀσελγῶς οὐ μόνον εἰς ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμοὺς ὤετο δεῖν ὑβρίζειν, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς φυλέτας δι' ἐμέ. ^[5]

Or21 82 ὡς οὖν ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας, ἵν' εἰδῇθ' ὅτι, πρὶν κατὰ τοὺς νόμους δίκην ὦν πρότερον ἡδικήθην λαβεῖν, πάλιν τοιαῦθ' οἷ' ἀκηκόαθ' ὑβρίσμαι. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. [Καλλισθένης Σφήττιος, Διόγνητος Θορίκιος, Μνησίθεος Ἀλωπεκῆθεν, οἶδαμεν Δημοσθένην, ὃ μαρτυροῦμεν, κρίσιν λελογχότα Μειδίᾳ ἐξούλης, τῷ καὶ νῦν ὑπ' αὐτοῦ κρινομένῳ δημοσίᾳ, καὶ ἤδη τῇ κρίσει ἐκείνῃ διαγεγονότα ἔτη ὀκτώ, καὶ τοῦ χρόνου γεγεννημένον παντὸς αἵτιον Μειδίαν ἀεὶ προφασιζόμενον καὶ ἀναβαλλόμενον.] Ὁ τοίνυν πεποίηκεν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περὶ τῆς δίκης, ἀκούσατε, καὶ θεωρεῖτ' ἐφ' ἐκάστου τὴν ὑβρίν καὶ τὴν ὑπερηφανίαν αὐτοῦ. ^[10]

Or21 83 τῆς γὰρ δίκης, ταύτης λέγω ἧς εἶλον αὐτόν, γίγνεται μοι διαιτητὴς Στράτων Φαληρεὺς, ἄνθρωπος πένης μὲν τις καὶ ἀπράγμων, ἄλλως δ' οὐ πονηρός, ἀλλὰ καὶ πάνυ χρηστός· ὅπερ τὸν ταλαίπωρον οὐκ ὀρθῶς οὐδὲ δικαίως, ἀλλὰ καὶ πάνυ αἰσχροῦς ἀπολώλεκεν. ^[5]

Or21 84 οὗτος διαιτῶν ἡμῖν ὁ Στράτων, ἐπειδὴ ποθ' ἤκεν ἡ κυρία, πάντα δ' ἤδη διεξεληλύθει ταῦτα τὰς τῶν νόμων, ὑπωμοσίαι καὶ παραγραφαί, καὶ οὐδὲν ἔτ' ἦν ὑπόλοιπον, τὸ μὲν πρῶτον ἐπισχεῖν ἐδεῖτό μου τὴν δαίταν, ἔπειτ' εἰς τὴν ὑστεραίαν ἀναβαλέσθαι· τὸ τελευταῖον δ', ὡς οὗτ' ἐγὼ συνεχώρουν οὐθ' οὗτος ἀπὴντα, τῆς δ' ὥρας ἐγίγνετ' ὁπῆ, κατεδιήτησεν. ἤδη δ' ἐσπέρας οὔσης καὶ σκοτούς ἔρχεται Μειδίᾳς οὐτοσί πρὸς τὸ τῶν ἀρχόντων οἶκημα, καὶ καταλαμβάνει τοὺς ἄρχοντας ἐξιόντας καὶ τὸν Στράτων· ἀπιδόντ' ἤδη, τὴν ἔρημον δεδωκότα, ὡς ἐγὼ τῶν παραγενομένων τινὸς ἐπυνθανόμην. ^[5]

- Or21 85 τὸ μὲν οὖν πρῶτον οἶός τ' ἦν πείθειν αὐτόν, ἣν κατεδεδιητήκει, ταύτην ἀποδεδιητημένην ἀποφαίνειν, καὶ τοὺς ἄρχοντας μεταγράφειν, καὶ πεντήκοντα δραχμὰς αὐτοῖς ἐδίδου· ὥς δ' ἐδυσχέρινον οὗτοι τὸ πρᾶγμα καὶ οὐδετέρους ἔπειθεν, ἀπειλήσας καὶ διαλοιδορηθεὶς ἀπελθὼν τί ποιεῖ; καὶ θεάσασθε τὴν κακοήθειαν. ^[5]
- Or21 86 τὴν μὲν δίαιταν ἀντιλαχὼν οὐκ ὤμοσεν, ἀλλ' εἶασε καθ' αὐτοῦ κυρίαν γενέσθαι, καὶ ἀνώμοτος ἀπηνέχθη· βουλόμενος δὲ τὸ μέλλον λαθεῖν, φυλάξας τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῶν διαιτητῶν, τὴν τοῦ θαργηλιῶνος ἢ τοῦ σκироφοριῶνος γιγνομένην, εἰς ἣν ὁ μὲν ἦλθε τῶν διαιτητῶν, ὁ δ' οὐκ ἦλθε, πείσας τὸν πρυτανεύοντα δοῦναι τὴν ψῆφον παρὰ πάντας τοὺς νόμους, κλητῆρ' οὐδ' ὄντινοῦν ἐπιγραψάμενος, κατηγορῶν ἔρημον, οὐδενὸς παρόντος, ἐκβάλλει καὶ ἀτιμοὶ τὸν διαιτητὴν· καὶ νῦν εἰς Ἀθηναίων, ὅτι Μειδίας ἔρημον ὦφλε δίκην, ἀπάντων ἀπεστέρηται τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ καθάπαξ ἄτιμος γέγονεν· καὶ οὔτε λαχεῖν ἀδικηθέντα οὔτε διαιτητὴν γενέσθαι Μειδίᾳ οὔθ' ὅλως τὴν αὐτὴν ὁδὸν βαδίζειν, ὥς ἔοικεν, ἔστ' ἀσφαλές. ^[5]
- Or21 88 δεῖ δὴ τοῦτο τὸ πρᾶγμ' ὑμᾶς οὕτως σκέψασθαι, καὶ λογίσασθαι τί ποτ' ἔσθ' ὃ παθὼν Μειδίας οὕτως ὡμὸν τηλικαύτην ἐπεβούλευσε λαβεῖν τῶν πεπραγμένων παρ' ἀνδρὸς πολίτου δίκην, καὶ μὲν ἥ τι δεινὸν ὥς ἀληθῶς καὶ ὑπερφυές, συγγνώμην ἔχειν, ἐὰν δὲ μηδὲν, θεάσασθε τὴν ἀσέλγειαν καὶ τὴν ὡμότητα, ἥ καθ' ἀπάντων χρῆται τῶν ἐντυγχανόντων. τί οὖν ἔσθ' ὃ πέπονθεν; μεγάλην νῆ Δί' ὦφλε δίκην καὶ τοσαύτην ὥστ' ἀποστειρεῖσθαι τῶν ὄντων. ἀλλὰ χιλίων ἢ δίκη μόνον ἦν δραχμῶν. ^[5]
- Or21 89 πάνυ γε, ἀλλὰ δάκνει καὶ τοῦτο, φαίη τις ἄν, ὅταν ἐκτίνειν ἀδίκως δέη, συνέβη δ' ὑπερημέρῳ γενομένῳ λαθεῖν αὐτῷ διὰ τὸ ἀδικηθῆναι. ἀλλ' αὐθημερὸν μὲν ἦσθετο, ὃ καὶ μέγιστόν ἐστι τεκμήριον τοῦ μηδὲν ἡδίκηκεναι τὸν ἄνθρωπον, δραχμὴν δ' οὐδέπω μίαν ἐκτέτεικεν. ^[5]
- Or21 90 ἀλλὰ μὴ πω τοῦτο. ἀλλὰ τὴν μὴ οὖσαν ἀντιλαχεῖν ἐξῆν αὐτῷ δήπου, καὶ πρὸς ἐμὲ τὸ πρᾶγμα καταστήσασθαι, πρὸς ὃν περ ἐξ ἀρχῆς ἦν ἡ δίκη. ἀλλ' οὐκ ἐβούλετο· ἀλλ' ἵνα μὴ Μειδίας ἀτίμητον ἀγωνίσσεται δέκα μνῶν δίκην, πρὸς ἣν οὐκ ἀπῆντα δέον, καὶ εἰ μὲν ἡδίκηκε, δίκην δῶ, εἰ δὲ μὴ, ἀποφύγη, ἄτιμον Ἀθηναίων ἔν' εἶναι δεῖ καὶ μήτε συγγνώμης μήτε λόγου μήτε ἐπεικειᾶς μηδεμιᾶς τυχεῖν, ἃ καὶ τοῖς ὄντως ἀδικοῦσιν ἅπανθ' ὑπάρχει. ἀλλ' ἐπειδὴ γ' ἠτίμωσεν ὃν ἐβουλήθη, καὶ τοῦτ' ἐχαρίσασθ' αὐτῷ, καὶ τὴν ἀναιδῆ γνώμην, ἥ ταῦτα προαιρεῖται ποιεῖν, ἐνέπλησεν αὐτοῦ, ἐκεῖν' ἐποίησε, τὴν καταδίκην ἐκτέτεικε, δι' ἣν τὸν ἄνθρωπον ἀπώλεσεν; οὐδὲ χαλκοῦν οὐδέπω καὶ τήμερον, ἀλλὰ δίκην ἐξούλης ὑπομένει φεύγειν. ^[5]
- Or21 91 οὐκοῦν ὁ μὲν ἠτίμωται καὶ παραπόλωλεν, ὁ δ' οὐδ' ὅτιοῦν πέπονθεν, ἀλλ' ἄνω κάτω τοὺς νόμους, τοὺς διαιτητάς, πάνθ' ὅς' ἂν βούληται στρέφει.
- Or21 92 καὶ τὴν μὲν κατὰ τοῦ διαιτητοῦ γνῶσιν, ἣν ἀπρόσκλητον κατεσκεύασεν, αὐτὸς κυρίαν αὐτῷ πεποιήται· ἦν δ' αὐτὸς ὦφλεν ἐμοὶ προσκληθεὶς, εἰδώς, οὐκ ἀπαντῶν, ἄκυρον ποιεῖ. καίτοι εἰ παρὰ τῶν ἔρημον καταδιαιτησάντων αὐτοῦ τηλικαύτην δίκην οὗτος ἀξιοῖ λαμβάνειν, τίν' ὑμῖν προσήκει παρὰ τούτου λαβεῖν, τοῦ φανερώς τοὺς ὑμετέρους νόμους ἐφ' ὅβρει παραβαίνοντας; εἰ γὰρ ἀτιμία καὶ νόμων καὶ δικῶν καὶ πάντων στέρησις ἐκείνου τὰδικήματος προσήκους' ἐστὶν δίκη, τῆς γ' ὕβρεως μικρὰ θάνατος φαίνεται. ^[5]
- Or21 93 ἀλλὰ μὴν ὥς ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας, καὶ τὸν τῶν διαιτητῶν ἀνάγνωθι νόμον. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. [Νικόστρατος Μυρρινούσιος, Φανίας Ἀφιδναῖος οἵδαμεν Δημοσθένην, ᾧ μαρτυροῦμεν, καὶ Μειδίαν τὸν κρινόμενον ὑπὸ Δημοσθένους, ὅτ' αὐτῷ Δημοσθένης ἔλαχε τὴν τοῦ κακηγορίου δίκην, ἐλομένους διαιτητὴν Στράτωνα, καὶ ἐπεὶ ἦκεν ἡ κυρία τοῦ νόμου, οὐκ ἀπαντήσαντα Μειδίαν ἐπὶ τὴν δίαιταν, ἀλλὰ καταλιπόντα. γενομένης δὲ ἐρήμου κατὰ Μειδίου, ἐπιστάμεθα Μειδίαν πείθοντα τὸν τε Στράτωνα τὸν διαιτητὴν καὶ ἡμᾶς, ὄντας ἐκείνοις τοῖς

χρόνοις ἄρχοντας, ὅπως τὴν δίκαιαν αὐτῷ ἀποδιδίησκοντες, καὶ διδόντα δραχμὰς πεντήκοντα. καὶ ἐπειδὴ οὐχ ὑπεμείναμεν, προσαπειλήσαντα ἡμῖν καὶ οὕτως ἀπαλλαγέντα. καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ἐπιστάμεθα Στράτωνα ὑπὸ Μειδίου καταβραβευθέντα καὶ παρὰ πάντα τὰ δίκαια ἀτιμωθέντα.] Λέγε δὴ καὶ τὸν τῶν διαιτητῶν νόμον. ^[15]

Or21 94 ΝΟΜΟΣ. [Ἐὰν δέ τινες περὶ συμβολαίων ἰδίων πρὸς ἀλλήλους ἀμφισβητῶσι καὶ βούλωνται διαιτητὴν ἐλέσθαι ὄντινον, ἐξέστω αὐτοῖς αἰρεῖσθαι ὃν ἂν βούλωνται [διαιτητὴν ἐλέσθαι]. ἐπειδὴ δ' ἔλονται κατὰ κοινόν, μενέτωσαν ἐν τοῖς ὑπὸ τούτου διαγνωσθεῖσι, καὶ μηκέτι μεταφερέτωσαν ἀπὸ τούτου ἐφ' ἕτερον δικαστήριον ταῦτά ἐγκλήματα, ἀλλ' ἔστω τὰ κριθέντα ὑπὸ τοῦ διαιτητοῦ κύρια.] Κάλει δὴ καὶ τὸν Στράτων' αὐτὸν τὸν τὰ τοιαῦτα πεπονθότα· ἐστάναι γὰρ ἐξέσται δῆπουθεν αὐτῷ. ^[5]

Or21 95 Οὗτος, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πένης μὲν ἴσως ἐστίν, οὐ πονηρὸς δέ γε. οὗτος μέντοι πολίτης ὢν, ἐστρατευμένος ἀπάσας τὰς ἐν ἡλικίᾳ στρατείας καὶ δεινὸν οὐδὲν εἰργασμένος, ἔστηκε νυνὶ σιωπῇ, οὐ μόνον τῶν ἄλλων ἀγαθῶν τῶν κοινῶν ἀπεστερημένος, ἀλλὰ καὶ τοῦ φθέγγασθαι ἢ ὀδύρασθαι καὶ οὐδ' εἰ δίκαι' ἢ ἄδικα πέπονθεν, οὐδὲ ταῦτ' ἔξεστιν αὐτῷ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. ^[5]

Or21 96 καὶ ταῦτα πέπονθ' ὑπὸ Μειδίου καὶ τοῦ Μειδίου πλούτου καὶ τῆς ὑπερηφανίας παρὰ τὴν πενίαν καὶ ἐρημίαν καὶ τὸ τῶν πολλῶν εἶς εἶναι. καὶ εἰ μὲν παραβὰς τοὺς νόμους ἔλαβεν τὰς πεντήκοντα δραχμὰς παρ' αὐτοῦ, καὶ τὴν δίκην ἣν κατεδίητησεν ἀποδεδιητημένην ἀπέφηνεν, ἐπίτιμος ἂν ἦν καὶ οὐδὲν ἔχων κακὸν τῶν ἴσων μετεῖχε τοῖς ἄλλοις ἡμῖν· ἐπειδὴ δὲ παρεῖδε πρὸς τὰ δίκαια Μειδίαν, καὶ τοὺς νόμους μᾶλλον ἔδεισε τῶν ἀπειλῶν τῶν τούτου, τηλικαῦτα τηλικαύτη καὶ τοιαύτη συμφορὰ περιπέπτωκεν ὑπὸ τούτου. ^[5]

Or21 97 εἴθ' ὑμεῖς τὸν οὕτως ὠμόν, τὸν οὕτως ἀγνώμονα, τὸν τηλικαύτας δίκας λαμβάνονθ' ὢν αὐτὸς ἡδικῆσθαι φησὶ μόνον (οὐ γὰρ ἡδίκητό γε), τοῦτον ὑβρίζοντα λαβόντες εἰς τινα τῶν πολιτῶν [ἀφήσετε], καὶ μήθ' ἐορτῆς μήθ' ἱερῶν μήτε νόμου μήτ' ἄλλου μηδενὸς πρόνοιαν ποιούμενον, οὐ καταψηφιέσθε; οὐ παράδειγμα ποιήσετε; καὶ τί φήσεται, ὦ ἄνδρες δικασταί; καὶ τίς, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, ἔξετ' εἰπεῖν πρόφασιν δικαίαν ἢ καλήν; ὅτι νῆ Δί' ἀσελγὴς ἐστὶ καὶ βδελυρὸς ταῦτα γὰρ ἐστὶ τάληθ'· ἀλλὰ μισεῖν ὀφείλετ', ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δῆπου τοὺς τοιούτους μᾶλλον ἢ σῶζειν. ^[5]

Or21 98 ἀλλ' ὅτι πλούσιός ἐστιν· ἀλλὰ τοῦτό γε τῆς ὕβρεως αὐτοῦ σχεδὸν αἴτιον εὐρήσεται ὃν, ὥστ' ἀφελεῖν τὴν ἀφορμὴν, δι' ἣν ὑβρίζει, προσήκει μᾶλλον ἢ σῶσαι διὰ ταύτην· τὸ γὰρ χρημάτων πολλῶν θρασὺν καὶ βδελυρὸν καὶ τοιοῦτον ἄνθρωπον ἔαν εἶναι κύριον, ἀφορμὴν ἐστὶν ἐφ' ὑμᾶς αὐτοὺς δεδωκέναι. ^[10]

Or21 99 τί οὖν ὑπόλοιπον; ἐλεῆσαι νῆ Δία· παιδίᾳ γὰρ παραστήσεται καὶ κλήσει καὶ τούτοις αὐτὸν ἐξαιτήσεται· τοῦτο γὰρ λοιπόν. ἀλλ' ἴστε δῆπου τοῦθ' ὅτι τοὺς ἀδίκως τι πάσχοντας, ὃ μὴ δυνήσονται φέρειν, ἐλεεῖν προσήκει, οὐ τοὺς ὢν πεποιήκασιν δεινῶν δίκην διδόντας. καὶ τίς ἂν ταῦτ' ἐλεήσει δικαίως, ὁρῶν τὰ τοῦδ' οὐκ ἐλεηθένθ' ὑπὸ τούτου, ἃ τῇ τοῦ πατρὸς συμφορᾷ χωρὶς τῶν ἄλλων κακῶν οὐδ' ἐπικουρίαν ἐνοῦσαν ὀρᾷ. οὐ γὰρ ἐστὶν ὄφλημι ὃ τι χρή καταθέντ' ἐπίτιμον γενέσθαι τουτονί, ἀλλ' ἀπλῶς οὕτως ἡτίμωται τῇ ῥύμῃ τῆς ὀργῆς καὶ τῆς ὕβρεως τῆς Μειδίου. τίς οὖν ὑβρίζων παύσεται καὶ δι' ἃ ταῦτα ποιεῖ χρήματ' ἀφαιρεθήσεται, εἰ τοῦτον ὥσπερ δεινὰ πάσχοντ' ἐλεήσετε; εἰ δὲ τις πένης μηδὲν ἡδικηκῶς ταῖς ἐσχάταις συμφοραῖς ἀδίκως ὑπὸ τούτου περιπέπτωκε, τούτῳ δ' οὐδὲ συνοργισθήσεσθε; μηδαμῶς· οὐδεὶς γὰρ ἐστὶ δίκαιος τυγχάνειν ἐλέου τῶν μηδέν' ἐλεούντων, οὐδὲ συγγνώμης τῶν ἀσυγγνωμόνων. ^[5]

Or21 101 ἐγὼ γὰρ οἶμαι πάντας ἀνθρώπους φέρειν ἀξιοῦν παρ' ἑαυτῶν εἰς τὸν βίον αὐτοῖς ἔρανον παρὰ πάνθ' ὅσα πράττουσιν· οἷον ἐγὼ τις οὕτοσὶ μέτριος πρὸς ἅπαντάς εἰμι, ἐλεήμων, εὖ ποιῶν πολλούς· ἅπασιν προσήκει τῷ τοιούτῳ ταῦτ' εἰσφέρειν, ἐάν του καιρὸς ἢ χρεία παραστή. ἕτερος

οὕτοσί τις βίαιος, οὐδέν' οὐτ' ἑλεῶν οὔθ' ὅλως ἄνθρωπον ἡγούμενος· τούτῳ τὰς ὁμοίας φορὰς παρ' ἐκάστου δίκαιον ὑπάρχειν. σὺ δὴ, πληρωτὴς τοιοῦτου γεγονώς ἐράνου σεαυτῷ, τοῦτον δίκαιος εἴ συλλέξασθαι. Ἦγοῦμαι μὲν τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ εἰ μὴδὲν ἔτ' ἄλλ' εἶχον κατηγορεῖν Μειδίου, μὴδὲ δεινότερ' ἦν ἢ μέλλω λέγειν ὧν εἴρηκα, δικαίως ἂν ὑμᾶς ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ καταψηφίσασθαι καὶ τιμᾶν αὐτῷ τῶν ἐσχάτων. ^[5]

Or21 102 οὐ μὴν ἐνταῦθ' ἔστηκε τὸ πρᾶγμα, οὐδ' ἀπορήσειν μοι δοκῶ τῶν μετὰ ταῦτα· τοσαύτην ἀφθονίαν οὗτος πεποίηκε κατηγοριῶν. ὅτι μὲν δὴ λιποταξίου γραφὴν κατεσκεύασεν κατ' ἐμοῦ καὶ τὸν τοῦτο ποιήσονται ἐμισθώσατο, τὸν μιὰρὸν καὶ λίαν εὐχερῇ, τὸν κονιορτὸν Εὐκτῆμονα, ἔασω. ^[5]

Or21 103 καὶ γὰρ οὐτ' ἀνεκρίνατο ταύτην ὁ συκοφάντης ἐκεῖνος, οὔθ' οὗτος οὐδενὸς εἶνεκ' αὐτὸν ἐμισθώσατο πλὴν ἵν' ἐκκέοιτο πρὸ τῶν ἐπωνύμων καὶ πάντες ὀρῶεν Ἐυκτῆμων Λουσιεὺς ἐγράψατο Δημοσθένην Παιανιέα λιποταξίου· καί μοι δοκεῖ καὶ προσγράψαι τοῦθ' ἡδέως, εἴ πως ἐνῆν, ὅτι Μειδίου μισθωσαμένου γέγραπται. ἀλλ' ἐγὼ τοῦτο· ἐφ' ἧ γὰρ ἐκεῖνος ἡτίμωκεν αὐτὸν οὐκ ἐπεξελθὼν, οὐδεμιᾶς ἔγωγ' ἔτι προσδέομαι δίκης, ἀλλ' ἱκανὴν ἔχω. ^[10]

Or21 104 ἀλλ' ὁ καὶ δεινόν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ σχέτλιον καὶ κοινὸν ἔμοιγ' ἀσέβημα, οὐκ ἀδίκημα μόνον, τούτῳ πεπράχθαι δοκεῖ, τοῦτ' ἐρῶ. τῷ γὰρ ἀθλίῳ καὶ ταλαιπώρῳ κακῆς καὶ χαλεπῆς συμβάσεως αἰτίας Ἀριστάρχῳ τῷ Μόσχου, τὸ μὲν πρῶτον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ τὴν ἀγορὰν περιῶν ἀσεβεῖς καὶ δεινούς λόγους ἐτόλμα περὶ ἐμοῦ λέγειν, ὡς ἐγὼ τὸ πρᾶγμα· εἰμὶ τοῦτο δεδρακώς· ὡς δ' οὐδὲν ἦνυε τούτοις, προσελθὼν τοῖς ἐπ' ἐκεῖνον ἄγουσι τὴν αἰτίαν τοῦ φόνου, τοῖς τοῦ τετελευτηκότος οἰκείοις, χρήμαθ' ὑπισχνεῖτο δώσειν εἰ τοῦ πράγματος αἰτιῶντ' ἐμέ, καὶ οὔτε θεοὺς οὔθ' ὀσίαν οὐτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐποίησατ' ἐμποδὼν τοιούτῳ λόγῳ, οὐδ' ὥκνησεν. ^[10]

Or21 105 ἀλλ' οὐδὲ πρὸς οὓς ἔλεγεν αὐτοὺς ἡσχύνθη, εἰ τοιοῦτο κακὸν καὶ τηλικοῦτον ἀδίκως ἐπάγει τῷ, ἀλλ' ἐν' ὅρον θέμενος παντὶ τρόπῳ μ' ἀνελεῖν, οὐδὲν ἐλλείπειν ᾧετο δεῖν, ὡς δέον, εἴ τις ὕβρισθαις ὑπὸ τούτου δίκης ἀξιοῖ τυχεῖν καὶ μὴ σιωπᾶ, τοῦτον ἐξόριστον ἀνηρῆσθαι καὶ μηδαμῇ παρεθῆναι, ἀλλὰ καὶ λιποταξίου γραφὴν ἐαλωκέναι καὶ ἐφ' αἵματι φεύγειν καὶ μόνον οὐ προσηλωθῆναι. καίτοι ταῦθ' ὅταν ἐξελεγχθῇ ποιῶν πρὸς οἷς ὕβριζεν με χορηγοῦντα, τίνος συγγνώμης ἢ τίνος ἐλέου δικαίως τεύξεται παρ' ὑμῶν; ἐγὼ μὲν γὰρ αὐτόν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νομίζω αὐτόχειρά μου γεγενῆσθαι τούτοις τοῖς ἔργοις, καὶ τότε μὲν τοῖς Διονυσίοις τὴν παρασκευὴν καὶ τὸ σῶμα καὶ τὰναλώμαθ' ὕβριζειν, νῦν δὲ τούτοις οἷς ἐποίει καὶ διεπράττει· ἐκεῖνά τε καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, τὴν πόλιν, τὸ γένος, τὴν ἐπιτιμίαν, τὰς ἐλπίδας· εἰ γὰρ ἐν ὧν ἐπεβούλευσε κατάρθωσεν, ἀπάντων ἂν ἀπεστερήμην ἐγὼ καὶ μὴδὲ ταφῆναι προσυπῆρχεν οἴκοι μοι. ^[5]

Or21 106 διὰ τί, ἄνδρες δικασταί; εἰ γάρ, ἐάν τις παρὰ πάντας τοὺς νόμους ὕβρισθαις ὑπὸ Μειδίου βοηθεῖν αὐτῷ πειρᾶται, ταῦτα καὶ τοιαῦθ' ἕτερ' αὐτῷ παθεῖν ὑπάρξει, προσκυνεῖν τοὺς ὕβριζοντας ὥσπερ ἐν τοῖς βαρβάροις, οὐκ ἀμύνεσθαι κράτιστον ἔσται. ^[10]

Or21 107 ἀλλὰ μὴν ὡς ἀληθῆ λέγω καὶ προσεξείργασται ταῦτα τῷ βδελυρῷ τούτῳ καὶ ἀναιδεῖ, κάλει μοι καὶ τούτων τοὺς μάρτυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ [Διονύσιος Ἀφιδναῖος, Ἀντίφιλος Παιανιεὺς διαφθαρέντος Νικοδήμου τοῦ οἰκείου ἡμῶν βιαίῳ θανάτῳ ὑπὸ Ἀριστάρχου τοῦ Μόσχου ἐπεξῆμεν τοῦ φόνου τὸν Ἀρίσταρχον. αἰσθόμενος δὲ ταῦτα Μειδίας ὁ νῦν κρινόμενος ὑπὸ Δημοσθένους, ὃ μαρτυροῦμεν, ἔπειθεν ἡμᾶς διδοὺς κέρματα τὸν μὲν Ἀρίσταρχον ἀθῶον ἀφεῖναι, Δημοσθένει δὲ τὴν γραφὴν τοῦ φόνου παραγράψασθαι.] Λαβὲ δὴ μοι τὸν περὶ τῶν δώρων νόμον. Ἐν ὅσῳ δὲ τὸν νόμον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λαμβάνει, βούλομαι μικρὰ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, δεηθεῖς ὑμῶν ἀπάντων πρὸς Διὸς καὶ θεῶν, ὧ ἄνδρες δικασταί· περὶ πάντων ὧν ἂν

ἀκούητε, τοῦθ' ὑποθέντες ἀκούετε τῇ γνώμῃ, τί ἄν, εἴ τις ἔπασχε ταῦθ' ὑμῶν, ἐποίει, καὶ τίν' ἂν εἶχεν ὀργὴν ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς τὸν ποιοῦντα. ^[5]

Or21 108 ἐγὼ γὰρ ἐννηνοχῶς χαλεπῶς ἐφ' οἷς περὶ τὴν λητουργίαν ὑβρίσθην, ἔτι πολλῶ χαλεπώτερον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τούτοις τοῖς μετὰ ταῦτ' ἐνήνοχα καὶ μᾶλλον ἠγανάκτηκα.

Or21 109 τί γὰρ ὡς ἀληθῶς πέρας ἂν φήσειέ τις εἶναι κακίας καὶ τίν' ὑπερβολὴν ἀναιδείας καὶ ὠμότητος καὶ ὕβρεως, ἄνθρωπος εἰ ποιήσας δεινὰ νῆ Δία καὶ πόλλ' ἀδίκως τινά, ἀντὶ τοῦ ταῦτ' ἀναλαμβάνειν καὶ μεταγινώσκειν, πολλῶ δεινότερ' ὕστερον ἄλλα προσεξεργάζοιτο, καὶ χρῶτο τῷ πλουτεῖν μὴ ἐπὶ ταῦτ' ἐν οἷς μηδὲνα βλάπτων αὐτὸς ἄμεινόν τι τῶν ἰδίων θήσεται, ἀλλ' ἐπὶ τάναντία, ἐν οἷς ἀδίκως ἐκβάλλων τινὰ καὶ προπηλακίσας αὐτὸν εὐδαιμονιεῖ τῆς περιουσίας; ταῦτα τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πάντα τούτῳ πέπρακται κατ' ἐμοῦ. ^[5]

Or21 110 καὶ γὰρ αἰτίαν ἐπήγαγέ μοι φόνου ψευδῆ καὶ οὐδὲν ἐμοὶ προσήκουσαν, ὡς τὸ πρᾶγμ' αὐτ' ἐδήλωσεν, καὶ γραφὴν λιποταξίου μ' ἐγράψατο τρεῖς αὐτὸς τάξεις λελοιπῶς, καὶ τῶν ἐν Εὐβοίᾳ πραγμάτων (τουτὶ γὰρ αὖ μικροῦ παρῆλθέ μ' εἰπεῖν), ἃ Πλούταρχος ὁ τούτου ξένος καὶ φίλος διεπράξατο, ὡς ἐγὼ αἰτιός εἰμι, κατεσκεύαζε πρὸ τοῦ τὸ πρᾶγμα γενέσθαι πᾶσιν φανερόν διὰ Πλουτάρχου γεγονός. ^[5]

Or21 111 καὶ τελευτῶν βουλεύειν μου λαχόντος δοκιμαζομένου κατηγορεῖ, καὶ τὸ πρᾶγμ' εἰς ὑπέρδεινόν μοι περιέστη· ἀντὶ γὰρ τοῦ δίκην ὑπὲρ ὧν ἐπεπόνθειν λαβεῖν, δοῦναι πραγμάτων ὧν οὐδὲν ἐμοὶ προσήκεν ἐκινδύνεον. καὶ ταῦτα πάσχω· ἐγὼ καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ὃν διεξέρχομαι νυνὶ πρὸς ὑμᾶς ἐλαυνόμενος, οὐκ ὧν οὔτε τῶν ἐρημοτάτων οὔτε τῶν ἀπόρων κομιδῇ, οὐκ ἔχω, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τί χρή ποιῆσαι. ^[5]

Or21 112 εἰ γὰρ εἰπεῖν τι καὶ περὶ τούτων ἤδη δεῖ, οὐ μέτεστι τῶν ἴσων οὐδὲ τῶν ὁμοίων, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρὸς τοὺς πλουσίους τοῖς λοιποῖς ἡμῖν, οὐ μέτεστιν, οὐ· ἀλλὰ καὶ χρόνοι τούτοις τοῦ τὴν δίκην ὑποσχεῖν, οὓς ἂν αὐτοὶ βούλωνται, δίδονται, καὶ τὰδικήμαθ' ἔωλα τὰ τούτων ὡς ὑμᾶς καὶ ψυχρ' ἀφικνεῖται, τῶν δ' ἄλλων ἡμῶν ἕκαστος, ἂν τι συμβῇ, πρόσφατος κρίνεται. καὶ μάρτυρές εἰσιν ἔτοιμοι τούτοις καὶ συνήγοροι πάντες καθ' ἡμῶν εὐτρεπεῖς· ἐμοὶ δ' οὐδὲ τάληθῃ μαρτυρεῖν ἐθέλοντας ὁρᾷ· ἐνίουσ. ταῦτα μὲν οὖν ἀπείποι τις ἄν, οἶμαι, θρηνῶν. ^[5]

Or21 113 τὸν δὲ νόμον μοι λέγ' ἐφεξῆς, ὥσπερ ἠρξάμην. λέγε. ΝΟΜΟΣ. Ἐάν τις Ἀθηναίων λαμβάνῃ παρά τινος, ἢ αὐτὸς διδῶ ἑτέρῳ, ἢ διαφθεῖρῃ τινὰς ἐπαγγελλόμενος, ἐπὶ βλάβῃ τοῦ δήμου ἢ ἰδίᾳ τινὸς τῶν πολιτῶν, τρόπῳ ἢ μηχανῇ ἡτινιοῦν, ἄτιμος ἔστω καὶ παῖδες καὶ τὰ ἐκείνου. Οὕτω τοίνυν οὗτός ἐστ' ἀσεβὴς καὶ μιαρὸς καὶ πᾶν ἂν ὑποστὰς εἰπεῖν καὶ πρᾶξαι, εἰ δ' ἀληθὲς ἢ ψεῦδος ἢ πρὸς ἐχθρόν ἢ φίλον ἢ τὰ τοιαῦτα, ἀλλ' οὐδ' ὅτιοῦν διορίζων, ὥστ' ἐπαίτιασάμενός με φόνου καὶ τοιοῦτο πρᾶγμ' ἐπαγαγόν, εἴασε μὲν μ' εἰσιτητήρι' ὑπὲρ τῆς βουλῆς ἱεροποιῆσαι καὶ θῦσαι καὶ κατάρξασθαι τῶν ἱερῶν ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὅλης τῆς πόλεως, εἴασε δ' ἀρχεθεωροῦντ' ἀγαγεῖν τῷ Διὶ τῷ Νεμείῳ τὴν κοινὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως θεωρίαν, περιεῖδε δὲ ταῖς σεμναῖς θεαῖς ἱεροποιὸν αἰρεθέντ' ἐξ Ἀθηναίων ἀπάντων τρίτον αὐτὸν καὶ καταρξάμενον τῶν ἱερῶν. ^[5]

Or21 115 ἄρ' ἄν, εἴ γ' εἶχε στιγμήν ἢ σκιὰν τούτων ὧν κατεσκεύαζεν κατ' ἐμοῦ, ταῦτ' ἂν εἴασεν; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι. οὐκοῦν ἐξελέγχεται τούτοις ἐναργῶς ὕβρει ζητῶν μ' ἐκβάλλειν ἐκ τῆς πατρίδος. Ἐπειδὴ τοίνυν τοῦτο τὸ πρᾶγμ' οὐδὲ καθ' ἓν, πανταχῇ στρέφων, οἷός τ' ἦν ἀγαγεῖν ἐπ' ἐμέ, φανερώς ἤδη δι' ἐμὲ τὸν Ἀρίσταρχον ἐσυκοφάντει. ^[5]

Or21 116 καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ· τῆς δὲ βουλῆς περὶ τούτων καθημένης καὶ σκοπούμενης, παρελθὼν οὗτος ἄγνοεῖτ' ἔφη ὧ βουλή, τὸ πρᾶγμα; καὶ τὸν αὐτόχειρ' ἔχοντες λέγων τὸν Ἀρίσταρχον ἔμελλετε καὶ ζητεῖτε καὶ τετύφωσθε; οὐκ ἀποκτενεῖτε; οὐκ ἐπὶ τὴν οἰκίαν βαδιεῖσθε; οὐχὶ συλλήψεσθε; καὶ ταῦτ' ἔλεγ' ἡ μισὰ καὶ ἀναιδὴς αὕτη κεφαλή, ἐξεληλυθὼς τῇ προτεραίᾳ παρ'

Ἀριστάρχου, καὶ χρώμενος ὥσπερ ἄν ἄλλος τις τὰ πρὸ τούτου, καί, ὅτ' ἠτύχει, πλείστα παρεσχηκός ἐκείνου πράγματά μοι περὶ τῶν πρὸς τοῦτον ἀπαλλαγῶν. ^[5]

Or21 117 εἰ μὲν οὖν εἰργάσθαι τι τούτων ἐφ' οἷς ἀπόλωλεν ἡγούμενος τὸν Ἀρίσταρχον καὶ πεπιστευκῶς τοῖς τῶν αἰτιασαμένων λόγοις ταῦτ' ἔλεγεν, χρῆν μὲν οὐδ' οὕτω (μετρία γὰρ δίκη παρὰ τῶν φίλων ἐστίν, ἄν τι δοκῶσι πεποιηκέναι δεινόν, μηκέτι τῆς λοιπῆς φιλίας κοινωνεῖν, τὸ δὲ τιμωρεῖσθαι καὶ ἐπεξιέναι τοῖς πεπονθόσι καὶ τοῖς ἐχθροῖς παραλείπεται)· ὅμως δ' ἔστω τούτῳ γε συγγνώμη. ^[5]

Or21 118 εἰ δὲ λαλῶν μὲν καὶ ὁμωρόφιος γιγνόμενος ὥς οὐδὲν εἰργασμένῳ φανήσεται, λέγων δὲ καὶ καταιτιώμενος ταῦθ' εἵνεκα τοῦ συκοφαντεῖν ἐμέ, πῶς οὐ δεκάκις, μᾶλλον δὲ μυριάκις δίκαιός ἐστ' ἀπολωλέναι; ἀλλὰ μὴν ὥς ἀληθῆ λέγω καὶ τῇ μὲν προτεραίᾳ ὅτε ταῦτ' ἔλεγεν, εἰσεληλύθει καὶ διείλεκτ' ἐκείνῳ, τῇ δ' ὑστεραίᾳ πάλιν (τοῦτο γάρ, τοῦτ' οὐκ ἔχον ἐστίν ὑπερβολὴν ἀκαθαρσίας, ἄνδρες Ἀθηναῖοι) εἰσελθὼν οἴκαδ' ὥς ἐκείνον καὶ ἐφεξῆς οὕτως καθεζόμενος, τὴν δεξιὰν ἐμβαλὼν, παρόντων πολλῶν, μετὰ τοὺς ἐν τῇ βουλῇ τούτους λόγους, ἐν οἷς αὐτόχειρα καὶ τὰ δεινότατ' εἰρήκει τὸν Ἀρίσταρχον, ὥμνυε μὲν κατ' ἐξωλείας μηδὲν εἰρηκέναι κατ' αὐτοῦ φλαῦρον, καὶ οὐδὲν ἐφρόντιζ' ἐπιorkῶν, καὶ ταῦτα παρόντων τῶν συνειδόντων, ἡξίου δὲ καὶ πρὸς ἔμ' αὐτῷ δι' ἐκείνου γίγνεσθαι τὰς διαλύσεις, τούτων τοὺς παρόντας ὑμῖν καλῶ μάρτυρας. ^[10]

Or21 120 καίτοι πῶς οὐ δεινόν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μᾶλλον δ' ἀσεβές, λέγειν ὥς φονεύς, καὶ πάλιν ὥς οὐκ εἴρηκε ταῦτ' ἀπομνύναι, καὶ φόνον μὲν ὀνειδίζειν, τούτῳ δ' ὁμωρόφιον γίγνεσθαι; κἂν μὲν ἄφῳ τοῦτον ἐγὼ καὶ προδῶ τὴν ὑμετέραν καταχειροτονίαν, οὐδέν, ὥς ἔοικ', ἀδικῶ ἂν δ' ἐπεξίω, λέλοιπα τὴν τάξιν, φόνον κοινωνῶ, δεῖ μ' ἀνηρπᾶσθαι. ἐγὼ δ' αὐτὸ τὸ νῦν ἀντίον οἶμαι, εἰ τοῦτον ἀφῆκα, λελοιπέναι μὲν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν τοῦ δικαίου τάξιν, φόνου δ' ἂν εἰκότως ἐμαυτῷ λαχεῖν· οὐ γὰρ ἦν μοι δήπου βιωτὸν τοῦτο ποιήσαντι. ^[5]

Or21 121 ὅτι τοίνυν καὶ ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι καὶ τούτων τοὺς μάρτυρας. MARTYRES. [Λυσίμαχος Ἀλωπεκῆθεν, Δημέας Σουνιεύς, Χάρης Θορίκιος, Φιλῆμων Σφήττιος, Μόσχος Παιανιεύς, καθ' οὓς καιροὺς ἡ εἰσαγγελία ἐδόθη εἰς τὴν βουλὴν ὑπὲρ Ἀριστάρχου τοῦ Μόσχου, ὅτι εἴη Νικοδήμον ἀπεκτονῶς, οἷδαμεν Μειδίαν τὸν κρινόμενον ὑπὸ Δημοσθένους, ὃ μαρτυροῦμεν, ἐλθόντα πρὸς τὴν βουλὴν καὶ λέγοντα μηδένα ἕτερον εἶναι τὸν Νικοδήμου φονέα, ἀλλ' Ἀρίσταρχον, καὶ τοῦτον αὐτοῦ γεγονέναι αὐτόχειρα, καὶ συμβουλευόντα τῇ βουλῇ βαδίζειν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὴν Ἀριστάρχου καὶ συλλαμβάνειν αὐτόν. ταῦτα δ' ἔλεγε πρὸς τὴν βουλὴν τῇ προτεραίᾳ μετ' Ἀριστάρχου καὶ μεθ' ἡμῶν συνδεδειπνηκώς. οἷδαμεν δὲ καὶ Μειδίαν, ὥς ἀπῆλθεν ἀπὸ τῆς βουλῆς τούτους τοὺς λόγους εἰρηκώς, εἰσεληλυθότα πάλιν ὥς Ἀρίσταρχον καὶ τὴν δεξιὰν [ὥς] ἐμβεβληκότα καὶ ὁμνύοντα κατ' ἐξωλείας μηδὲν κατ' αὐτοῦ πρὸς τὴν βουλὴν εἰρηκέναι φαῦλον, καὶ ἀξιοῦντα Ἀρίσταρχον ὅπως ἂν διαλλάξῃ αὐτῷ Δημοσθένην.] Τίς οὖν ὑπερβολή, τίς ὁμοία τῇ τούτου γέγον' ἢ γένοιτ' ἂν πονηρία; ὃς ἄνδρ' ἀτυχοῦντα, οὐδὲν αὐτὸν ἡδίκηκότα (ἐγὼ γὰρ εἰ φίλον), ἅμα συκοφαντεῖν ᾤετο δεῖν καὶ πρὸς ἔμ' αὐτὸν διαλύειν ἡξίου, καὶ ταῦτ' ἔπραττε καὶ χρήματ' ἀνήλπισκεν ἐπὶ τῷ μετ' ἐκείνου κάμῃ προσεκβαλεῖν ἀδίκως. ^[5]

Or21 123 Τοῦτο μέντοι τὸ τοιοῦτον ἔθος καὶ τὸ κατασκευάσμ', ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ τοῖς ὑπὲρ αὐτῶν ἐπεξιοῦσι δικάως ἔτι πλείω περιστάναι κακά, οὐκ ἐμοὶ μὲν ἄξιόν ἐστ' ἀγανακτεῖν καὶ βαρέως φέρειν, ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοις παριδεῖν, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, ἀλλὰ πᾶσιν ὁμοίως ὀργιστέον, ἐκλογιζομένοις καὶ θεωροῦσιν ὅτι τοῦ μέν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ῥαδίως κακῶς παθεῖν ἐγγύταθ' ὑμῶν εἰσιν οἱ πενέστατοι καὶ ἀσθενέστατοι, τοῦ δ' ὑβρίσαι καὶ τοῦ ποιήσαντας μὴ δοῦναι δίκην,

ἀλλὰ τοὺς ἀντιπαρέξοντας πράγματα μισθώσασθαι, οἱ βδελυροὶ καὶ χρήματ' ἔχοντές [εἰσιν ἐγγυτάτῳ]. ^[5]

Or21 124 οὐ δὴ δεῖ παρορᾶν τὰ τοιαῦτα, οὐδὲ τὸν ἐξείργοντα δέει καὶ φόβῳ τὸ δίκην ὧν ἂν ἡμῶν ἀδικηθῇ τις λαμβάνειν παρ' αὐτοῦ ἄλλο τι χρὴ νομίζειν ποιεῖν ἢ τὰς τῆς ἰσηγोरίας καὶ τὰς τῆς ἐλευθερίας ἡμῶν μετουσίας ἀφαιρεῖσθαι. ἐγὼ μὲν γὰρ ἴσως διεωσάμην, καὶ ἄλλος τις ἄν, ψευδῇ λόγον καὶ συκοφαντίαν, καὶ οὐκ ἀνήρπασμαι· οἱ δὲ πολλοὶ τί ποιήσετε, ἂν μὴ δημοσίᾳ πᾶσιν φοβερὸν καταστήσετε τὸ εἰς ταῦτ' ἀποχρησθαι τῷ πλουτεῖν; δόντα λόγον καὶ ὑποσχόντα κρίσιν περὶ ὧν ἂν τις ἐγκαλῇ, τότε ἀμύνεσθαι τοὺς [ἀδίκως] ἐφ' αὐτὸν ἐλθόντας χρή, καὶ τότε, ἂν ἀδικοῦντας ὁρᾷ τις, οὐ προαναρπάζειν, οὐδ' ἐπάγοντ' αἰτίας ψευδεῖς ἄκριτον ζητεῖν ἀποφεύγειν, οὐδ' ἐπὶ τῷ διδόναι δίκην ἀσχάλλειν, ἀλλὰ μὴ ποιεῖν ἐξ ἀρχῆς ἀσελγὲς μηδέν. ^[5]

Or21 126 Ὅσα μὲν τοίνυν εἷς τε τὴν λητουργίαν καὶ τὸ σῶμ' ὑβρίσθην, καὶ πάντ' ἐπιβουλευόμενος τρόπον καὶ πάσῃ κακῶς ἐκπέφευγα, ἀκηκόατ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. καὶ παραλείπω δὲ πολλὰ· οὐ γὰρ ἴσως ῥάδιον πάντ' εἰπεῖν. ἔχει δ' οὕτως. οὐκ ἔστ' ἐφ' ὅτῳ τῶν πεπραγμένων ἐγὼ μόνος ἠδίκημαι, ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῖς εἰς τὸν χορὸν γεγεννημένοις ἀδικήμασιν ἡ φυλή, δέκατον μέρος ὑμῶν, συνηδίκηται, ἐπὶ δ' οἷς ἔμ' ὑβρίσει καὶ ἐπεβούλευσεν οἱ νόμοι, δι' οὓς εἷς ἕκαστος ὑμῶν σῶς ἐστιν· ἐφ' ἅπασιν δὲ τούτοις ὁ θεός, ὃ χρηγὸς ἐγὼ καθειστήκειν, καὶ τὸ τῆς ὁσίας, ὅτιδῆποτ' ἐστί, τὸ σεμνὸν καὶ τὸ δαιμόνιον [συνηδίκηται]. ^[10]

Or21 127 δεῖ δὴ τοὺς γε βουλομένους ὀρθῶς τὴν κατ' ἀξίαν τῶν πεπραγμένων παρὰ τούτου δίκην λαμβάνειν, οὐχ ὥς ὑπὲρ ἐμοῦ μόνον ὄντος τοῦ λόγου τὴν ὀργὴν ἔχειν, ἀλλ' ὥς ἐν ταύτῳ τῶν νόμων, τοῦ θεοῦ, τῆς πόλεως, ὁμοῦ πάντων ἠδικημένων, οὕτω ποιεῖσθαι τὴν τιμωρίαν, καὶ τοὺς βοηθοῦντας καὶ τοὺς συνεξεταζομένους μετὰ τούτου μὴ συνηγόρους μόνον, ἀλλὰ καὶ δοκιμαστάς τῶν τούτῳ πεπραγμένων ὑπολαμβάνειν εἶναι. Εἰ μὲν τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σώφρονα καὶ μέτριον πρὸς τᾶλλα παρεσχηκώς αὐτὸν Μειδίας καὶ μηδένα τῶν ἄλλων πολιτῶν ἠδίκηκώς εἰς ἔμ' ἀσελγὲς μόνον οὕτω καὶ βίαιος ἐγεγόνει, πρῶτον μὲν ἔγωγ' ἀτύχημ' ἂν ἐμαυτοῦ τοῦθ' ἡγοῦμην, ἔπειτ' ἐφοβούμην ἂν μὴ τὸν ἄλλον ἑαυτοῦ βίον οὗτος μέτριον δεικνύων καὶ φιλάνθρωπον διακρούσῃται τούτῳ τὸ δίκην ὧν ἔμ' ὑβρίκεν δοῦναι. ^[5]

Or21 129 νυνὶ δὲ τοσαῦτ' ἐστὶ τᾶλλ' ἢ πολλοὺς ὑμῶν ἠδίκησεν καὶ τοιαῦτα, ὥστε τούτου μὲν τοῦ δέους ἀπήλλαγμαί, φοβοῦμαι δὲ πάλιν τούναντίον μή, ἐπειδὴν πολλὰ καὶ δεῖν' ἐτέρους ἀκούηθ' ὑπ' αὐτοῦ πεπονθότας, τοιοῦτός τις ὑμῖν λογισμὸς ἐμπέσῃ 'τί οὖν; σὺ δεινότερ' ἢ τῶν ἄλλων εἷς ἕκαστος πεπονθὼς ἀγανακτεῖς; πάντα μὲν δὴ τὰ τούτῳ πεπραγμένα οὗτ' ἂν ἐγὼ δυναίμην πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, οὗτ' ἂν ὑμεῖς ὑπομείναιτ' ἀκούειν, οὐδ', εἰ τὸ παρ' ἀμφοτέρων ἡμῶν ὕδωρ ὑπάρξειε πρὸς τὸ λοιπόν, πᾶν τό τ' ἐμὸν καὶ τὸ τούτου προστεθέν, οὐκ ἂν ἐξαρκέσειεν· ἃ δ' ἐστὶ μέγιστα καὶ φανερώτατα, ταῦτ' ἐρῶ. ^[10]

Or21 130 μᾶλλον δ' ἐκεῖνο ποιήσω· ἀναγνώσομαι μὲν ὑμῖν, ὥς ἐμαυτῷ γέγραμμαι, πάντα τὰ ὑπομνήματα, λέξω δ' ὅ τι ἂν πρῶτον ἀκούειν βουλομένοις ὑμῖν ἦ, τοῦτο πρῶτον, εἶθ' ἕτερον, καὶ τᾶλλα τὸν αὐτὸν τρόπον, ἕως ἂν ἀκούειν βούλησθε. ἔστι δὲ ταῦτα παντοδαπά, καὶ ὕβρεις πολλαὶ καὶ περὶ τοὺς οἰκείους κακουργήματα καὶ περὶ τοὺς θεοὺς ἀσεβήματα, καὶ τόπος οὐδεὶς ἐστὶν ἐν ᾧ τοῦτον οὐ θανάτου πεποιηκός· ἄξια πόλλ' εὐρήσετε. ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΕΙΔΙΟΥ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ. Ὅσα μὲν τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, τὸν αἰεὶ προστυχόντ' αὐτῷ πεποίηκεν, ταῦτ' ἐστίν. ^[10]

Or21 131 καὶ παραλέλοιφ' ἕτερα· οὐ γὰρ ἂν δύναιτ' οὐδεὶς εἰσάπαξ εἰπεῖν ἢ πολὺν χρόνον οὗτος ὑβρίζων συνεχῶς ἅπαντα τὸν βίον εἰργασταί. ἄξιον δ' ἰδεῖν ἐφ' ὅσον φρονήματος ἤδη προελήλυθε τῷ τούτων δίκην μηδενὸς δεδωκέναι. οὐ γὰρ ἡγεῖθ', ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, λαμπρὸν οὐδὲ νεανικὸν οὐδ'

ἄξιον ἑαυτοῦ ὃ τι ἂν τις πρὸς ἕν' εἷς διαπράττεται, ἀλλ' εἰ μὴ φυλὴν ὅλην καὶ βουλὴν καὶ ἔθνος προπηλακιεῖ καὶ πολλοὺς ἀθρόους ὑμῶν ἅμ' ἐλᾷ, ἀβίωτον ὦρετ' ἔσσεσθαι τὸν βίον αὐτῷ. ^[5]

Or21 132

καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, μυρί' εἰπεῖν ἔχων, περὶ δὲ τῶν συστρατευσαμένων ἱππέων εἰς Ἄργουραν ἴστε δήπου πάντες οἱ ἔδημηγόρησε παρ' ὑμῖν, ὅθ' ἦκεν ἐκ Χαλκίδος, κατηγορῶν καὶ φάσκων ὄνειδος ἐξελεῖν τὴν στρατιάν ταύτην τῇ πόλει καὶ τὴν λοιδορίαν ἣν ἐλοιδορήθη Κρατίνῳ περὶ τούτων, τῷ νῦν, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, μέλλοντι βοηθεῖν αὐτῷ, μέμνησθε. τὸν δὲ τοσοῦτοις ἀθρόοις τῶν πολιτῶν ἔχθραν ἐπ' οὐδενὶ τηλικαύτην ἀράμενον πόση πονηρία καὶ θρασυτητι ταῦτα χρή νομίζειν πράττειν; καίτοι πότερ' εἰσὶν ὄνειδος, ὧ Μειδία, τῇ πόλει οἱ διαβάντες ἐν τάξει καὶ τὴν σκευὴν ἔχοντες ἦν προσῆκε τοὺς ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἐξιόντας καὶ συμβαλουμένους τοῖς συμμάχοις, ἢ σὺ ὁ μὴδὲ λαχεῖν εὐχόμενος τῶν ἐξιόντων ὅτ' ἐκκληροῦ, τὸν θώρακα δ' οὐδεπώποτ' ἐνδύς, ἐπ' ἀστράβης δ' ὀχούμενος ἀργυρᾶς τῆς ἐξ Εὐβοίας, χλανίδας δὲ καὶ κυμβία καὶ κάδους ἔχων, ὧν ἐπελαμβάνονθ' οἱ πεντηκοστολόγοι; ταῦτα γὰρ εἰς τοὺς ὀπλίτας ἡμᾶς ἀπηγγέλλετο· οὐ γὰρ εἰς ταῦτόν ἡμεῖς τούτοις διέβημεν. ^[5]

Or21 134

εἴτα, εἴς' ἐπὶ τούτοις ἔσκωψεν Ἀρχετίων ἢ τις ἄλλος, πάντας ἤλαυνες; εἰ μὲν γὰρ ἐποίεις ταῦτ', ὧ Μειδία, ἃ σέ φασιν οἱ συνιππεῖς καὶ κατηγορεῖς ὡς λέγοιεν περὶ σοῦ, δικαίως κακῶς ἤκουες· καὶ γὰρ ἐκείνους καὶ τουτουσί καὶ ὅλην τὴν πόλιν ἡδίκεις καὶ κατήσχυνες. εἰ δὲ μὴ ποιούντός σου κατεσκεύαζόν τινες καταψευδόμενοί σου, οἱ δὲ λοιποὶ τῶν στρατιωτῶν οὐκ ἐκείνοις ἐπετίμων, ἀλλὰ σοὶ ἐπέχαιρον, δηλὸν ὅτι ἐκ τῶν ἄλλων ὧν ἔξης ἄξιός αὐτοῖς ἐδόκει εἶναι τοῦ τοιαῦτ' ἀκούειν· σαυτὸν οὖν μετριώτερον ἐχρῆν παρέχειν, οὐκ ἐκείνους διαβάλλειν. ^[10]

Or21 135

σὺ δ' ἀπειλεῖς πᾶσιν, ἐλαύνεις πάντας· τοὺς ἄλλους ἀξιοῖς ὃ τι σὺ βούλει σκοπεῖν, οὐκ αὐτὸς σκοπεῖς ὃ τι μὴ λυπήσεις τοὺς ἄλλους ποιῶν. καὶ τὸ δὴ σχετλιώτατον καὶ μέγιστον ἔμοιγε δοκοῦν ὕβρεως εἶναι σημεῖον· τοσοῦτων ἀνθρώπων, ὧ μιὰ κεφαλὴ, σὺ παρελθὼν ἀθρόων κατηγορεῖς, ὃ τίς οὐκ ἂν ἔφριξε ποιῆσαι τῶν ἄλλων; Τοῖς μὲν τοίνυν ἅλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις ὁρῶ τοῖς κρινομένοις, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐν μὲν ἢ δύο ὄντα ἀδικήμαθ' ἃ κατηγορεῖται, λόγους δ' ἀφθόνους τοιούτους ὑπάρχοντας· τίς ὑμῶν ἐμοί τι σύνοιδε τοιοῦτον; τίς ὑμῶν ἐμὲ ταῦθ' ἐόρακε ποιούντα; οὐκ ἔστιν, ἀλλ' οὔτοι δι' ἔχθραν καταψεύδονταί μου, καταψευδομαρτυροῦμαι, τὰ τοιαῦτα· τούτῳ δ' αὖ τάναντία τούτων. ^[5]

Or21 137

πάντας γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι νομίζω τὸν τρόπον καὶ τὴν ἀσέλγειαν καὶ τὴν ὑπερηφανίαν τοῦ βίου, καὶ πάλαι θαυμάζειν ἐνίους οἶομαι ὧν αὐτοὶ μὲν ἴσασιν, οὐκ ἀκηκόασι δὲ νῦν ἐμοῦ. πολλοὺς δὲ τῶν πεπονθότων οὐδὲ πάνθ' ὅς' ἡδίκηνται μαρτυρεῖν ἐθέλοντας ὁρῶ, τὴν βίαν καὶ τὴν φιλοπραγμοσύνην ὁρῶντας τὴν τούτου καὶ τὴν ἀφορμὴν, ἥπερ ἰσχυρὸν ποιεῖ καὶ φοβερὸν τὸν κατάπτυστον τουτονί. τὸ γὰρ ἐπ' ἐξουσίας καὶ πλούτου πονηρὸν εἶναι καὶ ὑβριστὴν τεῖχος ἐστὶ πρὸς τὸ μὴδὲν ἂν αὐτὸν ἐξ ἐπιδρομῆς παθεῖν, ἐπεὶ περιαιρεθεὶς οὗτος τὰ ὄντα ἴσως μὲν οὐκ ἂν ὑβρίζει, εἰ δ' ἄρα, ἐλάττονος ἄξιός ἐσται τοῦ μικροτάτου παρ' ὑμῖν· μάτην γὰρ λοιδορήσεται καὶ βοησεται, δίκην δ', ἂν ἀσελγαίνῃ τι, τοῖς ἄλλοις ἡμῖν ἐξ ἴσου δώσει. ^[5]

Or21 139

νῦν δ', οἶμαι, τούτου προβέβληται Πολύευκτος, Τιμοκράτης, Εὐκτῆμων ὁ κονιορτός· τοιοῦτοί τινές εἰσι μισθοφόροι περὶ αὐτόν, καὶ πρὸς ἕθ' ἕτεροι τούτοις, μαρτύρων συνεστῶς· ἔταιρεία, φανερώς μὲν οὐκ ἐνοχλούντων ὑμῖν, σιγῇ δὲ τὰ ψευδῆ ῥᾶσ' ἐπινεύοντων. οὐς μὰ τοὺς θεοὺς οὐδὲν ὠφελεῖσθαι νομίζω παρὰ τούτου· ἀλλὰ δεινοὶ τινές εἰσιν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φθειρέσθαι πρὸς τοὺς πλουσίους καὶ παρεῖναι καὶ μαρτυρεῖν. ^[5]

Or21 140

πάντα δὲ ταῦτ', οἶμαι, φοβέρ' ἐστὶ τῶν ἄλλων ὑμῶν ἐκάστῳ καθ' ἑαυτὸν ὅπως δύναται ζῶντι. οὐπὲρ εἵνεκα συλλέγεσθ' ὑμεῖς, ἴν', ὧν καθ' ἕν' ἐστὶν ἕκαστος ὑμῶν ἐλάττων ἢ φίλοις ἢ τοῖς οὖσιν ἢ τῶν ἄλλων τινί, τούτων συλλεγέντες ἐκάστου κρείττους τε γίγνησθε καὶ παύητε τὴν

- ὑβριν. Τάχα τοίνυν καὶ τοιοῦτός τις ἤξει πρὸς ὑμᾶς λόγος, 'τί δὴ τὰ καὶ τὰ πεπονθὼς ὁ δεῖν' οὐκ ἐλάμβανεν δίκην παρ' ἐμοῦ; ἢ 'τί δὴ' πάλιν ἄλλον ἴσως τινὰ τῶν ἡδικομένων ὀνομάζων. ^[5]
- Or21 141 ἐγὼ δὲ δι' ἃς μὲν προφάσεις ἕκαστος ἀφίσταται τοῦ βοηθεῖν αὐτῷ, πάντας ὑμᾶς εἰδέναι νομίζω· καὶ γὰρ ἀσχολία καὶ ἀπραγμοσύνη καὶ τὸ μὴ δύνασθαι λέγειν καὶ ἀπορία καὶ μυρί' ἐστὶν αἷτια· προσήκειν μέντοι τούτῳ μὴ ταῦτα λέγειν ἡγοῦμαι νυνί, ἀλλ' ὥς οὐ πεποιήκέ τι τούτων ὧν αὐτοῦ κατηγορηκὰ διδάσκειν, ἐὰν δὲ μὴ δύνηται, διὰ ταῦτ' ἀπολωλέναι πολὺ μᾶλλον, εἰ γὰρ τηλικούτος τίς ἐστὶν ὥστε τοιαῦτα ποιῶν δύνασθαι καθ' ἓν' ἕκαστον ἡμῶν ἀποστρεφῖν τοῦ δίκης παρ' αὐτοῦ τυχεῖν, κοινῇ νῦν, ἐπειδήπερ εἴληπται, πᾶσιν ὑπὲρ ἀπάντων ἐστὶ τιμωρητέος ὥς κοινὸς ἐχθρὸς τῇ πολιτείᾳ. ^[5]
- Or21 143 Λέγεται τοίνυν ποτ' ἐν τῇ πόλει κατὰ τὴν παλαιὰν ἐκείνην εὐδαιμονίαν Ἀλκιβιάδης γενέσθαι, ᾧ σκέψασθε τίνων ὑπαρχόντων καὶ ποίων τινῶν πρὸς τὸν δῆμον πῶς ἐχρήσανθ' ὑμῶν οἱ πρόγονοι, ἐπειδὴ βδελυρὸς καὶ ὑβριστὴς ὤφετο δεῖν εἶναι. καὶ οὐκ ἀπεικάσαι δήπου Μειδίαν Ἀλκιβιάδῃ βουλόμενος τούτου μέμνηται τοῦ λόγου (οὐχ οὕτως εἴμ' ἄφρων οὐδ' ἀπόπληκτος ἐγώ), ἀλλ' ἵν' εἰδῇθ' ὑμεῖς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ γνῶθ' ὅτι οὐδὲν οὔτ' ἔστιν οὔτ' ἔσται, οὐ γένος, οὐ πλοῦτος, οὐ δύναμις, ὃ τι τοῖς πολλοῖς ὑμῖν, ἂν ὑβρις προσῇ, προσήκει φέρειν. ^[5]
- Or21 144 ἐκεῖνος γάρ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λέγεται πρὸς πατρός μὲν Ἀλκμεωνιδῶν εἶναι (τούτους δὲ φασιν ὑπὸ τῶν τυράνων ὑπὲρ τοῦ δήμου στασιάζοντας ἐκπεσεῖν, καὶ δανεισαμένους χρήματ' ἐκ Δελφῶν ἐλευθερῶσαι τὴν πόλιν καὶ τοὺς Πεισιστράτου παῖδας ἐκβαλεῖν), πρὸς δὲ μητρός Ἰππονίκου καὶ ταύτης τῆς οἰκίας ἧς ὑπάρχουσι πολλὰ καὶ μεγάλα πρὸς τὸν δῆμον εὐεργεσία. ^[5]
- Or21 145 οὐ μόνον δὲ ταῦθ' ὑπῆρχεν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὑπὲρ τοῦ δήμου θέμενος τὰ ὄπλα δις μὲν ἐν Σάμῳ, τρίτον δ' ἐν αὐτῇ τῇ πόλει, τῷ σώματι τὴν εὐνοίαν, οὐ χρήμασιν οὐδὲ λόγοις ἐνεδείξατο τῇ πατρίδι. ἔτι δ' ἵππων Ὀλυμπίασιν ἀγῶνες ὑπῆρχον αὐτῷ καὶ νῖκαι καὶ στέφανοι, καὶ στρατηγὸς ἄριστος, καὶ λέγειν ἐδόκει πάντων, ὥς φασιν, εἶναι δεινότατος. ^[5]
- Or21 146 ἀλλ' ὅμως οἱ κατ' ἐκεῖνον ὑμέτεροι πρόγονοι οὐδενὸς τούτων αὐτῷ συνεχώρησαν ὑβρίζειν αὐτούς, ἀλλὰ ποιήσαντες φυγάδ' ἐξέβαλον· καὶ Λακεδαιμονίων ὄντων ἰσχυρῶν τότε, καὶ Δεκέλειαν ἑαυτοῖς ἐπιτευχισθῆναι καὶ τὰς ναῦς ἀλῶναι καὶ πάνθ' ὑπέμειναν, ὅτιοῦν ἄκοντες παθεῖν κάλλιον εἶναι νομίζοντες ἢ ἐκόντες ὑβρίζεσθαι συγχωρῆσαι. ^[5]
- Or21 147 καίτοι τί τοσοῦτον ἐκεῖνος ὑβρισεν, ἡλίκον οὗτος νῦν ἐξελήλεγκται; Ταυρέαν ἐπάταξε χορηγοῦντ' ἐπὶ κόρρη. ἔστω ταῦτα, ἀλλὰ χορηγῶν γε χορηγοῦντα τοῦτ' ἐποίησεν, οὐπω τόνδε τὸν νόμον παραβαίνων· οὐ γὰρ ἔκειτό πω. εἴρξεν Ἀγάθαρχον τὸν γραφέα· καὶ γὰρ ταῦτα λέγουσιν. λαβὼν γέ τι πλημμελοῦνθ' ὥς φασιν· ὅπερ οὐδ' ὀνειδίζειν ἄξιον. τοὺς Ἑρμᾶς περιέκοπτεν. ἅπαντα μὲν, οἶμαι, τάσεβήματα τῆς αὐτῆς ὀργῆς δίκαιον ἀξιοῦν· τὸ δ' ὅλως ἀφανίζειν ἱερὰ ἔσθ' ὃ τι τοῦ κόπτειν [τοὺς Ἑρμᾶς] διαφέρει· οὐκοῦν οὗτος ἐξελήλεγκται τοῦτο ποιῶν. ^[10]
- Or21 148 ἀντιθῶμεν δὴ τίς ὢν καὶ τίσι ταῦτ' ἐνδεικνύμενος. μὴ τοίνυν ὑμῖν, πρὸς τῷ μὴ καλόν, μηδὲ θεμιτὸν νομίζετ', ἄνδρες δικασταί, μηδ' ὅσιον εἶναι τοιούτων ἀνδρῶν οὖσιν ἀπογόνους, πονηρὸν καὶ βίαιον καὶ ὑβριστὴν λαβοῦσιν ἄνθρωπον καὶ μηδένα μηδαμόθεν, συγγνώμης ἢ φιλάνθρωπίας ἢ χάριτός τινος ἀξιῶσαι. τίνος γὰρ εἵνεκα; τῶν στρατηγιῶν· ἀλλ' οὐδὲ καθ' αὐτὸν στρατιώτης οὗτος οὐδενός ἐστ' ἄξιος, μή τί γε τῶν ἄλλων ἡγεμών. ἀλλὰ τῶν λόγων· ἐν οἷς κοινῇ μὲν οὐδὲν πώποτ' εἶπ' ἀγαθόν, κακῶς δ' ἰδίᾳ πάντας ἀνθρώπους λέγει. ^[5]
- Or21 149 γένους εἵνεκα νῆ Δία· καὶ τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν τὰς ἀπορρήτους, ὥσπερ ἐν τραγωδίᾳ, τὰς τούτου γονάς; ᾧ δὲ ἐναντιώτατα συμβέβηκεν εἶναι· ἡ μὲν γὰρ ὥς ἀληθῶς μήτηρ, ἡ τεκοῦς αὐτόν, πλεῖστον ἀπάντων ἀνθρώπων εἶχε νοῦν, ἡ δὲ δοκοῦσα καὶ ὑποβαλομένη πασῶν ἦν

ἀνοητοτάτη γυναικῶν. σημείον δέ· ἡ μὲν γὰρ ἀπέδοτ' εὐθὺς γενόμενον, ἡ δ' ἐξὸν αὐτῇ βελτίω πρίασθαι τῆς αὐτῆς τιμῆς τοῦτον ἠγόρασεν. ^[5]

Or21 150 καὶ γὰρ τοι διὰ τοῦτο τῶν οὐ προσηκόντων ἀγαθῶν κύριος γεγονώς, καὶ πατρίδος τετυχηκώς ἡ νόμοις τῶν ἀπασῶν πόλεων μάλιστ' οἰκεῖσθαι δοκεῖ, οὐδέν' οἶμαι τρόπον φέρειν οὐδὲ χρῆσθαι τούτοις δύναται, ἀλλὰ τὸ τῆς φύσεως ὡς ἀληθῶς βάρβαρον καὶ θεοῖς ἐχθρὸν ἔλκει καὶ βιάζεται, καὶ φανερόν ποιεῖ τοῖς παροῦσιν ὥσπερ ἄλλοτρίοις, ὅπερ ἔστιν, αὐτὸν χρώμενον. Τοσοῦτων τοίνυν καὶ τοιούτων ὄντων ἂν τῷ βδελυρῷ τούτῳ καὶ ἀναιδεῖ βεβίωται, ἔνιοί μοι προσιόντες, ὧ ἄνδρες δικασταί, τῶν χρωμένων αὐτῷ, παραινούντες ἀπαλλαγῆναι καὶ καθυφεῖναι τὸν ἀγῶνα τουτονί, ἐπειδὴ με μὴ πείθοιεν, ὡς μὲν οὐ πολλὰ καὶ δεινὰ πεποίηκεν οὗτος καὶ δίκην ἠντινοῦν ἂν δοίη δικαίως τῶν πεπραγμένων, οὐκ ἐτόλμων λέγειν, ἐπὶ ταῦτα δ' ἀπῆντων ὡς 'ἐάλωκεν ἤδη καὶ κατεψήφισται· τίνος τιμήσειν αὐτῷ προσδοκᾷ τὸ δικαστήριον; οὐχ ὅρῳς ὅτι πλουτεῖ καὶ τριηραρχίας ἐρεῖ καὶ λητουργίας; σκόπει δὴ μὴ τούτοις αὐτὸν ἐξαίτησθαι, καὶ ἐλάττω πολὺ τῇ πόλει καταθεῖς ἢ ὅσα σοι δίδωσι καταγελάσῃ. ^[10]

Or21 152 'ἐγὼ δὲ πρῶτον μὲν οὐδὲν ἀγεννὲς ὑμῶν καταγιγνώσκω, οὐδ' ὑπολαμβάνω τιμήσειν οὐδὲν ἐλάττονος τούτῳ ἢ ὅσον καταθεῖς οὗτος παύσεται τῆς ὕβρεως· τοῦτο δ' ἐστὶ μάλιστα μὲν θάνατος, εἰ δὲ μή, πάντα τὰ ὄντ' ἀφελέσθαι. ἔπειθ' ὑπὲρ τῶν τούτου λητουργιῶν καὶ τῶν τριηραρχιῶν καὶ τῶν τοιούτων λόγων ὡδὶ γινώσκω. ^[5]

Or21 153 εἰ μὲν ἐστίν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ λητουργεῖν τοῦτο, τὸ ἐν ὑμῖν λέγειν ἐν ἀπάσαις ταῖς ἐκκλησίαις καὶ πανταχοῦ 'ἡμεῖς οἱ λητουργοῦντες, ἡμεῖς οἱ προεισφέροντες ὑμῖν, ἡμεῖς οἱ πλούσιοι ἐσμεν,' εἰ τὸ τὰ τοιαῦτα λέγειν, τοῦτ' ἐστὶν λητουργεῖν, ὁμολογῶ Μειδίαν ἀπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει λαμπρότατον γεγενῆσθαι· ἀποκναίει γὰρ ἀηδία δῆπου καὶ ἀναισθησία καθ' ἐκάστην τὴν ἐκκλησίαν ταῦτα λέγων. ^[5]

Or21 154 εἰ μέντοι τί ποτ' ἐστὶν ἂν λητουργεῖ τῇ ἀληθείᾳ δεῖ σκοπεῖν, ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς ἐρῶ· καὶ θεάσασθ' ὡς δικαίως αὐτὸν ἐξετάσω, πρὸς ἑμαυτὸν κρίνων. οὗτος, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, γεγονώς ἔτη περὶ πεντήκοντ' ἴσως ἢ μικρόν ἔλαττον οὐδὲν ἐμοῦ πλείους λητουργίας ὑμῖν λελητούργηκεν, ὃς δύο καὶ τριάκοντ' ἔτη γέγονα. καὶ γὰρ μὲν κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐτριηράρχουν, εὐθὺς ἐκ παίδων ἐξελθὼν, ὅτε σύνδου' ἤμεν οἱ τριηράρχοι καὶ τὰναλώματα πάντ' ἐκ τῶν ιδίων [οἰκῶν] καὶ τὰς ναῦς ἐπληρούμεθ' αὐτοί· οὗτος δέ, ὅτε μὲν κατὰ ταύτην τὴν ἡλικίαν ἦν ἢ ἐγὼ νῦν, οὐδέπω λητουργεῖν ἤρχετο, τῆνικαῦτα δὲ τοῦ πράγματος ἤπται, ὅτε πρῶτον μὲν διακοσίους καὶ χιλίους πεποιήκατε συντελεῖς ὑμεῖς, παρ' ὧν εἰσπραττόμενοι τάλαντον ταλάντου μισθοῦσι τὰς τριηραρχίας οὗτοι, εἴτα πληρώμαθ' ἡ πόλις παρέχει καὶ σκευὴ δίδωσιν, ὥστ' αὐτῶν ἐνίοις τῇ ἀληθείᾳ τὸ μηδὲν ἀναλῶσαι καὶ δοκεῖν λελητουργηκέναι καὶ τῶν ἄλλων λητουργιῶν ἀτελεῖς γεγενῆσθαι περίεστιν. ^[5]

Or21 156 ἀλλὰ μὴν τί ἄλλο; τραγωδοῖς κεχορήγηκέ ποθ' οὗτος, ἐγὼ δ' αὐληταῖς ἀνδράσιν. καὶ ὅτι τοῦτο τὰνάλωμ' ἐκείνης τῆς δαπάνης πλέον ἐστὶ πολλῶ, οὐδεὶς ἀγνοεῖ δῆπου. καὶ γὰρ μὲν ἐθελοντὴς νῦν, οὗτος δὲ καταστάς ἐξ ἀντιδόσεως τότε, οὗ χάριν οὐδεμίαν δῆπου δικαίως ἂν τις ἔχοι. τί ἔτι; εἰστίাকা τὴν φυλὴν ἐγὼ καὶ Παναθηναίοις κεχορήγηκα, οὗτος δ' οὐδέτερα. ^[5]

Or21 157 ἡγεμῶν συμμορίας ὑμῖν ἐγενόμην ἐγὼ ἔτη δέκα, ἴσον Φορμίωνι καὶ Λυσιθείδῃ καὶ Καλλαίσχρῳ καὶ τοῖς πλουσιωτάτοις, εἰσφέρων οὐκ ἄφ' ὑπαρχούσης οὐσίας (ὑπὸ γὰρ τῶν ἐπιτρόπων ἀπεστερήμην), ἀλλ' ἀπὸ τῆς δόξης ὧν ὁ πατήρ μοι κατέλιπεν καὶ ὧν δίκαιον ἦν με δοκιμασθέντα κομίσασθαι. ἐγὼ μὲν οὖν οὕτως ὑμῖν προσενήνεγμαι, Μειδίας δὲ πῶς; οὐδέπω καὶ τήμερον συμμορίας ἡγεμῶν γέγονεν, οὐδὲν τῶν πατρῶων ἀποστερηθεὶς ὑπ' οὐδενός, ἀλλὰ παρὰ τοῦ πατρὸς πολλὴν οὐσίαν παραλαβών. ^[5]

Or21 158

τίς οὖν ἢ λαμπρότης, ἢ τίνες αἱ λητουργίαι καὶ τὰ σέμν' ἀναλώματα τούτου; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐχ ὀρῶ, πλὴν εἰ ταῦτά τις θεωρεῖ· οἰκίαν ὠκοδόμηκεν Ἐλευσῖνι τοσαύτην ὥστε πᾶσιν ἐπισκοτεῖν τοῖς ἐν τῷ τόπῳ, καὶ εἰς μυστήρια τὴν γυναικ' ἄγει, κἂν ἄλλοσέ ποι βούληται, ἐπὶ τοῦ λευκοῦ ζεύγους τοῦ ἐκ Σικυῶνος, καὶ τρεῖς ἀκολούθους ἢ τέτταρας αὐτὸς ἔχων διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ, κυμβία καὶ ῥυτὰ καὶ φιάλας ὀνομάζων οὕτως ὥστε τοὺς παριόντας ἀκούειν. ^[5]

Or21 159 ἐγὼ δ' ὅσα μὲν τῆς ἰδίας τρυφῆς εἵνεκα Μειδίας καὶ περιουσίας κτᾶται, οὐκ οἶδ' ὅ τι τοὺς πολλοὺς ὑμῶν ὠφελεῖ· ἃ δ' ἐπαιρόμενος τούτοις ὑβρίζει, ἐπὶ πολλοὺς καὶ τοὺς τυχόντας ἡμῶν ἀφικνούμεν' ὀρῶ. οὐ δεῖ δὴ τὰ τοιαῦθ' ἐκάστοτε τιμᾶν οὐδὲ θαυμάζειν ὑμᾶς, οὐδὲ τὴν φιλοτιμίαν ἐκ τούτων κρίνειν, εἴ τις οἰκοδομεῖ λαμπρῶς ἢ θεραπαίνας κέκτηται πολλὰς ἢ σκευὴ [καλά], ἀλλ' ὅς ἂν ἐν τούτοις λαμπρὸς καὶ φιλότιμος ᾖ, ὧν ἅπασι μέτεστι τοῖς πολλοῖς ὑμῶν· ὧν οὐδὲν εὐρήσετε τούτῳ προσόν. Ἀλλὰ νῆ Δία τριήρη ἐπέδωκεν· ταύτην γὰρ οἶδ' ὅτι θρυλήσει, καὶ φήσει 'ἐγὼ ὑμῖν τριήρη ἐπέδωκα. ^[5]

Or21 160 'οὕτωςι δὴ ποιήσατε. εἰ μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φιλοτιμίας εἵνεκα ταύτην ἐπέδωκεν, ἣν προσήκει τῶν τοιούτων ἔχειν χάριν, ταύτην ἔχετ' αὐτῷ καὶ ἀπόδοτε, ὑβρίζειν δὲ μὴ δῶτε· οὐδενὸς γὰρ πράγματος οὐδ' ἔργου τοῦτο συγχωρητέον. εἰ δὲ δὴ καὶ δειλίας καὶ ἀνανδρίας εἵνεκα δειχθήσεται τοῦτο πεπονηκώς, μὴ παρακρουσθῆτε. πῶς οὖν εἴσεσθε; ἐγὼ καὶ τοῦτο διδάξω· ἄνωθεν δέ, βραχὺς γάρ ἐσθ' ὁ λόγος, λέξω. ^[5]

Or21 161 ἐγένοντ' εἰς Εὐβοίαν ἐπιδόσεις παρ' ὑμῖν πρῶται· τούτων οὐκ ἦν Μειδίας, ἀλλ' ἐγὼ, καὶ συντριήραρχος ἦν μοι Φιλῖνος ὁ Νικοστράτου. ἕτεραι δεύτεραι μετὰ ταῦτ' εἰς Ὀλυνθον· οὐδὲ τούτων ἦν Μειδίας. καίτοι τόν γε δὴ φιλότιμον πανταχοῦ προσῆκεν ἐξετάζεσθαι. τρίται νῦν αὖται γεγόνασιν ἐπιδόσεις· ἐνταῦθ' ἐπέδωκεν. πῶς; ἐν τῇ βουλῇ γιγνομένων ἐπιδόσεων παρῶν οὐκ ἐπεδίδου τότε· ἐπειδὴ δὲ πολιορκεῖσθαι τοὺς ἐν Ταμύναις στρατιώτας ἐξηγγέλλετο, καὶ πάντας ἐξιέναι τοὺς ὑπολοίπους ἱππέας, ὧν εἷς οὗτος ἦν, προεβούλευσεν ἢ βουλή, τηνικαῦτα φοβηθεὶς τὴν στρατείαν ταύτην εἰς τὴν ἐπιούσαν ἐκκλησίαν, πρὶν καὶ προέδρους καθεῖζεσθαι, παρελθὼν ἐπέδωκεν. ^[5]

Or21 162 τῷ δῆλον, ὥστε μὴδ' ἀντειπεῖν αὐτὸν ἔχειν, ὅτι τὴν στρατείαν φεύγων, οὐ φιλοτιμία, τοῦτ' ἐποίησεν; τοῖς μετὰ ταῦτα πραχθεῖσιν ὑπ' αὐτοῦ.

Or21 163 τὸ μὲν γὰρ πρῶτον, ὡς οὐκ ἐδόκει, προΐούσης τῆς ἐκκλησίας καὶ λόγων γιγνομένων, τῆς τῶν ἱππέων βοηθείας ἤδη δεῖν, ἀλλ' ἀνεπεπτώκει τὰ τῆς ἐξόδου, οὐκ ἀνέβαιν' ἐπὶ τὴν ναῦν ἣν ἐπέδωκεν, ἀλλὰ τὸν μέτοικον ἐξέπεμψε τὸν Αἰγύπτιον, Πάμφιλον, αὐτὸς δὲ μένων ἐνθάδε τοῖς Διονυσίοις διεπράττετο ταῦτ' ἐφ' οἷς νυνὶ κρίνεται· ἐπειδὴ δ' ὁ στρατηγὸς Φωκίων μετεπέμπετο τοὺς ἐξ Ἀργούρας ἱππέας ἐπὶ τὴν διαδοχὴν καὶ κατείληπτο σοφιζόμενος, τόθ' ὁ δειλὸς καὶ κατάρατος οὗτοσι λιπὼν τὴν τάξιν ταύτην ἐπὶ τὴν ναῦν ὤχετο, καὶ ὧν ἱππαρχεῖν ἠξίωσε παρ' ὑμῖν ἱππέων, τούτοις οὐ συνεξῆλθεν. ^[5]

Or21 164 εἰ δ' ἐν τῇ θαλάττῃ κίνδυνός τις ἦν, εἰς τὴν γῆν δῆλον ὅτι ὤχετ' ἄν.

Or21 165 οὐ μὴν Νικήρατός γ' οὕτως ὁ τοῦ Νικίου, ὁ ἀγαπητός, ὁ ἅπαις, ὁ παντάπασιν ἀσθενὴς τῷ σώματι· οὐδ' Εὐκτῆμων ὁ τοῦ Αἰσίωνος, οὐχ οὕτως οὐδ' Εὐθύδημος ὁ τοῦ Στρατοκλέους· ἀλλ' αὐτῶν ἕκαστος ἐκὼν ἐπιδούς τριήρη οὐκ ἀπέδρα ταύτην τὴν στρατείαν, ἀλλὰ τὴν μὲν [ἐπιδόσιν] ἐν χάριτος μέρει καὶ δωρεῖας παρῆχον πλέουσαν τῇ πόλει, οὗ δ' ὁ νόμος προσέταττεν, ἐνταῦθα τοῖς σώμασιν αὐτοὶ λητουργεῖν ἠξίου. ^[5]

Or21 166 ἀλλ' οὐχ ὁ ἵππαρχος Μειδίας, ἀλλὰ τὴν ἐκ τῶν νόμων τάξιν λιπὼν, οὗ δίκην ὀφείλει τῇ πόλει δοῦναι, τοῦτ' ἐν εὐεργεσίας ἀριθμήσει μέρει. καίτοι τὴν τοιαύτην τριηραρχίαν, ὧ πρὸς θεῶν, πότερον τελωνίαν καὶ πεντηκοστήν καὶ λιποτάξιον καὶ στρατείας ἀπόδρασιν καὶ πάντα τὰ

τοιαῦθ' ἀρμόττει καλεῖν, ἢ φιλοτιμίαν; οὐδένα γὰρ τρόπον ἄλλον ἐν τοῖς ἱππεῦσιν αὐτὸν ἀτελεῖ ποιῆσαι στρατείας δυνάμενος ταύτην εὗρηκε Μειδίας καινὴν ἱππικὴν τινα πεντηκοστήν. ^[5]

Or21 167 καὶ γὰρ αὐτὸ τοῦτο. τῶν ἄλλων ἀπάντων τῶν ἐπιδόντων τριηράρχων παραπεμπόντων ὑμᾶς ὅτε δεῦρ' ἀπεπλεῖτ' ἐκ Στύρων, μόνος οὗτος οὐ παρέπεμπε, ἀλλ' ἀμελήσας ὑμῶν χάρακας καὶ βοσκήματα καὶ θυρώμαθ' ὥς αὐτὸν καὶ ξύλ' εἰς τὰ ἔργα τὰ ἀργύρει' ἐκόμιζεν, καὶ χρηματισμός, οὐ λητουργία γέγονεν ἢ τριηραρχία τῷ καταπτύστῳ τούτῳ. ἀλλὰ μὴν ὥς ἀληθῆ λέγω σύνιστε μὲν τὰ πολλὰ τούτων, ὅμως δὲ καὶ μάρτυρας ὑμῖν καλῶ. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. [Κλέων Σουνιεύς, Ἀριστοκλῆς Παιανιεύς, Πάμφιλος, Νικήρατος Ἀχερδοῦσιος, Εὐκτῆμων Σφήττιος, καθ' ὃν καιρὸν ἐκ Στύρων ἀπεπλέομεν δεῦρο τῷ στόλῳ παντί, ἐτύχομεν τριηραρχοῦντες καὶ αὐτοὶ καὶ Μειδίας ὁ νῦν κρινόμενος ὑπὸ Δημοσθένους, ᾧ μαρτυροῦμεν. ^[5]

Or21 168 παντὸς δὲ τοῦ στόλου πλεόντων ἐν τάξει, καὶ τῶν τριηράρχων ἐχόντων παράγγελμα μὴ χωρίζεσθαι ἕως ἂν δεῦρο καταπλεύσωμεν, Μειδίας ὑπολειφθεὶς τοῦ στόλου, καὶ γεμίσας τὴν ναῦν ξύλων καὶ χαράκων καὶ βοσκημάτων καὶ ἄλλων τινῶν, κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ μόνος μεθ' ἡμέρας δύο, καὶ οὐ συγκατέστησε τὸν στόλον μετὰ τῶν ἄλλων τριηράρχων.] Εἰ τοίνυν ὥς ἀληθῶς, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οἷάπερ φήσει καὶ καταλαζονεύσεται πρὸς ὑμᾶς αὐτίκα δὴ μάλα, τοιαῦτ' ἦν αὐτῷ τὰ λελητουργημένα καὶ πεπραγμένα, καὶ μὴ τοιαῦθ' οἷ' ἐγὼ δεικνύω, οὐδ' οὕτω δήπου τό γε δοῦναι δίκην ὧν ὕβρικεν ἐκφυγεῖν ταῖς λητουργίαις δίκαιος ἂν ᾦν. ^[5]

Or21 169 ἐγὼ γὰρ οἶδ' ὅτι πολλοὶ πολλὰ κάγ' αὐτῷ ὑμᾶς εἰσιν εἰργασμένοι, οὐ κατὰ τὰς Μειδίου λητουργίας, οἱ μὲν ναυμαχίας νενικηκότες, οἱ δὲ πόλεις εἰληφότες, οἱ δὲ πολλὰ καὶ καλὰ ὑπὲρ τῆς πόλεως στήσαντες τρόπαια· ἀλλ' ὅμως οὐδενὶ πώποτε τούτων δεδώκατε τὴν δωρεῖαν ταύτην οὐδ' ἂν δοίητε, ἐξεῖναι τοὺς ἰδίους ἐχθροὺς ὑβρίζειν αὐτῶν ἐκάστῳ, ὁπότ' ἂν βούληται καὶ ὃν ἂν δύνηται τρόπον.

Or21 170 οὐδὲ γὰρ Ἀρμοδίῳ καὶ Ἀριστογείτονι· τούτοις γὰρ δὴ μέγισται δέδονται δωρεαὶ παρ' ὑμῶν καὶ ὑπὲρ μεγίστων. οὐδ' ἂν ἠνέσχασθε, εἰ προσέγραψέ τις ἐν τῇ στήλῃ 'ἐξεῖναι δὲ καὶ ὑβρίζειν αὐτοῖς ὃν ἂν βούλωνται'· ὑπὲρ γὰρ αὐτοῦ τούτου τὰς ἄλλας ἔλαβον δωρεῖας, ὅτι τοὺς ὑβρίζοντας ἔπαυσαν. Ὅτι τοίνυν καὶ κεκόμισται χάριν, ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, παρ' ὑμῶν, οὐ μόνον ὧν αὐτὸς λελητούργηκε λητουργιῶν ἄξιαν (μικρὰ γὰρ αὕτη γέ τις ᾦν), ἀλλὰ καὶ τῶν μεγίστων, καὶ τοῦτο βούλομαι δεῖξαι, ἵνα μηδ' ὀφείλιν οἴησθε τι τῷ καταπτύστῳ τούτῳ. ^[5]

Or21 171 ὑμεῖς γάρ, ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐχειροτονήσατε τοῦτον τῆς Παράλου ταμίαν, ὄντα τοιοῦτον οἷός ἐστι, καὶ πάλιν ἵπαρχον, ὀχεῖσθαι διὰ τῆς ἀγορᾶς ταῖς πομπαῖς οὐ δυνάμενον, καὶ μυστηρίων ἐπιμελητὴν καὶ ἱεροποιόν ποτε καὶ βοώνην, καὶ τὰ τοιαῦτα δή.

Or21 172 εἴτα πρὸς τῶν θεῶν τὸ τὴν τῆς φύσεως κακίαν καὶ ἀνανδρίαν καὶ πονηρίαν ταῖς παρ' ὑμῶν ἀρχαῖς καὶ τιμαῖς καὶ χειροτονίαις ἐπανορθοῦσθαι μικρὰν ὑπολαμβάνει· εἶναι δωρεῖαν καὶ χάριν; καὶ μὴν εἴ τις αὐτοῦ ταῦτ' ἀφέλοιτο 'ἱπάρχηκα, τῆς Παράλου ταμίας γέγονα,' τίνος ἔστ' ἄξιος οὗτος; ἀλλὰ μὴν κάκεῖνό γ' ἐπίστασθε, ὅτι τῆς μὲν Παράλου ταμιεύσας Κυζικηνῶν ἥρπασε πλεῖν ἢ πέντε τάλαντα, ὑπὲρ ὧν ἵνα μὴ δῶ δίκην, πάντα τρόπον περιωθῶν καὶ ἐλαύνων τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ σύμβολα συγχέων τὴν μὲν πόλιν ἐχθρὰν τῇ πόλει πεποίηκεν, τὰ χρήματα δ' αὐτὸς ἔχει· ἵπαρχος δὲ χειροτονηθεὶς λελύμανται τὸ ἱππικὸν ὑμῶν, τοιούτους θεὸς νόμους οὓς πάλιν αὐτὸς ἔξαρκος ᾦν μὴ τεθεικέναι. ^[5]

Or21 174 καὶ τῆς μὲν Παράλου ταμιεύων τότε, ὅτε τὴν ἐπὶ Θηβαίους ἔξοδον εἰς Εὐβοίαν ἐποιεῖσθ' ὑμεῖς, δώδεκα τῆς πόλεως τάλαντ' ἀναλίσκειν ταχθεὶς, ἀξιούντων ὑμῶν πλεῖν καὶ παραπέμπειν τοὺς στρατιώτας οὐκ ἐβόηθησεν, ἀλλ' ἤδη τῶν σπονδῶν γεγονυῖων, ἃς Διοκλῆς ἐσπέισατο Θηβαίοις, ἦκεν. καὶ τόθ' ἡττάτο πλέων τῶν ἰδιωτικῶν τριήρων μιᾶς οὕτως εὖ τὴν ἱερὰν τριήρην παρεσκευάζει. ἵπαρχῶν τοίνυν, τί οἶεσθε ἄλλα; ἀλλ' ἵππον, ἵππον οὐκ ἐτόλμησεν ὁ λαμπρὸς

καὶ πλούσιος οὗτος πρίασθαι, ἀλλ' ἐπ' ἀλλοτρίου τὰς πομπὰς ἡγεῖτο, τοῦ Φιλομήλου τοῦ Παιανιέως ἵππου· καὶ ταῦτα πάντες ἴσασιν οἱ ἱππεῖς. καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι καὶ τούτων τοὺς μάρτυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Βούλομαι τοίνυν ὑμῖν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ὅσων ἤδη καταχειροτονήσαντος τοῦ δήμου περὶ τὴν ἐορτὴν ἀδικεῖν ὑμεῖς κατεγνώκατε, εἰπεῖν, καὶ δεῖξαι τί πεπονηκότες αὐτῶν ἔνιοι τίνος ὀργῆς τετυχήκασι παρ' ὑμῶν, ἵνα ταῦτα πρὸς τὰ τούτω πεπραγμέν' ἀντιθῇτε. ^[5]

Or21 175 πρῶτον μὲν τοίνυν, ἵνα πρώτης τῆς τελευταίας γεγονυίας μνησθῶ καταγνώσεως, περὶ τὰ μυστήρι' ἀδικεῖν Εὐάνδρου κατεχειροτόνησεν ὁ δῆμος τοῦ Θεσπιῶς, προβαλλομένου αὐτὸν Μενίππου, Καρός τινος ἀνθρώπου. ἔστι δ' ὁ αὐτὸς νόμος τῷδε τῷ περὶ τῶν Διονυσίων ὁ περὶ τῶν μυστηρίων, κάκεῖνος ὕστερος τοῦδ' ἐτέθη. τί οὖν ποιήσαντος, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατεχειροτονήσατε τοῦ Εὐάνδρου; τοῦτ' ἀκούσατε. ^[10]

Or21 176 ὅτι δίκην ἐμπορικὴν καταδικασάμενος τοῦ Μενίππου, οὐκ ἔχων πρότερον λαβεῖν αὐτόν, ὥς ἔφη, τοῖς μυστηρίοις ἐπιδημοῦντος ἐπελάβετο. κατεχειροτονήσατε μὲν διὰ ταῦτα, καὶ οὐδ' ὅτι οὖν ἄλλο προσῆν, εἰσελθόντα δ' εἰς τὸ δικαστήριον ἐβούλεσθε μὲν θανάτῳ κολάσαι, τοῦ δὲ προβαλλομένου πεισθέντος τὴν δίκην τε πᾶσαν ἀφεῖναι ἠναγκάσαι αὐτόν, ἣν ἥρήκει πρότερον (ἦν δὲ δυοῖν αὕτη ταλάντων), καὶ προσετιμήσατε τὰς βλάβας, ἃς ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ μένων ἐλογίζεθ' αὐτῷ γεγενῆσθαι πρὸς ὑμᾶς ἄνθρωπος. ^[10]

Or21 177 εἷς μὲν οὗτος ἐξ ἰδίου πράγματος, οὐδεμιᾶς ὕβρεως προσούσης, ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ παραβῆναι τὸν νόμον τοσαύτην ἔδωκε δίκην. εἰκότως τοῦτο γὰρ ἔσθ' ὃ φυλάττειν ὑμᾶς δεῖ, τοὺς νόμους, τὸν ὄρκον· ταῦτ' ἔχεθ' ὑμεῖς οἱ δικάζοντες ἀεὶ παρὰ τῶν ἄλλων ὥσπερ εἰ παρακαταθήκη, ἣν ἅπασιν, ὅσοι μετὰ τοῦ δικαίου πρὸς ὑμᾶς ἔρχονται, σὼν ὑπάρχειν δεῖ. ^[5]

Or21 178 ἕτερος ἀδικεῖν ποτ' ἔδοξεν ὑμῖν περὶ τὰ Διονύσια, καὶ κατεχειροτονήσατ' αὐτοῦ παρεδρεύοντος ἄρχοντι τῷ υἱεῖ, ὅτι θέαν τινὸς καταλαμβάνοντος ἤψατο, ἐξείργων ἐκ τοῦ θεάτρου· ἦν δ' οὗτος ὁ τοῦ βελτίστου πατὴρ Χαρικλείδου, τοῦ ἄρξαντος.

Or21 179 καὶ μέγα γ' ὑμῖν τοῦτ' ἐδόκει δίκαιον ἔχειν ὁ προβαλλόμενος λέγειν, 'εἰ κατελάμβανον, ἄνθρωπε, θέαν, εἰ μὴ τοῖς κηρύγμασιν, ὥς σύ με φῆς, ἐπειθόμην, τίνος ἐκ τῶν νόμων εἶ κύριος, καὶ ὁ ἄρχων αὐτός; τοῖς ὑπηρέταις ἐξείργειν εἰπεῖν, οὐκ αὐτὸς τύπτειν. οὐδ' οὕτω πείθομαι· ἐπιβολὴν ἐπιβαλεῖν, πάντα μᾶλλον πλὴν αὐτὸς ἄψασθαι τῇ χειρὶ· πολλὰ γὰρ πρὸ τοῦ μὴ τὸ σῶμ' ἕκαστον ὑβρίζεσθαι πεποιήκασι οἱ νόμοι.' ταῦτ' ἔλεγεν μὲν ἐκεῖνος, ἐχειροτονήσατε δ' ὑμεῖς· οὐ μὴν εἰσῆλθεν εἰς τὸ δικαστήριον οὗτος, ἀλλ' ἐτελεύτησεν πρότερον. ^[5]

Or21 180 ἐτέρου τοίνυν ὃ τε δῆμος ἅπας κατεχειροτόνησ' ἀδικεῖν περὶ τὴν ἐορτὴν, καὶ ὑμεῖς εἰσελθόντ' ἀπεκτείνετε τοῦτον, Κτησικλέα, ὅτι σκυῖτος ἔχων ἐπόμευε, καὶ τούτῳ μεθῶν ἐπάταξέ τιν' ἐχθρὸν ὑπάρχονθ' ἑαυτῷ· ἐδόκει γὰρ ὕβρει καὶ οὐκ οἴνῳ τύπτειν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῆς πομπῆς καὶ τοῦ μεθύειν πρόφασιν λαβὼν ἀδικεῖν, ὥς δούλοις χρώμενος τοῖς ἐλευθέροις. ἀπάντων τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τούτων, ὧν ὁ μὲν ὧν εἶλεν ἀποστάς, ὁ δὲ καὶ θανάτῳ ζημιωθείς φαίνεται, πολλῷ δεινότερ' εὖ οἶδ' ὅτι πάντες ἂν εἶναι φήσειαν τὰ Μειδίᾳ πεπραγμένα· οὔτε γὰρ πομπέων οὔτε δίκην ἥρηκώς οὔτε παρεδρεύων οὔτ' ἄλλην σκῆψιν ἔχων οὐδεμίαν πλὴν ὕβριν, τοιαῦτα πεποίηκεν οἷ' οὐδεὶς ἐκείνων. ^[5]

Or21 181 καὶ τούτους μὲν ἔασω.

Or21 182 ἀλλὰ Πύρρον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν Ἐτεοβουτάδην, ἐνδειχθέντα δικάζειν ὀφείλοντα τῷ δημοσίῳ, θανάτῳ ζημιῶσαι τινες ὑμῶς ὥντο χρήναι, καὶ τέθνηκεν ἀλούς παρ' ὑμῖν· καίτοι τοῦτο τὸ λῆμμα δι' ἔνδειαν, οὐ δι' ὕβριν λαμβάνειν ἐπεχείρησεν ἐκεῖνος. καὶ πολλοὺς ἂν ἐτέρους ἔχοιμι λέγειν, ὧν οἱ μὲν τεθνᾶσιν, οἱ δ' ἡτιμωμένοι διὰ πολλῶν τούτων εἰσὶν ἐλάττω πράγματα. ὑμεῖς [δ'], ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Σμίκρῳ δέκα ταλάντων ἐτιμήσατε καὶ Σκίτωνι

τοσούτων ἐτέρων, δόξαντι παράνομα γράφειν, καὶ οὔτε παιδί' οὔτε φίλους οὔτε συγγενεῖς οὔθ' ὄντινοῦν ἡλεήσατε τῶν παρόντων ἐκείνοις. ^[10]

Or21 183 μὴ τοίνυν, ἐὰν μὲν εἶπῃ τις παράνομα, οὕτως ὀργιζόμενοι φαίνεσθε, ἐὰν δὲ ποιῇ, μὴ λέγει, πρῶως διάκεισθε. οὐδὲν γὰρ ῥῆμ' οὐδ' ὄνομ' οὕτως ἐστὶ τοῖς πολλοῖς ὑμῶν χαλεπόν, ὥς ὅς' ὑβρίζων τις τὸν ἐντυχόνθ' ὑμῶν διαπράττεται. μὴ τοίνυν αὐτοὶ καθ' ὑμῶν αὐτῶν δεῖγμα τοιοῦτον ἐξενέγκητ', ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὥς ἄρ' ὑμεῖς, ἂν μὲν τῶν μετρίων τινὰ καὶ δημοτικῶν λάβηθ' ὅτιοῦν ἀδικοῦντα, οὔτ' ἐλεήσεται οὔτ' ἀφήσετε, ἀλλ' ἀποκτενεῖτ' ἢ ἀτιμώσετε, ἂν δὲ πλούσιος ὢν τις ὑβρίζη, συγγνώμην ἔξετε. μὴ δῆτα· οὐ γὰρ δίκαιον· ἀλλ' ἐπὶ πάντων ὁμοίως ὀργιζόμενοι φαίνεσθε. Ἄ τοίνυν οὐδενὸς τῶν εἰρημένων ἦττον ἀναγκαῖον εἶναι νομίζω πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, ταῦτ' εἰπὼν ἔτι καὶ βραχέα περὶ τούτων διαλεχθεὶς καταβήσομαι. ^[10]

Or21 184 ἔστιν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μεγάλη τοῖς ἀδικοῦσιν ἅπασι μερὶς καὶ πλεονεξία ἢ τῶν ὑμετέρων τρόπων πραότης. ὅτι δὴ ταύτης οὐδ' ὅτιοῦν ὑμῖν μεταδοῦναι τούτῳ προσήκει, ταῦτ' ἀκούσατέ μου. ἐγὼ νομίζω πάντας ἀνθρώπους ἐράνους φέρειν παρὰ πάντα τὸν βίον αὐτοῖς, οὐχὶ τούσδε μόνους οὓς συλλέγουσί τινες καὶ ὧν πληρωταὶ γίνονται, ἀλλὰ καὶ ἄλλους. ^[5]

Or21 185 οἷον ἔστι μέτριος καὶ φιλάνθρωπός τις ἡμῶν καὶ πολλοὺς ἐλεῶν· τούτῳ ταῦτό δίκαιον ὑπάρχειν παρὰ πάντων, ἂν ποτ' εἰς χρεῖαν καὶ ἀγῶν' ἀφίκηται. ἄλλος οὕτοσί τις ἀναιδής καὶ πολλοὺς ὑβρίζων, καὶ τοὺς μὲν πτωχοὺς, τοὺς δὲ καθάρματα, τοὺς δ' οὐδ' ἀνθρώπους ὑπολαμβάνων· τούτῳ τὰς αὐτὰς δίκαιον ὑπάρχειν φοράς, ὥσπερ αὐτὸς εἰσενήνοχε τοῖς ἄλλοις. ἂν τοίνυν ὑμῖν ἐπὶ σκοπεῖν, τούτου πληρωτὴν εὐρήσετε Μειδίαν ὄντα τοῦ ἐράνου, καὶ οὐκ ἐκείνου. Οἶδα τοίνυν ὅτι τὰ παιδί' ἔχων ὀδυρεῖται, καὶ πολλοὺς λόγους καὶ ταπεινοὺς ἐρεῖ, δακρύνων καὶ ὥς ἐλαινότατον ποιῶν ἑαυτόν. ^[5]

Or21 186 ἔστι δ', ὅσῳ περ ἂν αὐτὸν νῦν ταπεινότερον ποιῇ, τοσούτῳ μᾶλλον ἄξιον μισεῖν αὐτόν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. διὰ τί; ὅτι εἰ μὲν μηδαμῶς δυνηθεὶς ταπεινὸς γενέσθαι οὕτως ἀσελγής καὶ βίαιος ἦν ἐπὶ τοῦ παρεληλυθότος βίου, τῇ φύσει καὶ τῇ τύχῃ, δι' ἣν τοιοῦτος ἐγένετο, ἄξιον ἦν ἂν τι τῆς ὀργῆς ἀνεῖναι· εἰ δ' ἐπιστάμενος μέτριον παρέχειν αὐτόν ὅταν βούληται τὸν ἐναντίον ἢ τοῦτον τὸν τρόπον εἴλετο ζῆν, εὐδηλον δήπου τοῦθ' ὅτι καὶ νῦν ἂν διακρούσῃται, πάλιν αὐτὸς ἐκεῖνος ὃν ὑμεῖς ἴστε γενήσεται. ^[10]

Or21 187 οὐ δεῖ δὴ προσέχειν, οὐδὲ τὸν παρόντα καιρόν, ὃν οὗτος ἐξεπίτηδες πλάττεται, κυριώτερον οὐδὲ πιστότερον τοῦ παντός, ὃν αὐτοὶ σύνιστε, χρόνου ποιήσασθαι. ἐμοὶ παιδί' οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἂν ἔχοιμι ταῦτα παραστησάμενος κλάειν καὶ δακρύειν ἐφ' οἷς ὑβρίσθην. διὰ τοῦτ' ἄρα τοῦ πεποιηκότος ὁ πεπονθὼς ἔλαττον ἔξω παρ' ὑμῖν; μὴ δῆτα· ἀλλ' ὅταν οὗτος ἔχων τὰ παιδία τούτοις ἀξιοῖ δοῦναι τὴν ψῆφον ὑμᾶς, τόθ' ὑμεῖς τοὺς νόμους ἔχοντά με πλησίον ἡγεῖσθε παρεστάναι [καὶ τὸν ὄρκον ὃν ὁμωμόκατε], τούτοις ἀξιοῦντα καὶ ἀντιβολουῖνθ' ἕκαστον ὑμῶν ψηφίσασθαι. ^[5]

Or21 188 οἷς ὑμεῖς κατὰ πολλὰ δικαιότερον πρόσθοισθ' ἂν ἢ τούτῳ· καὶ γὰρ ὁμωμόκατ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς νόμοις πείσεσθαι, καὶ τῶν ἴσων μέτεστιν ὑμῖν διὰ τοὺς νόμους, καὶ πάνθ' ὅς' ἔστ' ἀγάθ' ὑμῖν διὰ τοὺς νόμους ἐστίν, οὐ διὰ Μειδίαν οὐδὲ διὰ τοὺς Μειδίου παῖδας. Καὶ ῥήτωρ ἐστὶν οὗτος ἴσως ἐμὲ φήσει λέγων. ^[10]

Or21 189 ἐγὼ δ', εἰ μὲν ὁ συμβουλευὼν ὅ τι ἂν συμφέρειν ὑμῖν ἡγῆται, καὶ τοῦτ' ἄχρι τοῦ μηδὲν ὑμῖν ἐνοχλεῖν μηδὲ βιάζεσθαι, ῥήτωρ ἐστίν, οὔτε φύγοιμ' ἂν οὔτ' ἀπαρνοῦμαι τοῦτο τοῦνομα· εἰ μέντοι ῥήτωρ ἐστὶν οἷους ἐνίους τῶν λεγόντων ἐγὼ καὶ ὑμεῖς δ' ὁρᾶτε, ἀναιδεῖς καὶ ἀφ' ὑμῶν πεπλουτηκότας, οὐκ ἂν εἶην οὗτος ἐγώ· εἴληφα μὲν γὰρ οὐδ' ὅτιοῦν παρ' ὑμῶν, τὰ δ' ὄντ' εἰς ὑμᾶς πλὴν πάνυ μικρῶν ἅπαντ' ἀνήλωκα. καίτοι καὶ εἰ τούτων ἦν πονηρότατος, κατὰ τοὺς

νόμους ἔδει παρ' ἑμοῦ δίκην λαμβάνειν, οὐκ ἐφ' οἷς ἐλητούργουν ὑβρίζειν. ἔτι τοίνυν οὐδὲ εἷς ἐστὶν ὅστις ἑμοὶ τῶν λεγόντων συναγωνίζεται. ^[10]

Or21 190 καὶ οὐδενὶ μέφομαι· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς οὐδενὸς εἵνεκα τούτων οὐδὲν ἐν ὑμῖν πώποτ' εἶπον, ἀλλ' ἀπλῶς κατ' ἑμαυτὸν ἔγνω καὶ λέγειν καὶ πράττειν ὃ τι ἂν συμφέρειν ὑμῖν ἡγῶμαι. ἀλλὰ τούτῳ πάντας αὐτίκα δὴ μάλα συνεξεταζομένους τοὺς ῥήτορας ὄψεσθ' ἐφεξῆς. καίτοι πῶς ἐστὶ δίκαιον, τοῦνομα μὲν τοῦθ' ὡς ὄνειδος προφέρειν ἐμοί, διὰ τούτων δ' αὐτὸν τῶν ἀνδρῶν ἀξιοῦν σωθῆναι; Τάχα τοίνυν ἴσως καὶ τὰ τοιαῦτ' ἐρεῖ, ὡς ἐσκεμμένα καὶ παρεσκευασμένα πάντα λέγω νῦν. ^[5]

Or21 191 ἐγὼ δ' ἐσκέφθαι μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φημί καὶ οὐκ ἂν ἀρνηθεῖην, καὶ μεμελετηκέναι γ' ὡς ἐνῆν μάλιστα' ἐμοί· καὶ γὰρ ἂν ἄθλιος ἦν, εἰ τοιαῦτα παθὼν καὶ πάσχω ἡμέλουν ὦν περὶ τούτων ἐρεῖν ἔμελλον πρὸς ὑμᾶς· γεγραμέναι μέντοι μοι τὸν λόγον Μειδίαν· ὁ γὰρ τὰ ἔργα παρεσχηκῶς περὶ ὧν εἰσιν οἱ λόγοι δικαιοτάτ' ἂν ταύτην ἔχοι τὴν αἰτίαν, οὐχ ὁ ἐσκεμμένος οὐδ' ὁ μεριμνήσας τὰ δίκαια λέγειν νῦν. ^[5]

Or21 192 ἐγὼ μὲν οὖν τοῦτο ποιῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ αὐτὸς ὁμολογῶ· Μειδίαν μέντοι μηδὲν ἐσκέφθαι πώποτ' ἐν παντὶ τῷ βίῳ δίκαιον εἰκὸς ἐστίν· εἰ γὰρ καὶ κατὰ μικρὸν ἐπήρει τὰ τοιαῦτ' αὐτῷ σκοπεῖν, οὐκ ἂν τοσοῦτον διημάρτανε τοῦ πράγματος. Οἶμαι τοίνυν αὐτὸν οὐδὲ τοῦ δήμου κατηγορεῖν ὀκνήσειν οὐδὲ τῆς ἐκκλησίας, ἀλλ' ἄπερ τότε' ἐτόλμα λέγειν ὅτ' ἦν ἡ προβολή, ταῦτα καὶ νῦν ἐρεῖν, ὡς ὅσοι δέον ἐξίνααι κατέμενον καὶ ὅσοι τὰ φρούρι' ἦσαν ἔρημα λελοιπότες, ἐξεκλησίασαν, καὶ χορευταὶ καὶ ξένοι καὶ τοιοῦτοί τινες ἦσαν οἱ κατεχειροτόνησαν αὐτοῦ. ^[5]

Or21 194 εἰς γὰρ τοῦτο θράσους καὶ ἀναιδείας τότε' ἀφίκετ', ὧ ἄνδρες δικασταί, ὡς ἴσασιν ὅσοι παρῆσαν ὑμῶν, ὥστε κακῶς λέγων καὶ ἀπειλῶν καὶ βλέπων εἰς τὸν ἀεὶ θορυβοῦντα τόπον τῆς ἐκκλησίας καταπλήξειν ὥετο τὸν δῆμον ἅπαντα. ἦ καὶ γελοῖ' εἶναι τὰ νῦν, οἶμαι, δάκρυ' εἰκότως ἂν αὐτοῦ δοκοίη. ^[5]

Or21 195 τί λέγεις, ὧ μιὰρὰ κεφαλῇ; σὺ τὰ σαυτοῦ παιδί' ἀξιώσεις ἐλεεῖν ἢ σὲ τούσδε, ἢ σπουδάζειν εἰς τὰ σά, τοὺς ὑπὸ σοῦ δημοσίᾳ προπεπηλακισμένους; σὺ μόνος τῶν ὄντων ἀνθρώπων ἐπὶ μὲν τοῦ βίου τοσαύτης ὑπερηφανίας πλήρης ὦν [πάντων ἀνθρώπων] ἔσει φανερώτατος, ὥστε καὶ πρὸς οὓς μηδὲν ἐστί σοι πρᾶγμα, λυπεῖσθαι τὴν σὴν θρασύτητα καὶ φωνὴν καὶ [τὸ] σχῆμα καὶ τοὺς σου ἀκολουθοῦς καὶ πλοῦτον καὶ ὕβριν θεωροῦντας, ἐν δὲ τῷ κρίνεσθαι παραχρῆμ' ἐλεηθήσει; μεγάλην μέντ' ἀρχήν, μᾶλλον δὲ τέχνην, εἴης εὐρηκῶς, εἰ δύο τὰναντιώταθ' ἑαυτοῖς ἐν οὕτῳ βραχεῖ χρόνῳ περὶ σαυτὸν δύναιο ποιεῖσθαι, φθόνον ἐξ ὧν ζῆς, καὶ ἐφ' οἷς ἐξαπατᾷς ἔλεον. ^[5]

Or21 196 οὐκ ἔστιν οὐδαμῶθεν σοι προσήκων ἔλεος οὐδὲ καθ' ἓν, ἀλλὰ τὸναντίον μῖσος καὶ φθόνος καὶ ὀργή· τούτων γὰρ ἄξια ποιεῖς. ἀλλ' ἐπ' ἐκεῖν' ἐπάνειμι, ὅτι τοῦ δήμου κατηγορήσει καὶ τῆς ἐκκλησίας. ^[5]

Or21 197 ὅταν οὖν τοῦτο ποιῇ, ἐνθυμεῖσθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς, ἄνδρες δικασταί, ὅτι οὗτος τῶν μεθ' ἑαυτοῦ στρατευσαμένων ἱππέων, ὅτ' εἰς Ὀλυνθον διέβησαν, ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν κατηγορεῖ. πάλιν νῦν μείνας πρὸς τοὺς ἐξεληλυθότας τοῦ δήμου κατηγορήσει. πότερον οὖν ὑμεῖς, ἐάν τε μένητε ἐάν τ' ἐξίητε, ὁμολογήσετ' εἶναι τοιοῦτοι οἷους Μειδίας ὑμᾶς ἀποφαίνει, ἢ τὸναντίον τοῦτον ἀεὶ καὶ πανταχοῦ θεοῖς ἐχθρὸν καὶ βδελυρόν; ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῦτον τοιοῦτον· ὃν γὰρ οὐχ ἱππεῖς, οὐ συνάρχοντες, οὐ φίλοι δύνανται φέρειν, τί τοῦτον εἶπη τις; ἐμοὶ μὲν νῆ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Ἀθηνᾶν (εἰρήσεται γάρ, εἴτ' ἄμεινον εἴτε μή,) ὅθ' οὗτος ὡς ἀπήλλαγμα περιῶν ἐλογοποιεῖ, ἔνδηλοί τινες ἦσαν ἀχθόμενοι τῶν πάντων τούτῳ λαλούντων ἡδέως. ^[5]

- Or21 198 καὶ νῆ Δί' αὐτοῖς πολλή συγγνώμη· οὐ γάρ ἐστι φορητὸς ἄνθρωπος, ἀλλὰ καὶ πλουτεῖ μόνος καὶ λέγειν δύναται μόνος, καὶ πάντες εἰσὶ τούτῳ καθάρματα καὶ πτωχοὶ καὶ οὐδ' ἄνθρωποι.
- Or21 199 τὸν οὖν ἐπὶ ταύτης τῆς ὑπερηφανίας ὄντα, νῦν ἔὰν ἀποφύγῃ, τί ποιήσῃ οἷσθε; ἐξ ὅτου δὲ τοῦτ' ἂν εἰδείητ' ἐγὼ φράσω· εἰ τοῖς μετὰ τὴν χειροτονίαν τεκμηρίοις θεωρήσαίτε. τίς γάρ ἐστιν ὅστις καταχειροτονηθὲν αὐτοῦ, καὶ ταῦτ' ἀσεβεῖν περὶ τὴν ἐορτήν, εἰ καὶ μηδεὶς ἄλλος ἐπὶ ἁγῶν ἔτι μὴδὲ κίνδυνος, οὐκ ἂν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατέδῃ καὶ μέτριον παρέσχεν ἑαυτὸν τὸν γε δὴ μέχρι τῆς κρίσεως χρόνον, εἰ καὶ μὴ πάντα; οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν. ^[5]
- Or21 200 ἀλλ' οὐ Μειδίας, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης λέγει, λοιδορεῖται, βοᾷ. χειροτονεῖται τις· Μειδίας Ἀναγυράσιος προβέβληται. Πλουτάρχου προξενεῖ, τὰ πόρρητ' οἶδεν, ἢ πόλις αὐτὸν οὐ χωρεῖ. καὶ ταῦτα πάντα ποιεῖ δῆλον ὅτι οὐδὲν ἄλλ' ἐνδεικνύμενος ἢ ὅτι 'ἐγὼ οὐδὲν πέπονθ' ὑπὸ τῆς καταχειροτονίας, οὐδὲ δέδοικ' οὐδὲ φοβοῦμαι τὸν μέλλοντ' ἁγῶνα. ^[5]
- Or21 201 'ὅς οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ μὲν ὑμᾶς δεδιέναι δοκεῖν αἰσχρὸν ἡγεῖται, τὸ δὲ μὴδὲν φροντίζειν ὑμῶν νεανικόν, τοῦτον οὐκ ἀπολωλέναι δεκάκις προσήκει; οὐδὲ γὰρ ἔξιν ὑμᾶς ὃ τι χρῆσθεσθ' αὐτῷ νομίζει. πλούσιος, θρασύς, μέγα φρονῶν, μέγα φθειγγόμενος, βίαιος, ἀναιδής, — ποῦ ληφθήσεται, νῦν ἔὰν διακρούσῃται; Ἀλλ' ἔγωγε, εἰ μὴδενὸς εἵνεκα τῶν ἄλλων, τῶν γε δημηγορίων ὧν ἐκάστοτε δημηγορεῖ, καὶ ἐν οἷς καιροῖς, τὴν μεγίστην ἂν αὐτὸν δικαίως οἶμαι δίκην δοῦναι. ^[5]
- Or21 202 ἴστε γὰρ δήπου τοῦθ' ὅτι, ἂν μὲν τι τῶν δεόντων ἀπαγγελθῇ τῇ πόλει καὶ τοιοῦτον οἶον εὐφραῖναι πάντας, οὐδαμοῦ πῶποτε Μειδίας τῶν συνηδομένων οὐδὲ τῶν συγχαίρόντων ἐξητάσθῃ τῷ δήμῳ, ἂν δέ τι φλαῦρον, ὃ μὴδεὶς ἂν βούλοιο τῶν ἄλλων, πρῶτος ἀνέστηκεν εὐθέως καὶ δημηγορεῖ, ἐπεμβαίνων τῷ καιρῷ καὶ τῆς σιωπῆς ἀπολαύων ἣν ἐπὶ τῷ περὶ τῶν συμβεβηκότων ἄχθεσθαι ποιεῖσθ' ὑμεῖς· 'τοιοῦτοι γὰρ ἐστ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι· οὐ γὰρ ἐξέρχεσθε, οὐδ' οἷσθε δεῖν χρήματ' εἰσφέρειν. ^[5]
- Or21 203 εἶτα θαυμάζετε· εἰ κακῶς τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἔχει; ἔμ' οἷσθε ὑμῖν εἰσοίσειν, ὑμεῖς δὲ νεμεῖσθαι; ἔμ' οἷσθε τριηραρχήσιν, ὑμεῖς δ' οὐκ ἐμβήσεσθαι;· τοιαῦθ' ὑβρίζων καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ψυχῆς πικρίαν καὶ κακόνοιαν, ἣν κατὰ τῶν πολλῶν ὑμῶν ἔχων ἀφανῆ παρ' ἑαυτῷ περιέρχεται, φανεράν ἐπὶ τοῦ καιροῦ καθιστάς.
- Or21 204 δεῖ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ὑμᾶς οὕτω νῦν, ὅταν ἐξαπατῶν καὶ φενακίζων ὁδύρηται καὶ κλάῃ καὶ δέηται, ταῦθ' ὑποβάλλειν αὐτῷ· 'τοιοῦτος γὰρ εἶ, Μειδίᾳ· ὑβριστῆς γὰρ εἶ, οὐκ ἐθέλεις ἔχειν παρὰ σεαυτῷ τῷ χεῖρε. εἶτα θαυμάζεις εἰ κακὸς κακῶς ἀπολεῖ; ἀλλὰ νομίζεις ἡμᾶς μὲν ἀνέξεσθαί σου, αὐτὸς δὲ τυπτήσιν; καὶ ἡμᾶς μὲν ἀποψηφιεῖσθαί σου, σὺ δ' οὐ παύσεσθαι;· Καὶ βοηθοῦσιν οἱ λέγοντες ὑπὲρ αὐτοῦ, οὐχ οὕτω τούτῳ χαρίσασθαι μὰ τοὺς θεοὺς βουλόμενοι, ὥς ἐπηρεάζειν ἐμοὶ διὰ τὴν ἰδίαν ἔχθραν, ἣν οὗτος αὐτῷ πρὸς ἐμέ, ἂν τ' ἐγὼ φῶ ἂν τε μὴ φῶ, φησὶν εἶναι καὶ βιάζεται, οὐκ ὀρθῶς ἀλλὰ κινδυνεύει τὸ λίαν εὐτυχεῖν ἐνίοτ' ἐπαχθεῖς ποιεῖν· ὅπου γὰρ ἐγὼ μὲν οὐδὲ πεπονθῶς κακῶς ἐχθρὸν εἶναί μοι τοῦτον ὁμολογῶ, οὗτος δ' οὐδ' ἀφίεντ' ἀφίησιν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ἀγῶσιν ἀπαντᾷ καὶ νῦν ἀναβήσεται μὴδὲ τῆς κοινῆς τῶν νόμων ἐπικουρίας ἀξιῶν ἐμοὶ μετεῖναι, πῶς οὐχ οὗτος ἐπαχθὴς ἐστὶν ἤδη καὶ μείζων ἢ καθ' ὅσον ἡμῶν ἐκάστῳ συμφέρει; ἔτι τοίνυν παρῆν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ καθῆτ' Εὐβουλος ἐν τῷ θεάτρῳ, ὅθ' ὁ δῆμος κατεχειροτόνησε Μειδίου, καὶ καλούμενος ὀνομαστὶ καὶ ἀντιβολουῖντος τούτου καὶ λιπαροῦντος, ὥς ὑμεῖς ἴστε, οὐκ ἀνέστη. ^[10]
- Or21 206 καὶ μὴν εἰ μὲν μὴδὲν ἡδίκηκός τις ἡγεῖτο τὴν προβολὴν γεγενῆσθαι, τότε ἔδει τὸν γε φίλον δήπου συνεπειν καὶ βοηθῆσαι· εἰ δὲ καταγνοὺς ἀδικεῖν τότε, διὰ ταῦτ' οὐχ ὑπήκουσεν, νῦν δ', ὅτι προσκέκρουκεν ἐμοί, διὰ ταῦτα τοῦτον ἐξαιτήσεται, ὑμῖν οὐχὶ καλῶς ἔχει χαρίσασθαι· μὴ

γὰρ ἔστω μηδεὶς ἐν δημοκρατίᾳ τηλικούτος, ὥστε συνειπῶν τὸν μὲν ὑβρίσθαι, τὸν δὲ μὴ δοῦναι δίκην ποιῆσαι. ^[5]

Or21 207 ἀλλ' εἰ κακῶς ἐμὲ βούλει ποιεῖν, Εὐβουλε, ὥς ἔγωγε μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ οἶδ' ἀνθ' ὅτου, δύνασαι μὲν καὶ πολιτεύει, κατὰ τοὺς νόμους δ' ἦντινα βούλει παρ' ἐμοῦ δίκην λάμβανε, ὣν δ' ἐγὼ παρὰ τοὺς νόμους ὑβρίσθην, μὴ μ' ἀφαιροῦ τὴν τιμωρίαν. εἰ δ' ἀπορεῖς ἐκείνως με κακῶς ποιῆσαι, εἴη ἂν καὶ τοῦτο σημεῖον τῆς ἐμῆς ἐπιεικειᾶς, εἰ τοὺς ἄλλους ῥαδίως κρίνων ἐμὲ μηδὲν ἔχεις ἐφ' ὅτῳ τοῦτο ποιήσεις. Πέπυσμαί τοίνυν καὶ Φιλιππίδην καὶ Μνησαρχίδην καὶ Διότιμον τὸν Εὐωνυμέα καὶ τοιούτους τινὰς πλουσίους καὶ τριηράρχους ἐξαιτήσεσθαι καὶ λιπαρήσειν παρ' ὑμῶν αὐτόν, αὐτοῖς ἀξιοῦντας δοθῆναι τὴν χάριν ταύτην. ^[5]

Or21 208 περὶ ὧν οὐδὲν ἂν εἴποιμι πρὸς ὑμᾶς φλαῦρον ἐγὼ (καὶ γὰρ ἂν μαινοίμην)· ἀλλ' ἃ θεωρεῖν ὑμᾶς, ὅταν οὗτοι δέωνται, δεῖ καὶ λογίζεσθαι, ταῦτ' ἐρῶ. ^[5]

Or21 209 ἐνθυμεῖσθ', ὧ ἄνδρες δικασταί, εἰ γένοιτο (ὃ μὴ γένοιτ' οὐδ' ἔσται) οὗτοι κύριοι τῆς πολιτείας μετὰ Μειδίου καὶ τῶν ὁμοίων τούτῳ, καὶ τις ὑμῶν τῶν πολλῶν καὶ δημοτικῶν ἀμαρτῶν εἰς τινα τούτων, μὴ τοιαυθ' οἷα Μειδίας εἰς ἐμέ, ἀλλ' ὅτιοῦν ἄλλο, εἰς δικαστήριον εἰσίοι πεπληρωμένον ἐκ τούτων, τίνος συγγνώμης ἢ τίνος λόγου τυχεῖν ἂν οἴεσθε; ταχὺ γ' ἂν χαρίσαιντο, οὐ γάρ; ἢ δεηθέντι τῷ τῶν πολλῶν προσσχοῖεν, ἀλλ' οὐκ ἂν εὐθέως εἴποιεν 'τὸν δὲ βάσκανον, τὸν δ' ὄλεθρον, τοῦτον δ' ὑβρίζειν, ἀναπνεῖν δέ; ὃν εἴ τις ἐᾷ ζῆν, ἀγαπᾶν δεῖ;' μὴ τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τούτοις τοῖς οὕτω χρησαμένοις ἂν ὑμῖν ἄλλως πως ἔχεθ' ὑμεῖς, μηδὲ τὸν πλοῦτον μηδὲ τὴν δόξαν τὴν τούτων θαυμάζετε, ἀλλ' ὑμᾶς αὐτούς. ^[5]

Or21 210 πολλὰ τούτοις ἀγάθ' ἐστίν, ἃ τούτους οὐδεὶς κωλύει κεκτῆσθαι· μὴ τοίνυν μηδ' οὗτοι τὴν ἄδειαν, ἣν ἡμῖν κοινὴν οὐσίαν οἱ νόμοι παρέχουσι, κωλυόντων κεκτῆσθαι. ^[5]

Or21 211 οὐδὲν δεινὸν οὐδ' ἐλείνδον Μειδίας πείσεται, ἂν ἴσα κτήσεται τοῖς πολλοῖς ὑμῶν, οὓς νῦν ὑβρίζει καὶ πτωχοὺς ἀποκαλεῖ, ἃ δὲ νῦν περιόντ' αὐτὸν ὑβρίζειν ἐπαίρει, περιαιρεθῆ. οὐδ' οὗτοι δήπου ταῦθ' ὑμῶν εἰσι δίκαιοι δεῖσθαι, 'μὴ κατὰ τοὺς νόμους δικάσῃτ', ἄνδρες δικασταί· μὴ βοηθήσητε τῷ πεπονθότῳ δεινᾷ· μὴ εὐορκεῖτε ἡμῖν δότε τὴν χάριν ταύτην.' ταῦτα γάρ, ἂν τι δέωνται περὶ τούτου, δεήσονται, κἂν μὴ ταῦτα λέγωσι τὰ ῥήματα. ἀλλ' εἴπερ εἰσὶ φίλοι καὶ δεινὸν εἰ μὴ πλουτήσῃ Μειδίας ἡγοῦνται, εἰσὶ μὲν εἰς τὰ μάλιστ' αὐτοὶ πλούσιοι, καὶ καλῶς ποιοῦσι, χρήματα δ' αὐτῷ παρ' ἑαυτῶν δόντων, ἴν' ὑμεῖς μὲν ἐφ' οἷς εἰσῆλθετ' ὁμωμοκότες δικαίως ψηφίσσησθε, οὗτοι δὲ παρ' αὐτῶν τὰς χάριτας, μὴ μετὰ τῆς ὑμετέρας αἰσχύνης, ποιῶνται. ^[5]

Or21 212 εἰ δ' οὗτοι χρήματ' ἔχοντες μὴ πρόοιντ' ἂν, πῶς ὑμῖν καλὸν τὸν ὅρκον προέσθαι; Πλούσιοι πολλοὶ συνεστηκότες, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ δοκεῖν τινὲς εἶναι δι' εὐπορίαν προσειληφότες, ὑμῶν παρίασι δεησόμενοι.

Or21 213 τούτων μηδενὶ μ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, προῆσθε, ἀλλ' ὥσπερ ἕκαστος τούτων ὑπὲρ τῶν ἰδίᾳ συμφερόντων καὶ ὑπὲρ τούτου σπουδάσεται, οὕτως ὑμεῖς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῶν νόμων καὶ ἐμοῦ τοῦ ἐφ' ὑμᾶς καταπεφευγότος σπουδάσατε, καὶ τηρήσατε τὴν γνώμην ταύτην ἐφ' ἣς νῦν ἐστέ. ^[5]

Or21 214 καὶ γὰρ εἰ μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τόθ' ὅτ' ἦν ἡ προβολή, τὰ πεπραγμέν' ὁ δῆμος ἀκούσας ἀπεχειροτόνησε Μειδίου, οὐκ ἂν ὁμοίως ἦν δεινόν· καὶ γὰρ μὴ γεγενῆσθαι, καὶ μὴ περὶ τὴν ἐορτὴν ἀδικήματα ταῦτ' εἶναι, καὶ πόλλ' ἂν εἶχε τις αὐτὸν παραμυθήσασθαι.

Or21 215 νῦν δὲ τοῦτο καὶ πάντων ἂν μοι δεινότατον συμβαίῃ, εἰ παρ' αὐτὰ τὰ δίκημαθ' οὕτως ὀργίλως καὶ πικρῶς καὶ χαλεπῶς ἅπαντες ἔχοντες [ἐφαίνεσθε], ὥστε Νεοπτολέμου καὶ Μνησαρχίδου καὶ Φιλιππίδου καὶ τίνος τῶν σφόδρα τούτων πλουσίων δεομένων καὶ ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, ἐβοᾶτε μὴ ἀφεῖναι, καὶ προσελθόντος μοι Βλεπαίου τοῦ τραπεζίτου, τηλικοῦτ' ἀνεκράγετε, ὥς, τοῦτ'

ἐκεῖνο, χρήματά μου ληψομένου, ὥστε μ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φοβηθέντα τὸν ὑμέτερον
θόρυβον θοιμάτιον προέσθαι καὶ μικροῦ γυμνὸν ἐν τῷ χιτωνίσκῳ γενέσθαι, φεύγοντ' ἐκεῖνον
ἔλκοντά με, καὶ μετὰ ταῦτ' ἀπαντῶντες ὅπως ἐπέξει τῷ μιᾶρῳ καὶ μὴ διαλύσει· θεάσονται σε τί
ποιήσεις Ἀθηναῖοι· τοιαῦτα λέγοντες· ἐπειδὴ κεχειροτόνηται μὲν ὕβρις τὸ πρᾶγμ' εἶναι, ἐν ἱερῷ
δ' οἱ ταῦτα κρίνοντας καθεζόμενοι διέγνωσαν, διέμεινα δ' ἐγὼ καὶ οὐ προὔδωκ' οὐθ' ὑμᾶς οὔτ'
ἐμαυτόν, τηνικαῦτ' ἀποψηφιεῖσθ' ὑμεῖς. ^[5]

Or21 217 μηδαμῶς πάντα γὰρ τὰ αἴσχιστ' ἔνεστιν ἐν τῷ πράγματι. εἰμὶ δ' οὐ τούτων ὑμῖν ἄξιος (πῶς γάρ,
ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι;) κρίνων ἄνθρωπον καὶ δοκοῦντα καὶ ὄντα βίαιον καὶ ὑβριστήν,
ἡμαρτηκότη' ἀσελγῶς ἐν πανηγύρει, μάρτυρας τῆς ὕβρεως τῆς ἑαυτοῦ πεποιημένον οὐ μόνον
ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπιδημήσαντας ἅπαντας τῶν Ἑλλήνων. ἤκουσεν ὁ δῆμος τὰ πεπραγμένα
τούτῳ. τί οὖν; ὑμῖν καταχειροτονήσας παρέδωκεν. ^[5]

Or21 218 οὐ τοίνυν οἷόν τ' ἀφανῆ τὴν γνῶσιν ὑμῶν γενέσθαι, οὐδὲ λαθεῖν, οὐδ' ἀνεξέταστον εἶναι τί
ποθ' ὥς ὑμᾶς τοῦ πράγματος ἐλθόντος ἔγνωτε· ἀλλ' ἐὰν μὲν κολάσητε, δόξετε σώφρονες εἶναι
καὶ καλοὶ κάγαθοι καὶ μισοπόνηροι, ἂν δ' ἀφήτε, ἄλλου τινὸς ἡττηθῆσθαι. οὐ γὰρ ἐκ πολιτικῆς
αἰτίας, οὐδ' ὥσπερ Ἀριστοφῶν ἀποδοὺς τοὺς στεφάνους ἔλυσεν τὴν προβολήν, ἀλλ' ἐξ ὕβρεως,
ἐκ τοῦ μηδὲν ἂν ὦν πεποίηκ' ἀναλῦσαι δύνασθαι κρίνεται. πότερ' οὖν τούτου γενομένου
κρεῖττον αὐθις ἢ νυνὶ κολάσαι; ἐγὼ μὲν οἶμαι νῦν· κοινὴ γὰρ ἡ κρίσις, καὶ τὰδικήματα πάντ'
ἐφ' οἷς νῦν κρίνεται κοινά. Ἔτι δ' οὐκ ἔμ' ἔτυπτεν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μόνον οὗτος οὐδ' ὕβριζε
τῇ διανοίᾳ τότε ποιῶν οἷ' ἐποίει, ἀλλὰ πάντας ὅσους περ ἂν οἴηται τις ἦττον ἐμοῦ δύνασθαι
δίκην ὑπὲρ αὐτῶν λαβεῖν. ^[10]

Or21 219 εἰ δὲ μὴ πάντες ἐπαίεσθε μηδὲ πάντες ἐπηρεάζεσθε χορηγοῦντες, ἵστε δήπου τοῦθ' ὅτι οὐδ'
ἐχορηγεῖθ' ἅμα πάντες, οὐδὲ δύναιτ' ἂν ποθ' ὑμᾶς οὐδεὶς ἅπαντας μιᾶ χειρὶ προπηλακίσαι. ^[5]

Or21 220 ἀλλ' ὅταν εἷς ὁ παθὼν μὴ λάβῃ δίκην, τόθ' ἕκαστον αὐτὸν χρή προσδοκᾶν τὸν πρῶτον μετὰ
ταῦτ' ἀδικησόμενον γενήσεσθαι, καὶ μὴ παρορᾶν τὰ τοιαῦτα, μηδ' ἐφ' ἑαυτὸν ἐλθεῖν
περιμένειν, ἀλλ' ὥς ἐκ πλείστου φυλάττεσθαι. μισεῖ Μειδίας ἴσως ἐμέ, ὑμῶν δέ γ' ἕκαστον
ἄλλος τις. ἄρ' οὖν συγχωρήσαιτ' ἂν τοῦτον, ὅστις ἐστὶν ἕκαστος ὁ μισῶν, κύριον γενέσθαι τοῦ
ταῦθ' ἅπερ οὗτος ἐμὲ ὑμῶν ἕκαστον ποιήσαι; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι. μὴ τοίνυν μηδ' ἔμ', ὦ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, προῆσθε τούτῳ. ^[5]

Or21 221 ὁρᾶτε δέ· αὐτίκα δὴ μάλα, ἐπειδὴ ἀναστῆ τὸ δικαστήριον, εἷς ἕκαστος ὑμῶν, ὁ μὲν θᾶπτον
ἴσως, ὁ δὲ σχολαίτερον, οἷκαδ' ἄπεισιν οὐδὲν φροντίζων οὐδὲ μεταστρεφόμενος οὐδὲ
φοβούμενος, οὔτ' εἰ φίλος οὔτ' εἰ μὴ φίλος αὐτῷ συντεύξεταί τις, οὐδέ γ' εἰ μέγας ἢ μικρός, [ἢ]
ἰσχυρὸς ἢ ἀσθενής, οὐδὲ τῶν τοιούτων οὐδέν. τί δήποτε; ὅτι τῇ ψυχῇ τοῦτ' οἶδε καὶ θαρρεῖ καὶ
πεπίστευκε τῇ πολιτείᾳ, μηδέν' ἔλξειν μηδ' ὑβριεῖν μηδὲ τυπτήσιν. ^[5]

Or21 222 εἴτ' ἐφ' ἧς ἀδείας αὐτοὶ πορεύεσθε, ταύτην οὐ βεβαιώσαντες ἐμοὶ βαδιεῖσθε; καὶ τίني χρή με
λογισμῷ περιεῖναι ταῦτα παθόντα, εἰ περιόψεσθέ με νῦν ὑμεῖς; θάρρει νῆ Δία, φήσειέ τις ἂν· οὐ
γὰρ ἔτ' οὐδὲν ὑβρισθήσεται. ἐὰν δέ, τότε ὀργιεῖσθε, νῦν ἀφέντες; μηδαμῶς, ὦ ἄνδρες δικασταί, μὴ
προδῶτε μήτ' ἐμὲ μήθ' ὑμᾶς αὐτοὺς μήτε τοὺς νόμους. καὶ γὰρ αὐτὸ τοῦτ' εἰ θέλοιτε σκοπεῖν
καὶ ζητεῖν, τῷ ποτ' εἰσὶν ὑμῶν οἱ αἰεὶ δικάζοντες ἰσχυροὶ καὶ κύριοι τῶν ἐν τῇ πόλει πάντων,
ἐὰν τε διακοσίους ἐὰν τε χιλίους ἐὰν θ' ὅποσουσούνη ἢ πόλις καθίσῃ, οὔτε τῷ μεθ' ὅπλων εἶναι
συντεταγμένοι μόνοι τῶν ἄλλων πολιτῶν, εὖροιτ' ἂν, οὔτε τῷ τὰ σώματ' ἄριστ' ἔχειν καὶ
μάλιστ' ἰσχύειν [τοὺς δικάζοντας], οὔτε τῷ τὴν ἡλικίαν εἶναι νεώτατοι, οὔτε τῶν τοιούτων
οὐδενί, ἀλλὰ τῷ τοὺς νόμους ἰσχύειν. ^[5]

Or21 224 ἡ δὲ τῶν νόμων ἰσχὺς τίς ἐστίν; ἄρ' ἐὰν τις ὑμῶν ἀδικούμενος ἀνακράγῃ, προσδραμοῦνται καὶ
παρέσονται βοηθοῦντες; οὐ· γράμματα γὰρ γεγραμμέν' ἐστί, καὶ οὐχὶ δύναιντ' ἂν τοῦτο ποιήσαι.

τίς οὖν ἡ δύναμις αὐτῶν ἐστίν; ὑμεῖς ἐὰν βεβαιῶτ' αὐτοὺς καὶ παρέχητε κυρίου ἀεὶ τῷ
δεομένῳ. οὐκοῦν οἱ νόμοι θ' ὑμῖν εἰσιν ἰσχυροὶ καὶ ὑμεῖς τοῖς νόμοις. ^[5]

Or21 225 δεῖ τοίνυν τούτοις βοηθεῖν ὁμοίως ὥσπερ ἂν αὐτῷ τις ἀδικουμένῳ, καὶ τὰ τῶν νόμων
ἀδικήματα κοινὰ νομίζειν, ἐφ' ὅτου περ ἂν λαμβάνηται, καὶ μήτε λητουργίας μήτ' ἔλεον μήτ'
ἄνδρα μηδένα μήτε τέχνην μηδεμίαν εὐρῆσθαι, δι' ὅτου παραβάς τις τοὺς νόμους οὐ δώσει
δίκην. Ὑμῶν οἱ θεώμενοι τοῖς Διονυσίοις εἰσιόντ' εἰς τὸ θέατρον τοῦτον ἐσυρίττετε καὶ
ἐκλώζετε, καὶ πάνθ' ἃ μίσους ἐστὶ σημεῖ' ἐποιεῖτε, οὐδὲν ἀκηκοότες πω περὶ αὐτοῦ παρ' ἐμοῦ.
^[5]

Or21 226 εἴτα πρὶν μὲν ἐλεγχθῆναι τὸ πρᾶγμα, ὠργίζεσθε, προῦκαλεῖσθ' ἐπὶ τιμωρίαν τὸν παθόντα,
ἐκροτεῖθ' ὅτε προῦβαλόμην αὐτὸν ἐν τῷ δήμῳ· ἐπειδὴ δ' ἐξελήλεγκται, καὶ προκατέγνωκεν ὁ
δῆμος τούτου εἰς ἱερὸν καθεζόμενος, καὶ τᾶλλα προσεξήτασται τὰ πεπραγμένα τῷ μιᾶρῳ
τούτῳ, καὶ δικάσοντες εἰλήχατε, καὶ πάντ' ἐστὶν ἐν ὑμῖν μιᾶ ψήφῳ διαπράξασθαι, νῦν ὀκνήσετ'
ἐμοὶ βοηθῆσαι, τῷ δήμῳ χαρίσασθαι, τοὺς ἄλλους σωφρονίσαι, μετὰ πολλῆς ἀσφαλείας αὐτοὶ
τὸ λοιπὸν διάγειν, παράδειγμα ποιήσαντες τοῦτον τοῖς ἄλλοις; Πάντων οὖν εἵνεκα τῶν
εἰρημένων, καὶ μάλιστα τοῦ θεοῦ χάριν περὶ οὗ τὴν ἐορτὴν ἀσεβῶν οὗτος ἐάλωκεν, τὴν ὁσίαν
καὶ δικαίαν θέμενοι ψῆφον τιμωρήσασθε τοῦτον. ^[10]